

கல்கி

பாயும்
போலீஸ்
நாய்கள்!

இன்றுமுதல் ஆறே 6 வாரங்களில் க்ளியர்·டோன் க்ரீம் உமக்கு மெருகேற்றும் சிகப்பழகு.

முதல் வாரம்

ஒளி தெரியாத
சுருங்குதல் அதிக வெண்பா

2வ வாரம்

பாதி தெரியாத சுருங்குதல்
தவிர்த்தல்

3வ வாரம்

பாதி தெரியாத சுருங்குதல் குறைவு

4வ வாரம்

ஒளி தெரியாத சுருங்குதல்
தவிர்த்தல் குறைவு

5வ வாரம்

வெள்ளிப்போல்
உடம்பு சுருங்குதல் குறைவு

6வ வாரம்

தெளிவான முது
கலிப்போல் தெளிவான

க்ளியர்·டோன் உடன் ஒப்பற்ற பிபாற்றுகள் உங்கள் சருமத்தை ஒளிதெரிக்க வைக்கிறது. சிகப்பழகு போலியை அழித்து உடம்பை, க்ளியர்·டோனில் உங்கள் தலிக் தெளிவான பொருள் ஒன்று. அவர்க்குரிய மாகமங்களை அகற்றுகிறது. க்ளியர்·டோன் மாலிக்ஸ்களால் தளதள சருமனாழ்வு உங்கள் மெனியழகுக்கு வைக்கத்தக்க மென்மைய ஒளிமெருகட்டுகிறது — விடுக்கென ஆறே 6 வாரங்களில்!
க்ளியர்·டோன் அன்றாடம் இரு தடவைகள் க்ளியர்·டோன் மூட்டு வந்தானால் அழகுமயமான விளைவுகளை — வெள்ளிப்போல், திறம் எதிலும் — திகழ்ந்துகொள்ள அதுவே உதவும்.

க்ளியர்·டோன்
லண்டன் • பாசிஸ் • மியூனிக்

சாத்தியம்தானா, டீ.வி.-ரேடிவோ சுயாட்சி?

உறையாடலில் பங்கு பெற்றவோர்: ரகுமான்கான்; உஷா கப்ரமணியம்; அன்பரசு

உஷா கப்ரமணியம்: ஜனநாயகத்தில் எந்த ஒரு 'மீடியாவும்' அரசாங்கத்தில் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பதென்பது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய விஷயம் அல்ல. நம் நாட்டில் இத்தனை நாட்களாக அப்படி இருத்தே பெரிய தவறு. ஆனால் இப்போது சொல்கிற 'பிரச்சார பாரதி' மனோதாவை நான் படித்துப் பார்த்ததில், முழு கலாட்சிக்கான அறிவுறிகள் இல்லை. புதிய மொத்தையில் பழைய கன்தான். எனினும், என்னைக் கேட்டால் முழு கலாட்சி இப்போது தேவையில்லை; நாம் அதற்கு இன்னும் நயாராகவில்லை என்றே சொல்வேன்.

ரகுமான்கான்: 'கலாட்சி' அவசியம் இல்லை என்று சொய்கிறீர்களா?

உஷா: 'கலாட்சி' ரொம்ப ரொம்பத் தேவை. ஆனால், அது படிப்படியாகத்தான் கிடைக்க வேண்டும். இப்போது ஆரம்பிக்க

லாம். இப்போது கொண்டு வரப் போகும் மனோதாப்படி பார்த்தால் கூட முழு கலாட்சிவாக அது இருக்கப் போவதில்லை. 'பிரச்சார பாரதி' நிறுவனத்தில் இருக்கப் போகிற தாக்கு முழு தேர்வுகாரிகளையும் ஒரு பகுதி தேர்வு கலாநீர்களுக்கும் சிவப்பிப்பது செய்தி ஒளிபரப்பத் துறை அமைச்சகம்தான். அப்படி என்றால் அந்த அமைச்சகத்தின் பிடியில்தான் இருக்கப் போகிறது. முழுமையான கலாட்சி கிடை யாது. இது தவிர துணை ஜனாதிபதி, பிரஸ் கவுன்சில் சேர்மன், அரசு சார்பாக ஒரு பிரதிநிதி என்று எல்லோருமாகச் சேர்ந்து, தேர்த்தெடுக்கிற பத்து உறுப்பினர்கள் நிவாரிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்வப் பட்டிருக்கிறது. சரி, முழுமையான கலாட்சி என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட, அதில் ஓரளவுக்கு அரசு ஆதிக்கம் இருக்கத்தான் செய்யும். ஏனென்றால் பிரச்சார பாரதி நடத்தப் பணம் அரசிடமிருந்ததான்

வந்தாக வேண்டும். பணம் எப்போது அரசால் கொடுக்கப்படுகிறதோ அப்போதே அதன் கட்டுப்பாடும் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆக 'கயாட்சி' என்பது மிகப் பெரிய விஷயம். அது சாத்தியமில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

அன்பரக எம்.பி.: மக்களாட்சி அமைப்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற அரசு தங்களுடைய கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றப் பாடுபடுகிறது. அந்தக் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் மக்களுக்குச் சொல்ல உதவுகிற சாதனம் டி.வி.யும், ரேடியோவുമ்தான். மக்களை ஊடுருவுகிற இந்தச் சாதனங்கள் மூலமாகத்தான் இவற்றைச் சொல்லிவரக் வேண்டும். எனவே, இவை 'எஜமானரின் குரலாகத்தான்' ஒலிக்க வேண்டும். ஒலிக்க முடியும். இதில் கயாட்சி என்று சொல்லிக் கொண்டாலும் அரசின் திட்டங்களையும் விளக்கங்களையும் சொல்வதற்கு 'தேதிமுறை விளக்கங்கள்' (Periodicals) இருக்கத்தான் செய்யும். இதை அரசு வற்புறுத்தவே செய்யும். அவைத் தவறென்று சொல்ல மாட்டேன். அதுதான் முறையுக் கூட! அப்படித்தான் இந்த அமைப்புகள் இயங்க வேண்டும். இதில் கயாட்சி என்பதெல்லாம் கனதுடைப்பு. அன்றைக்கு ராஜீவ் காந்தியைவே டி.வி.யில் காட்டுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர் களுக்கு நான் சொல்கிறேன். இப்போது யாரைக் காண்பிக்கிறார்கள்? டி. பி. சிங்கையும் தமிழக முதலமைச்சரையும்தான்! இதில் தவறொன்றுமில்லை. இந்த நிலையில் நான்கள் கயாட்சி வழங்குகிறோம் என்று சொல்லத்தெல்லாம் நாடகம். அது மாதிரி

அண்மையவும் கூடாது. முழு கயாட்சி என்ற தோக்கம் நல்லதாக இருக்கலாம். ஆனால் நடைமுறையில் அது சாத்தியமில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

ரகுமாள்காள்: நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. கயாட்சி தேவை. அது நடைமுறையில் சாத்தியப்படும் என்னும் நினைக்கிறேன். இங்கிலாந்திலுள்ள பி.பி.சி. கூட ஒரு தனிப்பட்ட நிறுவனம் அல்ல. பி.பி.சி.யின் தீர்வாடுகள் அந்த நாட்டுப் பிரதமரால் நியமிக்கப்படுகிறவர்கள்தாம். எதிர்க்கட்சி, ஆளுங்கட்சி இரண்டிலிருந்தும் 'டைரக்டர்கள்' போடுகிறார்கள். அரசு நியமிக்கிற தீர்வாடுகள்தாம் என்றாலும் பி.பி.சி.தான் 'எஸ் மிஸ்டர்' நிகழ்ச்சி மூலம் அமைச்சர்களைக் கிண்டல் செய்தது. நாம் பல விஷயங்களில் இங்கிலாந்தின் மரபுகளைப் பின்பற்றி வருகிறோம். இது கூட அது மாதிரிதான். மீடியா என்பது எஜமானரின் குரலாகத்தான் ஒலிக்க வேண்டும் என்று எம்.பி. அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆக, கடந்த காலத்தில் ஹில் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ் ஆகத்தான் இருந்தது என்று ஒப்புக் கொண்டார்கள். அப்படி இருக்கக் கூடாது என்றுதான் நான்கள் சொல்லுகிறோம்!

அன்பரக: அப்படி எல்லாம் நான் ஒன்றும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. 'ஹில் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ் ஆகத்தான் இருக்க முடியும்' என்றுதான் சொன்னேன். இன்றும் அப்படித்தான் இருக்கிறது என்கிறேன்.

ரகுமாள்காள்: முறைப்படி பணம் செலுத்தியும் கடந்த காலத்தில் தமிழக அரசின் கூட்டுறவுத் துறை விளம்பரத்தை ஒளிபரப்ப மறுத்தது ஏன்?

அன்பரக: மேலேயிருந்து சொல்லிவிடுக்க மாட்டார்கள். இங்கே உள்ள நிலைய அதிகாரிகள் மேலிடத்தில் ஏதாவது சொல்லவாக்கினோ என்று தாங்களாகவே பயந்து கொண்டு ஒளிபரப்ப மறுத்திருக்கலாம்.

உஷா: சென்னைத் தொலைக்காட்சியில் காங்கிரஸை எந்த அளவுக்கு 'புரஜக்ட்' செய்தார்கள் என்பதை நம்பிரங்கமாகவே பார்த்திருக்கிறோம். இதே தவறு 'கயாட்சி' தீர்வாகத் திறும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. ஏனென்றால், கயாட்சியின் வெற்றி இந்த அதிகாரிகளின் நிறைவு, தகுதியைப் பொறுத்ததான் இருக்கும். இதற்கு அடுத்த ஸ்துதாண்டுகளுக்கு நாம் தகுந்த மனிதர்களை உருவாக்க வேண்டும். ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ. பி. எஸ். மாதிரி இந்தியன் மீடியா சர்வீஸ் (Indian Media Service) என்று ஒரு தகுதி நிலைத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தலாம். அப்போதுதான் கயாட்சி வெற்றிபெற முடியும்.

அன்பரக: என்னைக் கேட்டால் முழுமையான கயாட்சி என்பதை விட இருக்கும் செவைகள் தவிர, வேறு செவை ஒன்றைத்

"இன்றைக்கு எங்க ஆபீஸிலே யாருமே தரக்கூடாது!"

"அட. பரவாயில்லையே!"

"ஆமாம். கமலுக்கு எந்தப் படத்துக் காஃப் பத்யூர் பட்டம் கொடுத்திருப்பாள் என்று பேசிக்கொடுத்தோம். நேரம் போனதே தெரியலையே!"

— பழனி, கல்யாணம்.

வினம்பரத்துக்காகப் போராட்டமா?

“மலிவான வினம்பரம் பெறுவதற்காக நீங்கள் அடிக்கடி போராட்டங்களை நடத்துவதாக ஒரு குற்றச்சாட்டு உங்கள் மீது உறப்படுகிறதே!”

வாழப்பாடி ராமமூர்த்தி சொல்விறார்:

“துள்ளாயகத்தில் எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதற்கு மறியல், உண்ணாவிரதம் போன்றவை அங்கீகரிக்கப்பட்ட போராட்டங்களாகும். அப்படிப் பார்த்தால், நான் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டேன். இரண்டு போராட்டங்களானத்தான் நடத்தியிருக்கிறேன். முதல் மூன்று, வறுமையை ஒழிக்கும் திட்டங்களில் பற்றாக்குறையினால் தலைவர் களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், அடுத்த மூன்று, அதிமுகாவுடையப் போர்டுகள், நடத்திட வசதியில்லாமல் ரெண்டில் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தொழிலாளர் கட்சிகளால் சேர்ந்தும், உண்ணாவிரதம் இருத்தேன். இப்போது, மன்றமலைதவர் ரயில் நிலையத்துக்குக் காமராஜ் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று நான் நடத்துப் போவது மூன்றாவது போராட்டம்.

“காமராஜ் பெயரில் பல்கலைக் கழகம், மாபட்டம் இருக்கிறது என்றும், அவரது பெயரை எந்த ரயில்நிலையத்திற்கு வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம்

என்றும், மன்றமலை அடிக்கலைப் போற்றும் வகையில், மன்றமலைதவர் ரயில் நிலையம் என்று அழைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் களைவூர் கூறுவது சரியல்ல! எங்கள் வாதமே, ஏற்கெனவே வைக்கப்பட்ட பெயரை மாற்ற முற்படுகிறார் என்பதே! ரயில் நிலையம் இல்லாத இடத்தில், மன்றமலைதவர் மக்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று ரயில் நிலையம் வைத்து, அதற்குக் காமராஜ் பெயரை வைத்தவர் ராஜீவ் காந்தி. இப்போது மன்றமலை அடிக்கலைதவாதமும், குணாதிதி அப்போது எங்கே போயிருந்தார்? ஆகவே, நாங்கள் சொல்கிறோம், கூடுதலாதிதி பண்ணுவது அரவியல்.

சந்திப்பு: இல்லப்பா

தனியாக ஏற்படுத்தி அவர்களிடம் விநியோகிக்கும் பொறுப்பைக் கொடுக்கலாம். அது இரண்டையும் ‘பேஸன்ஸ்’ செய்யும்! அதை விட்டு விட்டு முழுமையான கயாட்சி என்று கொடுத்தால், அரசுக்கும் ம.வி, ரெடிமோவுக்கும் நிச்சயம் மோதல் வரும். களைவூர் ஒரு திட்டம் போட்டுச் செயலாற்றுகையில் அதை ம.வி குறை கூறினால் பொறுத்துக் கொள்கிற மனப்பக்குவம் எவ்வேருக்குமிருக்கிறதா?

ரகுமான்கான்: ஓர் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை - நல்லது கெட்டதுகளை மீடியா மூலம் விவாதிக்க வேண்டும் என்ற துணையாகக் கருத்தைத் தேசிய முன்னணி அரசும் சரி, தி.முக அரசும் சரி ஏற்றுக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. நாங்கள் நயாராகத்தான் இருக்கிறோம்! ஆனால் உங்கள் காலத்தில் பஞ்சாயத்து ராஜ் நல்லதா கெட்டதா என்று விவாதிக்க ஒரு வாய்ப்புக் கூட மீடியாவில் கொடுக்கப்படவில்லை. அதுதான் வருத்தம்.

அன்பரக: பஞ்சாயத்து ராஜ் திட்டத்திற்கு எல்லா மாநிலங்களிலும் விவாதம் நடந்து, அரசு அதிகாரிகள், ஸ்டு-என் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது.

ரகுமான்கான்: நான் சொல்வது அதை வல்ல. ம.வி.யில் பஞ்சாயத்து ராஜ் பற்றி ராஜீவ் மற்றும் சிதம்பரம் போன்றவர்கள் சொன்னதை மட்டும் காட்டிய நீங்கள் அபிதவாய்ப்பை ஏன் எங்கள் கட்சித் தலைவர் களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்பதுதான் என் கேள்வி.

அன்பரக: உங்கள் கூட்சியில் இப்போது அதைச் செய்வார்களா...

ரகுமான்கான்: மத்திய அமைச்சர் சுபேந்திரா தெனிலாகக் சொல்லி இருக்கிறாரே. மேலாகத் தான் மசோதா முழு வடிவம் பெறுகிறது. அதற்கு முன்பாக இது தொடர்பாக விவாதம் நடத்துங்கள்! கருத்தரங்கு நடத்துங்கள். உங்கள் ஆலோசனைகளை எங்களுக்கு எழுதுங்கள் என்று வெளியில்

படைவாகவே சொல்லியிருக்கிறார். நம் படைவ இந்த உளையாடல் கூட அதற்கு உதவலாம். இதெல்லாம் முடிந்த பிறகுதான் மசோதா இறுதியாக்கப்படும். உங்கள் காலத்தில் நடந்த நயனுணைத் திருத்துவதற்கு தேரீய முன்னணியில் வழி காணப்படும்.

உஷா: வானொலியோ, டி.வி.யோ - அதை ஒரு பிரசார சாதனம் அல்லது செய்தி நிறுவனம் என்ற வடிவத்தில் மட்டும் தான் நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். அதற்கு மேல் சமூகநாயகப் பொறுப்பு, மக்களுக்குக் கற்பிக்கும் நோக்கம், மக்களை மேம்படுத்துவதற்கு நோக்கம், பொழுது போக்கு நோக்கம் முதலிய எல்லா அம்சங்களும் அதில் இருக்கின்றன.

ரகுமான்: காண்: ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் டி.வி.யில் நடக்கிற வேடிக்கைகளை எல்லாம் பார்க்கலாம். ஒரு நான் எம்.பி.காரதா நடத்த அபூர்வ சகோதரர்கள் படத்தை ஒளிபரப்பினார்கள். ஆனால் அதிலிருந்து கவனதாராசன் நடத்த அபூர்வ சகோதரர்கள் படம் என்று. இன்னொரு நான் சாதிக் பாட்சாணயக் காண்பித்து விட்டுப் பொன். முத்துராமலிங்கம் என்று சொன்னார்கள்!

அன்பரசு: அதைச் செய்தவர் தெரியாமல் செய்திருக்கலாம்.

ரகுமான்: காண்: அப்படிப்பட்ட ஆட்கள் இதில் வேலையே பார்க்கக் கூடாது.

அன்பரசு: இப்படிப்பட்ட சின்ன விஷயங்களுக்காக ஒரு பிரதமரையோ, அரசாங்கத்தையோ குற்றம் சுமத்த முடியுமா...?

ரகுமான்: காண்: மூத்தைய பிரதமருக்கே கூட இது மாதிரி நிலைமைதான்! இந்தத் துறையின் டைரக்டர் பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் போதே கூட அவர் தவறாகச் சொன்ன உதாரணங்களும் உண்டு.

அன்பரசு: அந்த அளவுக்கு துணதாயகவாதியாக, தலைவிடு செய்யாதவராக ராஜீவ் இருந்திருக்கிறார். அவ்வப்போது உத்தரவிடுபவர் என்றால் பெயரை ஓர்படம் வைத்திருந்திருப்பாரே!

ரகுமான்: காண்: அதியாமைக்குப் பெயர் துணதாயகம் அல்ல. தலைவிடு இன்மை என்றும் பொருள்படும்.

உஷா: விவாதத்தில் போக்கே திசை மாறுகிறது. இந்த இடத்தில் தான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரச்சாரப் பாரதி அமைத்தாலும் கூட அதை 'சென்ட்ரலஸல்' பண்ணாமல் இரண்டு பிராந்தியங்களாகப் பிரிக்க வேண்டும். டெல்லியைத் தலைமை மிடமாக வைத்து இப்படிப் போரும் பட்சத்தில் சரியாக இயங்காது. குறைந்த பட்சம் தெற்குப் பிராந்தியம், வட பிராந்தியம் என்று பிரித்துத்தான் ஆக வேண்டும். தென்னிந்தியாவுக்குச் சரியான பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும்.

ரகுமான்: காண்: தான் கூட அதை ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

உஷா: இந்த பிரச்சாரப் பாரதியை மசோதாப் படி திகழ்ச்சிகளின் சாராம்சத்தில் வேண்டுமானால் சுத்ததிரம் கொடுக்கப் படலாமே தவிர திரவாகத்தில் பொறுப்பு அமைச்சகத்திடம்தான் இருக்கும். இது முந்தப் படிதான். ஒரு விஷயத்தை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். எப்படியானாலும் வெறுமனே சினிமா, ஒளியும் ஒலியும் என்று பொழுது போக்கு விஷயங்களாக இல்லாமல், ஆக்கபூர்வமாக இருக்க வேண்டும். பிஸிப்பைஸ் லிப்பப்ஸிக் பாப்பலாரிட்டி என்றுமுன்னாந்தர திகழ்ச்சிகளை ஒளிப்பரப்பாவின்றான என்று படித்தேன். அப்படி இங்கு ஆலிவிடக் கூடாது. பவதுணைகளிலும் உள்ளவர்களைக் கவந்தாலோசித்து சரியாக விஷயங்களைத் தரவேண்டும்.

படம், நொதுப்பு: சுந்தரராஜன்

அடுத்த இதழில்.....

● வால்மீகி ராமாயணம்:

"நான் யதார்த்தமாகப் படமெடுத்திருக்கிறேன்..."

— டைரக்டர் கே. எஸ். ஸ்ரீனிவாசன் கூறுகிறார்.

● பாண்டிச்சேரி தேர்தல்

— நேரடி சர்வே

இலவசம்

ஒரு
ஸெராமிக் கிண்ணம்
பாசத்துடன் அளிப்பது
:பாபெரக்ஸ்!

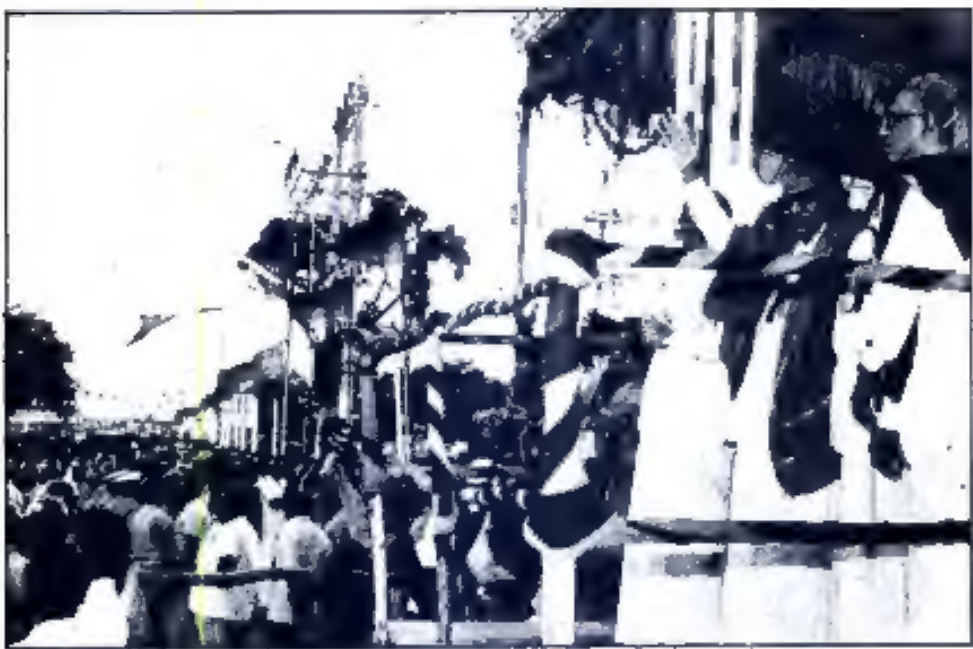

அழகான ஒரு ஸெராமிக் கிண்ணம்.
அதிலே உங்கள் குழந்தை விரும்பி
உண்ணும். உண்பதற்கு சத்துணவாம்
:பாபெரக்ஸ் - வெஜ். ஒவ்வொரு
பின்னாட்டனும் கேட்டுப் பெறவே! ஒரு
இலவச ஸெராமிக் கிண்ணம்.

தேர்ந்தெடுத்த சில இடங்களில் மட்டும்
அளவுக்குட்பட்ட ஸ்டாக்

தி. மு. க. மாநாடு:

கரம் அசைத்துக் களைத்துப்போன கலைஞர்!

ஊர்வலம் சித்தாமணியில் ஆரம்பித்து, ஐங்குளம் ரயில்வே காலனி மாநாட்டுத் திடலில் முடிவடையும். ஆனால், அன்று பகல் முழுவதும் தி. மு. க. தொண்டர்கள், சாரி, சாரியான வருகையில் திருச்சி சாலைகள் பலவும் ஊர்வலங்களாகவே காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தன.

ஊர்வலத்தின் முதலில் நெற்றியில் பட்டை வடித்த யானை வந்தது. பின்னர், மூன்று யானைகளில் சேர, சோழ, பாண்டியர் போல வேடமிட்டுக் கொண்டு தொண்டர்கள் அமர்ந்து வந்தார்கள். மகளிர் அணி, மாணவர் அணி, இளைஞர் அணி, வழக்கறிஞர் அணி, தொண்டர் அணி, தொழிலாளர் அணி என்று பேரணி நீண்டது. ஊர்வலத்தைக் கலைஞரும் மற்ற தலைவர்களும் மாநாட்டுத் திடலுக்கு ஒரு பர்லாங் முன்னால் நின்று கண்டு களித்தார்கள். ஊர்வலத்தினரை நோக்கிக் கைகளை ஆட்டியும், கூப்பியும், களைத்துப் போனார் கலைஞர். தொண்டர்கள், மனைவி குழந்தைகளுடன் வந்திருந்தனர். கலைஞரைக் கண்டதும் "தலைவா... தலைவா" என்று அழைத்து ஆனந்தக் கூத்தாடினார்கள். இளைஞர்

அணியினர் 'டுலிங்லிங் டுலிங்லிங் லிட்டில் ஸ்டார், ஸ்டாலின் எங்கள் ஸ்தம்பர் ஸ்டார்' என்று முழங்கிப்பவாறே சென்றனர். போக்கு வரத்து ஊழியர்கள், "இருபது சதவீதம் போனால் தர இருக்கிற கலைஞர் வாழ்க" என்று கோஷமிட்ட போது, மேடையில் இரிப்பவை, இத்தியை எதிர்த்துத் திக்குளித்து மாண்டவர் தி. மு. க. தொண்டர் சௌந்தரராஜன். அவரது உருவத்தை அப்படியே செய்து, படுக்கவைத்து ஊர்வலத்தில் எடுத்து வந்தார்கள். உற்சாகத்தோடு கையாட்டி வந்த கலைஞர், அந்த உருவத்தைக் கண்டதும் கலங்கிவிட்டார். மீண்டும் அவர் சகஜ நிலைக்கு வரச் சற்று நேரம் ஆயிற்று. தி. மு. க. தலைவர்களுக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டு, மதுரை ஆதினம் ஊர்வலத்தை எட்டி எட்டிப் பார்த்து கொஞ்சம் வித்தியாசமாக இருந்தது. ஊர்வலம் ஓர் இடத்தைக் கடக்க நான்கு மணி நேரம் ஆனது!

திருச்சி நகரம் முழுக்க ஆங்காங்கே கலைஞர், மாறன், ஸ்டாலின் ஆகியோரின் அறுபது அடி உயர கட்ட அலுக்கள், மாநாட்டு

முதல்பில் இவர்களுக்கு கட்டுப்பாட்டைக் கட்டுவதற்காக, அண்ணா, அன்புமகன் கட்டுப்பாட்டை. மாற்றின் 80 அடி உயர கட்டுப்பாட்டுக்குப் பக்கத்தில் சாதிக்கும், ஸ்டாலினின் அன்பு அடி உயர கட்டுப்பாட்டுக்குப் பக்கத்தில் மனோகரனும், இருபது அடி உயர கட்டுப்பாட்டில் காப்பிவரித்தது, அப்படியே சகோதரர்கள் அப்படி குள்ளனான நினைவுட்டினை.

முன்று தான் மாநாட்டின் போது நடந்த கவிதாநிகழ்வு, கருத்தரங்கம் ஆகியவற்றைக் கூட்டம் உற்சாகத்தோடு கேட்டுக் களித்தது. மகளிர் கூட்டம் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகம். பிரமுகர்களின் பேச்சுக்களில் ஸ்டாலின் ஜார்ஜ் கொஞ்சம்தூக்கல்.

தி. மு. க. வினர் உற்சாகம் குறித்துக் கேட்பதற்காகப்புகழ்க்கோட்டையைச் சேர்ந்த

முதுபெரும் தொண்டர் ஒருவரைச் சந்தித்தோம். கழகத்தின் எல்லா மாநாடுகளிலும் கலந்து கொண்ட அந்தத் தொண்டர் சொன்னார்: "சோர்ந்து கிடக்கும் தொண்டர்களைத் தூண்டி, தூக்கத்திலிருந்து எழுப்புவதற்காக இந்த மாநாடு தலைவரால் கூட்டப்பட்டது என்பது உண்மையானால் எங்களை விட மிகுந்த சிபிஐயினர்கள் யாரும் கிடைப்பாது. ஆனால், கழகத்தைத் தனது குடும்பத்தினரின் அகலில் அவர் தானையாரித்துக் கொடுத்தும் ஒரு நிகழ்ச்சிக்குக் கால்கோள் விழாயாக இது அமைந்துவிட்டால் தி. மு. க. வின் எதிர் மு. க. வேதான்."

பல தொண்டர்களின் குரலும் இதுதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

— தில்லப்பா

படங்கள்: ராஜன்

* மாநாட்டு மேடை

சிகறல்கள்

● பொதுக்குழு தீர்மானங்களை அறிவித்ததில் கூடப் படித்து நிறுவனங்களுக்கு விநியோகிக்கும் பொதுப் பை ஏற்றவர் கையாளுகிற உதவியாளரும், அரசு துறைச் செயலாளருமான சண்முகதாசன்.

● மாநாட்டின் பரபரப்புக்கு இடையில் கையாற்றுவதில் சாறுததி அம்மாள் வளர்த்து வரும் தாய்க்குட்டிக்கு உட்கறிவை சரிவில்காமல் போக.... கால் தடை உதவி இலக்குகள் வந்து தாயைப் பரிசோதித்தது.... ஒரு குட்டிப் பரபரப்பு..

● மேடையில் தி. மு. க. தலைவர்கள் ஊர்வலத்துறப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது, சபித்தின் தி. மு. க. வில் சேர்ந்த சேலம் கண்ணன், கே.டி. ராமலிங்கம் போன்றவர்களும் பின்னால் நின்று, கையாற்றும், அன்புமகனும் திரும்பிய போதெல்லாம், அவர்கள் கண்களில் படாமல் கண்ணனும், ராமலிங்கமும் ஏறுவதென நகல் தளர்த்து.

● இலாகா மாற்றியதால் 'பிடி' பண்பாடு கொண்ட

இருந்து வந்த ஆற்காடு வீராசாமி இப்போது முதல் வரும் ராஜினி மிட்டார், 'ஆற்காடுவந்தி அழகிய அசையாது' என்ற நிலை மறுபடியும் தொண்டிக்குக் கிடை.

● பதவி தாடாளும்பற்றத் தேர்தல் பணி களைக் கவனித்த அமைச்சர்களை நிமித்திப் பொதுக்குழு வில் பேசிய கையாற்றி, "அமைச்சர்கள் தி. மு. க. (தாய்வாய் பங்களை) தேர்தல் படைவெருக்கா மல் பம்பாய்மாச் சுற்றி வேலை செய்வதென... இயக்கமே கழகத்திற்கு தி. மு. க. (தாய்வாய்) வந்து விடும்" என்று பேசிப்போது ஒரே சிரிப்பு.

● சாறுததிக்குப் பாலுரைப்பு ஏற்பாடு செய்து பழக் கப்பட்டுப் போன தம்ம ஊர் கலிபாதி போலிய் காரர்கள், கொம்புத்தான் கொழியி செய்கிறார்கள். இவர்கள் செய்யும் தட்டையைப் பார்த்தால் பஞ்சாயித் திருக்கிறோமா என்று கூட எண்ணத் தொடங்கிவிடும், இவர்களுக்கு சொல்படியும் இடம் கொடுத்ததல் தொண்டர்களுக்கும் தலைவருக்கும் மத்தியில் இடை வெளி ஏற்படுத்தி விடுவார்கள்.

● மாநாட்டில் கலாநிதி, ராஜினி, எம்.என். சந்திரன், ராஜாஜி ஆகியோர் மில்லினி.

“கழுத்திலும், மார்பிலும் கத்திக் குத்துகள். ரத்த வெள்ளத்தில் ஸ்டீக்மி அம்மாள் இறந்து கிடக்கிறார். போலீசுக்குத் தகவல் தரப்பட்டது. இன்ஸ்பெக்டரும் போலீஸ்காரர்களும் துப்பறியும் தாய் புலராஜாடின் ஸ்தலத்துக்கு விரைவில் வந்தனர். ஸ்டீக்மி அம்மாவின் கழுத்து, மூக்கு, கழுத்து மற்றும் கைகளிலிருந்து நகைகளைக் காணவில்லை என்பதால், கொலையாளி, நகைக்காகவே கொலை செய்திருக்கக்கூடும் என்பது போலீஸின் அனுமானம். தரைவிலும், கவரிளும் ரத்தம் தெறித்திருந்தது. பிரேதத்தைப் போஸ்ட்மார்ட்டத்துக்கு

திருத்தால் ரொம்ப கடுக்ட்!” என்று உறுவிறார் மூன்னாள் ஐ. ஜி. பொன். பரமகுரு.

கீரீவல் துறையில், குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் மிகவும் உதவுகின்றன நாய்கள். நாய்களுடைய அபார சக்தியைக் காயல் துறை பயன்படுத்திக் கொள்வது என்பது மேற்கத்திய நாடுகளில் பல ஆண்டு களாக இருக்கிற ஒன்றுதான் என்றாலும், இத்தியாவில், முதன் முதலாகக் காயல் துறையில் நாய்கள் படை உருவானது 1952 இய்தான். அதுவும் தமிழ் நாட்டில் தான்!

ஒன்பது நாய்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழக காயல்துறை துப்பறியும் நாய்கள் பிரிவு, இன்று கமார் நாய்ப்பு அபாரத்

பாயும் போலீஸ் நாய்கள்!

அனுப்பிவிட்டு, ஏதாவது தடயம் இருக்கிறதா என ஆராயத் தொடங்கினார்.

விட்டின் ஒரு மூலையில் ரத்தக்கறை படித்த துண்டு ஒன்று கிடைக்கவே, அதைப் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் கைபட்டாமல், எடுத்து வந்து, துப்பறியும் நாவிடம் மோப்பம் பிடிக்கத் தருகிறார். அடுத்த நிமிடம், புலராஜ், அந்த இடத்திலிருந்து புறப்பட்டு ஓடத் தொடங்கியது.

“விரிது நேரத்தில் அப்பகுதியிலிருந்து ஐக்கா ஸ்டான்டை அடைந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஐக்காவின் கதறிச் சுற்றி வந்து, ஏறி குதிக்கத் தொடங்கியது. அந்த ஐக்கா காரரை அடட்டி விசாரித்த போது, முதலைய நான் இரவு ஒரு நபர் அந்த ஐக்காவில் ஏறிப் போன விஷயத்தைச் சொல்லி விட்டு, அந்த ஆசாமினை இறக்கி விட்ட இடத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டு போகிறான்.

“அங்கே போன புலராஜ், சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது. மோப்பம் பிடித்தபடி, ஒரு குடிசை வாசலில் போய் நின்று கொண்டு, அதை நோக்கிக் குரைக்கிறது. குடிசையின் கதவைத் தட்டி, உள்ளேயிருந்து ஒரு கடுந்தர வயதுப் பெண்மணி கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்து பார்க்கிறாள். நாய் விட்டுக்குள் தாவிப் போய், சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது. ஒரு மூலையக்குப் போய், ஒளிந்து வைத்திருந்த ஒரு கைவை எடுத்து வருகிறது. உள்ளே நிறந்து பார்த்தால் - ரத்தக்கறை படித்த ஒரு மேட்டடி பனியன். அதைப் பற்றிப் போலீஸார் விசாரித்துக் கொண்டே இருந்த போது, புலராஜ் வெளியில் ஓடிப் போய்க் குப்பையில் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. அடுத்த சில மணி நேரத்தில், கொலையாளி கைது செய்யப்பட்டிருப்பான் என்று தங்கள் மூகித்

நிறையுள்ள நாய்களைக் கொண்டுள்ளது. அது மட்டுமில்லை; மற்ற மாநிலங்களைச் சேர்ந்த காயல் துறை மற்றும் ராணுவம் ஆகியவற்றின் நாய்கள் பிரிவுகளும் இங்கே வந்துதான் பவித்தி பெற்றுக் கொண்டு போகின்றன!

சென்னை தவிர, மற்ற சில முக்கியமான நகரங்களிலும் கூட நாய்கள் ஸ்தலாடுகள் உள்ளன. சென்னை எழும்பூரில் உள்ள இப் பிரிவின் சப்-இன்ஸ்பெக்டரான கே. எஸ். ரமணிஸைச் சந்தித்த போது, உற்சாக மாயப் பேசினார்...

“துப்பறியும் நாய்களைத் தேர்த்தெடுப்பது அய்யவனவு கலையமான காரியமில்லை. பொதுவாக அச்சேஷன், மேபர்டர் - ரெட்ரீவர், கோல்டன்-ரெட்ரீவர்? டோபர் மேல் போன்ற ஒரு சில வகை நாய்களை இத்தகைய பணிக்கு ஏற்றவை. ஒரு குட்டியைத் தேர்த்தெடுக்கும் போது அக் குட்டியில் தாய், தந்தை நாய்களைப் பற்றின விவரங்களைக் கூட அலசிப் பார்த்தே

சப் - இன்ஸ்பெக்டர் ரமணி

* நம்பிக்கைக்குரிய நமது போலீஸ் நாய்கள்.

தேர்ந்தெடுப்போம். ஒரே சமயத்தில், பல நாய்கள் போட்டால், அவற்றுக்கும் நிறத்ததைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதையே நாய்கள் வாங்கி வருவோம். கூடுதல் காலநடை மருத்துவமரவும் அழைத்துக் கொண்டு போய்க் குட்டியின் கால் அளம்படி, சூக்கு, காது, பார்வை, மார்பு போன்ற பல அம்சங்களுக்கும் ஆராய்ந்து பார்த்தே வாங்குவோம்.

“நாய்க் குட்டிகளைக் குழந்தைகள் போலவே கவனமாய் வளர்ப்போம்” என்று கறுகிறார் சிவலிங்கம். இவர் ஒரு ஹாஸ்டல்வர். அதாவது, ஒரு நாய்க்கு இவர்தான் முழுவ் பொறுப்பாளர். “நாய்ப் பதைந்து நான் குட்டியிடுத்து, இந்த சாறு என் பொறுப்பில்தான் இருக்கிறது. நேயத்தடுப்பு கைதிகள், வயிற்றில் பூச்சி வராமல் இருக்க மருந்து, ரோபின் நோய் வராமல் தடுக்க மருந்து என்று குழந்தையைப் போன்றே பலமான கவனிப்பு. மூன்று மாதமானதும், பவிற்சி ஆரம்பமாகி விடும்” என்கிறார் சிவலிங்கம்.

மோப்ப சக்தி அசாத்மிகமானது. விஞ்ஞான ரீதியாய், ஒரு காலநடை, மருத்துவர் அளிக்க விளக்கம் இதுதான்:

நமது நாய்க்கு, மலரிழை போல வாசகணக்கான செல்கள் இருக்கின்றன. இவை வாசனை அறிய உதவும் செல்கள். இவற்றுக்கு “கெமோரெசெப்டர்ஸ்” (Chemoreceptors) என்று பெயர். இவை நாய்க்கு மூலமாய் மூளைவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. வாசனை. இந்த செல்களைத் தாக்கும் போது, அவை நாய்க்கு மூலமாய், மூளையை அனுந்து, வாசனையை அனுபவிக்க வைக்கிறது. மூளையில் இந்த நாய்க்கு சென்றடையும் (olfactory bulb) என்ற பகுதி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பெரிதாய் இருக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு மோப்ப சக்தி அதிகமாக இருக்கும். நாய்களுக்கு ஆல்ஸ்பாட்டர் பல்ப் பகுதி மிகவும் விரைவமானது என்பதே அவற்றின் அற்புதமான மோப்ப சக்திக்குக் காரணம். மேலும், மனிதவின் நாகையை விட, நாலின் நாகி அதிக கார்பனை உடையது என்பதும் அதன்

நாய்களுக்கு இயற்கையிலேயே

அதே மோப்ப ரகத்திக்கு இன்னொரு காரணம்!

"எப்பதயத்தில் குற்றவாளிக்குச் செலுத்த மான அல்லது அவன் கொட்டு உபயோகித்த ஏதாவது ஒரு பொருளை, தாலிடம் கொடுத்தால், அதை வைத்து, அந்த ஆயுத மாகச் சரீராய்க் கண்டுபிடித்து விடும். அதே மையம், அந்தக் குற்றத்தோடு சம்பந்தமில்லாத ஒருவரை எந்த ஒரு காரணம் கொண்டும் நாய் பிடிக்கவே பிடிக்காது" என்று கூறுகிறார் துப்பறியும் தாய்ப் பொறுப்பாளரான சிவலிங்கம்.

"திருவல்லிக்கேணியில், பல தடித்தனங்கள் உள்ள ஒரு வீடு, அதன் சொந்தக்கார அம்மையர் கொண்டு செல்லப்பட்டு விட்டார். கொளையாளி, தரை, பீரோதம் என்று அளவாகியும், ராத்தினியால் தன்றாய்த் துடைத்து, மிக புத்தியோடு கண்ணாய்த் தடயங்களை அழித்து விட்டான். கொளையாளி, அந்த அம்மாவுடன் அவரது வளர்ப்பு மகளும், மருமகனும் வசித்தனர். நாய்களுக்கு அந்த வளர்ப்பு மகள் மேல் சேதிதெய்த, அவள்தான் கடித்ததை வெட்டிக் கொன்றிருப்பாள் என்று

ஒரு 'தடயம்' கிடைத்தது. ஒரு பக்கமே, அந்த மேல் தண்ணீர் பீழிந்து எடுக்கப்பட்ட துணிவாய் இருக்கக் காணப்பட்டது. அந்தத் துணிதான் கடித்ததைத் தெரிந்த தத்தத்தைத் துடைக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதே என்று கடித்ததைத்தின் பேரில், அந்தத் துணியை தாலிடம் முகித்து பார்க்கச் செய்த போது, நாய் உடலை விட்டை விட்டு கொளியே ஓடி வந்து, நேராக ஆட்டி விட்டாண்டிருந்த பீரோதம்.

"ஆக, கொளையாளி ஆட்டோவில் ஏறிப் போயிருக்கிறான் என்று சீமாளித் தோம். அந்த அம்மாளின் மகன் அருகே, சேதிதெய்தின் பேரில் பயமுற்றை நானைக் கொண்டு சென்றும், அது அவனைப் பிடிக்கவில்லை. அந்தச் சமயத்தில், அவன் மனைவரி, அந்தப் பாகம்வா நாய் திரைகளை, அவளைத் தாலிப் பிடித்தது, வீசாவித்ததில் அந்த அம்மாளின் மருமகன்தான் குற்றவாளி என்று திருபணமாறிற்று.

நூல்களுக்கான பறிநி முறைமை ஏற்கெனவே ரமணி: பறிநி ஆணைகள் ஆங்கிலத்தில்தான் தரப்படுகின்றன. குடமுளையக் கயிறின் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு, கூட்டுவாட்டு வாய் செய்வதுதான் முதல் பறிநி. அதன்பின் கயிறு இவ்வாயில் துத்திக் கொண்டு போவது, அடுத்த நிலம், நட, ஓடு, கட, கார், படு, குறை என்பது போன்ற கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியும் பறிநி. இவற்றுடன் கூட, அறிமுகமில்லாதவர் களிடமிருந்து கண்ணு பெறமுற்ப்பது, அவர்கள் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இரப்பது போன்ற பறிநிகளும் தரப்படுகின்றன.

தாய்க்காய் மாதத்திலிருந்து மோப்ப ரகத்திக்கு பறிநி துவங்கி விடும். அசை

தப் தயாரித்து, அதில் ஓர் எலும்புத் துண்டை ஊறவைத்து அதைப் பறிநி நாய்க்கு முகித்து பார்க்கக் கொடுப்போம். பிறகு அந்த எலும்புத் துண்டைச் சிறிது தூரத்தில் போட்டு வைப்போம். குறிப்பிட்ட உதல் திடத்திலிருந்து எலும்புத் துண்டு என்ன திடம் வரை வழிநெடுக்கக் கொஞ்சம் கூப் தெய்த்து வைப்போம். நான் நாய் மேல் பிடித்துக் கொண்டு - நுகர் செய்து - எலும்புத் துண்டு வரை அழைத்துக் கொண்டு போயோம். இப்படிச் சில தடவைச் செய்ததும், நாய் தானாகவே மோப்ப மீட்பிடித்துக் கொண்டு போய் எலும்பைக் கண்டு பிடிக்கப் பறிந்து விடும்.

பின்னர், எலும்புத் துண்டைத் தொலைவில் வைப்போம். அந்தாய் மோப்ப ரகத்தினால் கண்டுபிடிக்கப் பழகிவரும், எலும்புத் துண்டைப் புதைத்து வைப்போம். பின்னர், போலீஸ்காரரையே குற்றவாளி போலாக்கி, ஒரு குறிப்பிட்ட பாறையின் போகச் செய்து, அவரையே பொருள் எதைவாவது, நாய்க்குக் காட்டி, மோப்பம் பிடிக்கச் செய்து அந்தப் பாறையில் ஓடி, அவரைக் கண்டுபிடிக்கப் பறிநியைப் போய், நாய் தடுமாறும் போது, சரியான பாறையில் போக உதவிச் செய்வோம். இதில் தெரிவது, நாய் காவாகவே தனது மோப்ப ரகத்தினால் கண்டுபிடிக்கிறதா என்று போப்போடு பறிநி மிகக் கடுமையானது. பழகிய நாய்களை, குற்றம் நடந்த இடங்களுக்குக் கொண்டு போதும்போது, பறிநி நாய்களையும் கூடுவே அழைத்துக் கொண்டு போய்ச் சரிவாகக் கண்டுபிடிக்கிறதா என்று சொதித்துப் பார்க்க்போம்.

இவற்றுக்குத் திணறும் என்ன கண்ணு? "காணையில் அரை விட்டர் பாடி, வைட்ட மின் மாத்நிளாகி, பாளிக், நம்பகனில் அரை திரை இளறாசி மிற்றும் சாதம். காணையில் சிறெட்டி, பாடி, தரை வாரத்தில் மூன்று தூக் போய், ஆட்டு சரல், குட்டி நாய்கள் என்றான் திணம் ஸ்துது முறை சாப்பிடும்!" என்றிரார் நாய்ப் பொறுப்பாளி பக்கிரிசோரி

அமைத்ததின அளவில், நம் தமிழக காவல் துறையின் நாய்கள் வாய்நிலைவா பரிசுகள், மேல்கள், கோப்பைகள் போன்றவை கமார் ஆயித்து ஸ்துதுறுக்கும் மேல் இருக்கும்.

என்றாலும் சில குற்றவாளிகள், "போலீஸ் நாய்களிடமிருந்து தப்புவது எப்படி?" என்று ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதி டாக்டர் பட்டம் பெறக்கூடிய அளவுக்குக் கில்லாடிகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதும் உண்மையே!

— எஸ். சத்திரமெனலி

அட்டை வண்ணப்படமும் மற்ற படங்களும்: ரமணன்

வீசி மகிழ ஒரு புதிய விளையாட்டு...

ஃப்ரிஸ்பீ

இலவசம்

ஃப்ரிஸ்பீ
ஒவ்வொரு 500 கிராம்
காக்-கலேட் காம்ப்ளான்
புள்ளியுடனும்.

காம்ப்ளான்

தீயிட்ட பரிமாண உணவு

இப்போது உங்கள்
குழந்தைகளுக்கு
ஊட்ட, தீது, எம்
உதவகத்தையும்
சேர்த்து அளிப்பீர்.
காம்ப்ளான் பற்றத்தும்
ஃப்ரிஸ்பீயை ஆவர்கள் வீசி
விளையாடி மகிழக் காண்பீர்.
தற்போது தேவநிதத்தை
சிய இர. வங்கியில் மட்டுமே கிடைக்கும்.

“ஒவ்வொரு
ஸ்பூனிலும்
ஒப்பற்ற
சக்தி”

சக்திவாய்வு கருவியாக உபயோகிக்கும் முன்னர்
பெருமளவு உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
அருமளவு உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை

உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை

உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை

உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை

உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை

உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை

உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை

செதுக்கு	ஸ்பூனிலும்
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை	உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை	உதவிக்கான உதவி மருந்துகளை
160 கி. எ. 18	160 கி. எ. 38
500 கி. எ. 34	500 கி. எ. 108
(கிராமம் உதவி மருந்துகளை)	(கிராமம் உதவி மருந்துகளை)

கிரேலன் காய்க்கலம்
கிரேலன் காய்க்கலம் 160 கி. எ. 18

கிரேலன்
காய்க்கலம்
கிரேலன் காய்க்கலம் 160 கி. எ. 18

புள்ளிகள்: செய்துகள்

உலக சாதனை: 400 வது விகிதம்

உலக சாதனை: 400 வது விகிதம்!

உலக கிரிக்கெட் சரித்திரத்தில், ஒரு புதிய சாதனை படைத்தார் நியூஸிலாந்து வீரர் ரிச்சர்ட் ஹாட்லி. பார்வையாளர்கள் அத்தனை பேரும், வெகு நேரத்துக்கு எழுந்து நின்று விகதிபுள்ளிகள் - அது ஹாட்லியின் 400 - வது விகிதம்.

இதுவரை உலக சாதனையாகக் கூறப்பட்டிருந்த இலான் பாதுராவின் 373 விகிதம், இவரையே தாண்டினார் ஹாட்லி.

பவுண்டரி எல்லையில் மலர் கொத்துக் களைக் கொடுத்து வாழ்த்திய இரண்டினும் பென்ஸனில் கண்களில் தளர்மிய கண்ணீர்தான் மலர் மத்தியில் ஹாட்லி. இவ்விடங்களுக்கு 10ம் நூடாடிகள் அவரின் சேர்ந்து விழு, அந்த யறக்க முடியாத நேரத்தில் சந்தோஷத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளினார்.

ரிச்சர்ட் ஹாட்லியின் நூறுவது விகிதம், இவரின் அதிகபட்சமாக 123 ஆண்டுகளில் வீரர்கள் விழுந்திருக்கின்றனர்; என்றாலும், இந்தியாவுக்கு எதிராக இவர் விளையாடிய போது இவரின் 57 விகிதம் இவரின், 23 ரன்களை கொடுத்து எழுந்திருக்கின்றன என்பதுதான் பென்ஸன் பவுண்டரி என் கிறார். இவ்விடம் கிரிக்கெட் புள்ளிவிவர நிபுணர்.

இந்தச் சாதனையையும் முறியடிப்பவர்கள் இன்னும் யாருக்கும். ஆனால் முதல் முதலாக எவரெஸ்ட் சிகிரியத் தொட்டவன் என்பது போன்ற கண்காணகர்கள் எழுந்தது என்பது - என்றார் ஹாட்லி.

இவர் பாட்டிபுட்டியும் கூர்நான்; 131 நாட் அவர் இவரது அதிகபட்சங்கள். எப்படியும் பந்து வீசினால், ஆட்டக்காரர் மிகுந்த டென்ஷனடல் ஆடி, சிகிரியம் அவர் ஆகிப் போவார் என்பதற்கு டென்ஷனடல் தனக்கு அறிந்தவர் ஹாட்லி. யன்ஸ்டெயப் பதம் பார்க்கும்பென்ஸன் வீசுத்தவர்களுடையார்.

இனேக சண்டியு மித்தவர்தான். அநேக சமயம் எம்தானத்தில் உட்கொண்டவர்களை வசப்பட்டு விடுவார். பெய்சன் அண்டு ஹெட்டிஸ் உலகக் கோப்பைப் பந்தவத்தில் போது, பவுண்டரி கோட்டை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்த பந்தைத் தடுக்கப் போய்த் கொண்டிருந்த ஹாட்லியை, தடுப்பு வேலியைத் தாண்டி ஓடிவந்த ஒரு பார்வையாளர் கருத்துவிட, ஹாட்லிக்கு வந்ததே கோபம். அந்த ஓடிவந்த அப்படியே தள்ளிக் கட்டாயத் தடுத்தி, வேலிக்கு அந்தப்படிமர் எழுந்துவிட்டார்.

ஹாட்லியின் மனவலி நியூஸிலாந்தின் பென்ஸன் கிரிக்கெட் அசோசியேஷன் பெற்றிருக்கிறார். ஹாட்லியின் அப்படி நியூஸிலாந்து கிரிக்கெட் கவுன்சிலில் தலைவர். ஹாட்லியின் இரண்டி சகோதரர்களும் கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்கள்தான்.

வீடுகளை மறுத்தவர்!

தங்குதல் கொடுக்கப்பட்ட பந்தவதின் வீடுகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதது ஹாட்லியின். "இத்தகைய வீடுகளை பந்திவிடையாளர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற தவறு" என்று சாடி விருத்தும், திவன் சக்கரவர்த்திக் கவைய 77, கங்கத்தா பிரேரிசென் கி கங்கத்தா பிரேரிசென் பந்தவர்தவர். ஆகியோர் பந்தவர்தவர் போதுதான் கங்கத்தா கவையின் தொகுதி ஏற்பட்டது.

42 இம் நூற்றாண்டு கங்கத்தின் ஹாட்லியின் சக்கரவர்த்தி, 43 இம் பந்திவிடையாளரில் தவறுத்தார். இந்தியத் தலைவராகவாகக் கொள்ள, பிரித்தானியாவுக்கு இவர் அப்படிபடுகின்றிருந்ததால் ஹாட்லியார்.

நூற்றாண்டு சக்கரவர்த்தியும், இம்மத்தியம் பந்தி இவர் எழுதிய கட்டுரை, பெரும் பாரபட்சம் ஏற்படுத்தி மத்தியின் ராஜி ஹாட்லியின் முடிந்தது.

மென்ஸ் ஸ்டிரீட் பந்திவிடையாளர் 42 இம் தொட்டி. இன்றுவரை நடந்திருக்கிறார்.

இவ் தலைவன் மனவலி நோவையும் நூற்றாண்டு கங்கத்தின் ஹாட்லியார்.

— ஜூலி: எஸ். வி.

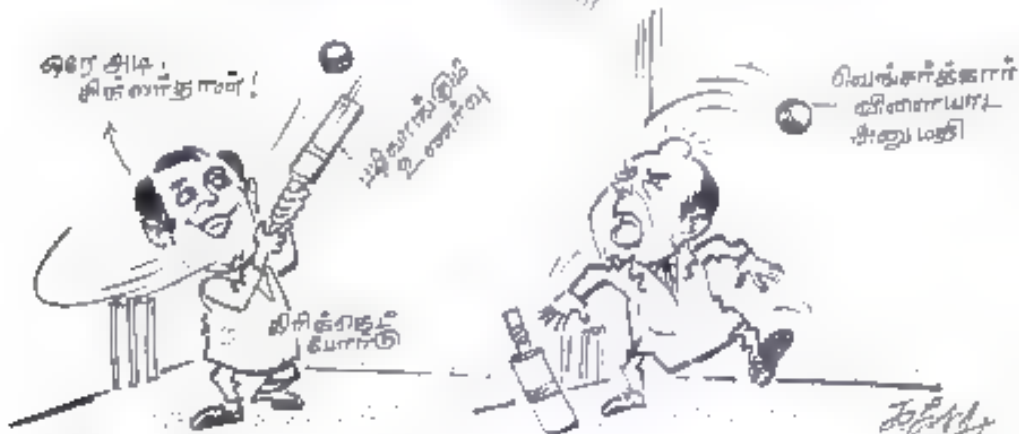
கார்டின் சண்டே மெயில்.

தலைவன் சக்கரவர்த்தி

ருஷிய இடத்தைப் பித்தி
அப்பறமே பார்த்தேலாம்...
முதலில் இந்தப்
வெரை மாதினாக!

இடியாக...
உன்னால் சித்தையை
பார்த்து சீக்கா!

கல்கி

1980 பிப்ரவரி 18
மலர் 48 இதழ் 22
உக்வ மாசி 6

போதும் போதும், போராட்டங்கள்!

சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் இரண்டு ஊர்களுக்கு ஒரே பெயர் இருந்தது. "டார்னா" என்ற பெயருக்கு இரண்டு ஊர்க்காரர்களையே சொந்தம் கொண்டாடினார்கள். பெயர்க் குறுப்பத்தினால் பல தொல்லைகள் ஏற்படுவதைத் கட்டிக்காட்டிய அரசு, பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணாமலு இரு ஊர்க்காரர்களையுமே கேட்டுக் கொண்டது. அவர்கள் கடிப் பெரி ஒரு முடிவுக்கு வந்து, ஸ்விஸ் இழப்பீடுப் போட்டி நடத்தினார்கள்! வெற்றி பெற்ற ஊர்க்காரர்கள் ஊர்ப் பெயரை நிலையிலிருந்திக் கொண்டார்கள். தொல்லைகளைத் தவிர்த்தவர்கள் ஊருக்குப் புதுப் பெயர் சூட்டி, அதை விழா எடுத்துக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார்கள்!

இதேபோல் டி. மு. கழகமும், காங்கிரஸ் கட்சியும் மதறமையை நகரிலேயே ஒரு ஸ்விஸ் இழப்பீடுப் போட்டி நடத்தி, கட்டிடங்களுக்குப் பெயர் சூட்டும் பிரச்சனையைக் கவனமாகத் தீர்த்துக் கொண்டனார்கள். ஆனால் இதுபோன்ற எளிய தீர்வுகளுக்கு இருதரப்பினருமே உடன்பட மாட்டார்கள்! ஒன்றுமில்லாத விஷயத்துக்குத் தேவையற்ற ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தி, போராட்டங்களை அறிவித்து, அற்பத்தனமான அரசியல் ஆதாயங்களுக்கே முயற்சி செய்வார்கள்! மதறமையை நகர் கட்டெஷன் என்றால் என்ன, காமராஜர் கட்டெஷன் என்றால் என்ன? நாடெங்கிலும் வட்டக்கணக்கான ரயில் பயணிகளுக்கிடையே பிரச்சனைகள் மதறத்துவிடப் போகின்றனவா? மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்தை என்ன பெயரிட்டு, எப்படி அழைந்தால் என்ன? விமானப் பயணிகளின் மூட்டை மூட்டையான குறைகளைத் தீர்த்துவிடப் போகின்றனவா?

இவ்வாறுத் தாட்டிலே மிஸர் பெரிய பிரச்சனைகள் பூதகார வடிவெடுத்துப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. ஏழாமை, கல்வி அறிவின்மை, ஐந்தொகைப் பெருக்கம், விவசாயச் சீர்திருத்தம், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்று பட்டியல் போட்டால் பக்கமெல்லாம் நிரம்பும். இவற்றையெல்லாம் சமாளிக்கத் திராவிடமற்ற ஆளும் கட்சிகளும், இவற்றைத் தீர்க்க உருப்படியான யோசனைகளைக் கூறத் தெரியாத எதிர்க்கட்சிகளும் மூடப்பிடியாதவர்களை விடாமல், வெற்றுக் கொஷங்களை எழுப்பிக் கொண்டு, உண்ணா வீரதம், போராட்டம் என்று மக்களின் கவனத்தைத் திரை இருப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு வேலாம் இது?

விலாஜி கணேசனை மதிக்காவிட்டால் போங்கள் ஐயா, ஆனால், ஐயநாதனைத் தொண்டர்கள் தங்கள் மாதியத் தலைவருக்கு உரிய மரியாதை நட வேண்டாமா? வேண்டாம் எனில், விடுத்திரை எந்த கருணாநிதியிடம் பண்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டாமா? அதுவும் வேண்டாம் எனில், தமிழக முதல்வர் என்பதற்காகவாவது கொஞ்சம் மரியாதை காட்டிக் கூடாதா? அதற்கும் இஷ்டம் இல்லை எனில், உங்கள் அபிவிருத்தியத் தலைவரை, பாரதப் பிரதமரைக் கூடவா மதிக்காமல் நடந்து கொண்டது? அவர் எவ்வளவு பெருந்தன்மை காட்டிக் கருணாநிதியை அழைத்து வந்தார்? அவருக்குத் தலைவரின்மை ஏற்படுத்தி, மனம் புண்பட்டச் சென்னைமா? உங்களைத் தலைவராகியுப் பெரிமைகளாக யாரும் இருக்கக் கொள்கையில்கலை, உங்கள் கருத்தை வெளியிடுங்கள். ஆனால் அதைச் செய்ய வேண்டிய தருணத்தில், செய்ய வேண்டிய முறைப்படி செய்கிறீர்கள் என்று மக்கள் எதிர்பார்க்கும் போது அவர்களுக்கு ஏமாற்றம் அளிக்க வேண்டுமா?

நடத்து நடத்து விட்டது? அதன் பிறகு, ஆர்ப்பாட்டம் செய்த ஐயநாதனைத் தொண்டர்களைக் கைது செய்வதும், இல்லாவிடே விஷமம் அறியவந்து அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு உத்தரவு பிறப்பிப்பதுமான் நடவடிக்கை எடுத்து?

வேண்டாம், ஐயா வேண்டாம்! ஐயநாதனம் என்பது இதுவல்ல. எதிர்ப்பது என்பது விரோதத்தை வளர்ப்பதல்ல. ஆனால் கட்டிடமும், எதிர்க்கட்சிகளும் எண்ணா மூச்சி விளையாடிக் கொண்டிருந்தால் பிரச்சனைகள் திரவெ செய்வாது. இங்கே தீர்க்கப்படு வதற்கான அடிப்படைய் பிரச்சனைகள் கதறி அதுவு கொண்டிருக்கின்றன. இந்நிலையில் புதிய பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவிக்காதீர்கள்! அது ஐயநாதன் விரோதச் செயலாகும். ஆகையால்வமான யோசனைகள், விட்டுக் கொடுக்கும் பரந்த மனப்பான்மை இவை எல்லாம் தரப்பினும் சிறுத்தோக்கட்டும், தயவுசெய்து நாடு செழிக்க அனுமதியுங்கள்!

தமிழ்நாடு திராவிடமதறப் பெற்ற
சுவிட்சர்லாந்து குடும்பிய பாப்பா. — பாரதிதாசு.

"உங்க கடைசிய, "வேண்டா வெறுப்
புடன் கத்தறாயி"ன்னு எழுதி, கைகொஞ்சு
துப் போட்டிருக்காரே. யாரது...?"

"இந்த கடைசியை எங்கிட்டே 'பதி'
கொடுத்த கத்தறாமிதான்...!"

— கரடிஞானம் வெறுப பாரதிப்சிவா.

"எதுக்குத்தான் தவணை முறையு
ஒரு வகை தொகையே இயலாம
போச்சு!"

"ஏன் இப்படிச் சொல்றீர்?"

"காதுகை முழு தவணை தரட்டு
மாய்னு கேட்டுறான்!"

— சாதா வாகுதேவன்.

"அந்த கடைசியைச் சொல்பக் கூக்கி
தாரா, எப்படி...?"

"ஒருகாட்சியை ருனோசப் பிச்சாடுக்க
வாமாய்னு கேட்டதுக்கு, 'ஏன் கோ
கேட்'ய எடுக்கக் கூடாதுக்கிறாரு...!"

— ஏ. ஆர். விசுவநாதன்.

தனபதி: 'போரியல் வெற்றி பெற்றால் மட்
டும் போதாது: எதிரி தூட்டும் படைக்
கருவிகளையும் கைப்பற்றுகள்' என்
றொரே அச்சம், ஏன்?

அனாமச்சர்: பழைய இரும்புக் கடைசிய்
போட்டுப் போள்க் செலவைச் சேக்
கட்டலாய்ந்துதான்!

— திருத்துறைப்பூண்டி எஸ். கத்தறாயி

"இங்கே பக்கத்திலே ஒரு எஸ். இ.
குடிக்குத்தாரே. இப்ப இங்கையா?"

இந்த ஏரிவாஸிலே திருட்டுப் பயம்
அதிசயமாயிருக்கன்னு போன வாரம்நான்
விட்டகடக் காலி பண்ணிட்டு வேற பக்கம்
குடிபோலிட்டாரா!"

— பழனி கல்யாணம்.

சிறுசேமிப்புத்துறை

சேமிப்பின் மூலம் பிரமிக்கத்தக்க பரிசுகள்!

சிறுசேமிப்பில் முதலீடு -
வருமானவரியிலிருந்து
பாதுகாப்பு!

சிறுசேமிப்புத் திட்டம்
பரிசுக்களுக்கானது.

பரிசுப் பொருட்களின் விவரம்:

1 துபார் பம்பர் பரிசு	• காண்ட் லா கார்
1 முதல் பரிசு	• மாருதி கார்
5 இரண்டாவது பரிசுகள்	• ஹீரோ நேஷனல் மோட்டார் கைக்கிள்
10 மூன்றாவது பரிசுகள்	• கலர் டிவி
20 நான்காவது பரிசுகள்	• 165 லிட்டர் ரெப்ரிஜிரேட்டர்
100 ஐந்தாவது பரிசுகள்	• 7 லிட்டர் பிரஷர் சூக்கர்
500 ஆறுதல் பரிசுகள்	• குவார்ட்டல் கலர் கடிகாரம்

- தேசிய சேமிப்பு பத்திரம் சேவது வெளியீடு
- தேசிய சேமிப்பு திட்டக் கணக்கு-1987
- பொது சேய்தலநிதி
- இந்திரா சேமிப்பு பத்திரம்

- விவசாயிகள் சேமிப்பு பத்திரம்
- மாதாந்திர வருமானத் திட்டம்
- அஞ்சலக குறித்தகால முதலீடு

மேற்கண்ட சிறுசேமிப்புத் திட்டங்களில் ரூ.1000/- முதலீடு செய்வதன் மூலம் கிடைக்கும் வட்டியுடன் இலவச பரிசுக் கூப்பனை பெற்றீடுங்கள். இத்திட்டத்தில் எல்லா தனிநபர்களும் முதலீடு செய்யலாம்.

தேசிய சேமிப்பு திட்டக்கணக்கு-87ல் ரூ.30,000/- வரை
முதலீடு செய்து

100%

வருமான வரி விலக்கு பெறலாம்.

உதாரண வரிக்கள் 80CCA பிரிவில் சிறு முதலீட்டிற்கு 100% வரிச்சலுகை. இந்த வரிச்சலுகை 80C பிரிவில் சிறு முதலீட்டில் வரிச்சலுகையுடன் சேர்த்துப் பெறலாம்.

இயக்குதர், சிறுசேமிப்புத்துறை

143, அண்ணா சாலை, சென்னை-600 003.

தொலைபேசி: 840223 846209 840003.

அனுகூலம்:

- அனைத்து அஞ்சலகங்கள்
- ஆட்சியர் அலுவலகங்கள்
- வட்டாட்சியர் அலுவலகங்கள்
- ஊரக வளர்ச்சித்துறை அலுவலகங்கள்.

புலக்விசாரணை

ஏன் தூக், இது என் சொத்தப் பட்டி. நீங்கள் அத்தனைய பேரும் எவக்கு அடங்கித் தான் நடக்கணும் என்பது போன்ற ஒரு அதிகாரமிடக்கு விஷயகார்தின் ஒவ்வொரு அசைவிலும் தூக்கம். இருத்தாலும் தன் மகனக்குச் செய்யும் பணிவிடைகளில் வழியும் துணாவில்; பாதாளியில், தூக்கம் பதவி அதிகாரத்துக்குக் கட்டுப்பாடு தான் வாங்கும் பங்கு. அடக்கத்தில்; புலக் விசாரணையில் போது அவசியமில்லை, என் புறவுணைப் பதவி தான் எதுவும் செய்ய முடியாது. நீங்கள் எந்த து கவல்களையும் எடுக்க மாட்டீர்கள் என்று எடுத்தெறிந்து பேசி விட்டு, தோஷத்து கனிக் குறுகித் திருப் புறப் பரிதவிப்பின் மனிதராய்த் தெரிகிறது. மற்றைய பேரும் எல்லாம் பெறவில்லை அல்ல நாளந்தம்.

போசப் போசிகள், கவலியுங்க, என்றித மாபிரி ஒரு செருமன் கட்டியத்து வ் தவது மத்திரி சிவத்து மகத்தின்மையை பின் பிசாரங்க் கிழித்துப் போடுகிறார் பாதாளி 'துவல்க்களோடு துணையாகத் தூக்கம் போற தூக் செல்லி அவங்களை நம்ப வைக்க ணும். அப்படிப் பேசிக்கிட்டே இருக்க ணும். துணை துணையாகத் தூக்கம் கூடாது' என்று தன்வினைவல் கிளக்கம் சொல்லுவது தன்மையார் பாவம்.

அசல் அய்யன், துணைதாரத்தாய். ஆர புணை, ஆர்புணை அணைக்கொண்ட ஆர்புணை படைக்குப் அளவுக்குத் தன் அத்தன்மை எப்படி உயர்த்திக் கொள்வது என் பதைப் படுபத்சை யாகக் காட்டியிருக்கிறார்.

தாய்மை கிரும்புகள் உச்சி மேல் வைத்து

மெச்சித் துன்பாடும் அளவுக்குத் துருகாயி நம்பியவர் தம்மென்று உயர்த்தி விட்டது ஆட்சியும். ஆட்சிக்கு வருகிறவர்களின் அடியார்களாகத்தான் போகிறார் செயல் பட முடிவிறது என்பதை விளக்கும் வசனங்கள் உடைய என்றால், அதற்கு உயிர்த்துடிப்பு ஏற்றத்தக்க தால்வாது, மகபாயம் இத்தப் பெரியவருக்கு.

பெண்கள் கரிமையில் வைஷ்ணவ் தன் கொட முகத்துக்கு வாகாஸ பரத்திரத்தத எத்திக் கொண்டு ஏற்றே செலிப்புக் காட்டி யிருக்கிறார். கோரிட்டானாய் துவரப் சொல்லத் தடுமாற வைக்கும் பிள்ளிகளைக் கெட்பது சற்று அகிகமாய் இருக்காதும்கூட.

குறிணி ஓர் எதிர்பார்ப்பை உணர்த்தி. கொத்தமே போய் கெடுகின்றபூட்டி எரிட்டு ஒளித்து விடுகிறார்.

இடை வேளைக்குப் பிறகு பழைய மருத் துறையாளனாய் அந்த ஆர்ப்பாய் அமரிக் களங்கமாய் அகலத் திரைக்கே அத்தம். கற் றிக்கம். காடுமரம் விழுகக்கள், மனித மடலின் உதிரியாகத் தரையிப்புக்கும் இயல்பும் விதத்தைக் காட்டித் துறையிலும் செல்லும் இத்தனை அநுபூதியும் ஒற்றி விடுகிறது. துன்பத்தை விசேஷமாகப் பாசப்பட்டத் துள் சிவன் ஓர் பி கும்பாஸம் மனை தயாரிப்பு!

அசல் காடு செல்லும் போகிறார் புல மேலாக் வைத்துப் போய்த் தெருக்கும் ஆர்ப்புணை ம; ஆர்ப்புணை கெடுவாய், பூமிக்கடி யிலே புகையுண்ட எழுப்புக் கருகன் விஷய தம் பாய்க்காய் மனறா வைக்கிறது.

ஆக்டிவ், காடுமரம் தவிர இத்தப் படைத் தில் கூறுகறுவென்று இருக்கும் இன் சொன்று வசனம்.

நீங்கள் சௌத் இந்தியன் பாங்கைப் பொறுத்தவரை கூட்டத்தில் ஒருவரல்ல

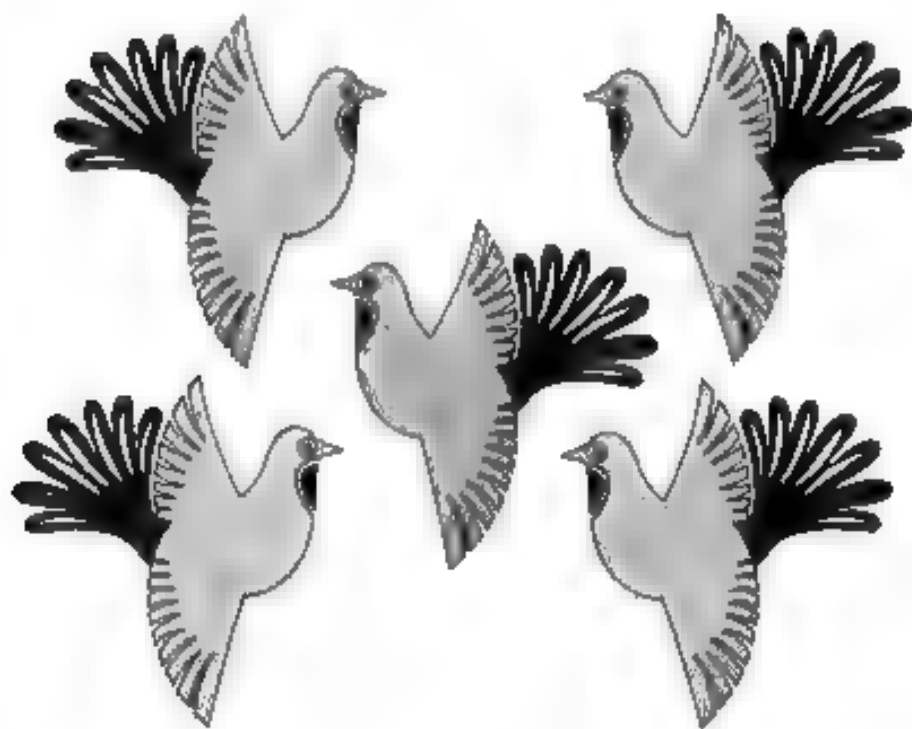
ஆம், சௌத் இந்தியன் பாங்கு
உங்களுக்கு நல்துவது தனிப்
பயன். தொகு சேவை, வட்டி நிதி,
கூப்பக நிதி, ஜூனியர் காலி
சர்வீஸ்கேம், வீடு கடன்
கடன் - இவை இதன்
பிரத்தியேகத்துடன் உங்க
-களை இன்று இது
"உங்கள் பாங்கு"
என்று அறியப்படு-
மாற்றம்.

இது அனைவரிடமும் செலுத்தும்
அக்கறைதான் காரணம்.
ஒவ்வொருவரிடமும்,
உங்களிடமும்.

Regd. Office : Trichur

மெல்லிவளி மொகர்

6

எனக்குள் மாலிகா மென்னமாக உள்
காத்து வந்தான். தாம்போலியில் பாதித்
தூய் கட்டிவிடுவனா கட்டி. அவன் ஒன்றும்
பேசவில்லை.

அந்த மென்னம், கெளதமர் என்னமோ
சொல்லு. அவனாகப் பேசக் கூடாதுத்தான்.
அன்னவாசகம்மே எங்கே போகிறது?

எனக்குள் சொல்லு?

இல்லை.

இன்னும், போது குமாவா?

ஆமாம்.

அதே இடத்தில் நின்று, விட்டவா
புறம் வழுபே போகிற பன் வந்தது. குமாவாக
ஒன்றுவினான். பன்வின் இளக்கம் அங்
கில் பிறகு. "காமம் ஆகிச்செய்யவில்லை"
என்னமோ தகராறு போல." என்று நினை

குடும்பேக்கக் கொடுத்தான்.

"ஆமா, ஒருத்தரை நம்பிப் பணம் குடுத்தான். பணத்தை வாங்கிவரும் ஓட்டி வான். நான் ஸ்டாபிள் நிலைவேன். என்னைக் கொட்டான். வாங்கிவந்திருக்கிறவரை வளர்த்துத் தீர்த்தேன்."

"நீ எனக்கு அடிக்கா? மாநிலி பேசிக் கொட்டிவருவேன்."

"ஆமா" நேர்மறையாக ஒப்புக் கொண் டான்.

கௌதம் மேலே வளர்க்களிலேன். அவ றுக்கே கச்சமாயிவிட்டது.

எல்லாம் தெரிந்துப் தெரியாத மாநிலி பேசிக் கொடுத்து, வானைக் கொண்டு கொ டியிருப்பான். கௌதமக்கு அங்குப் பரிக் கையிலேன். துருத்தித் துருத்தி கொட்ட வேண் டது நடந்த இவையெல்லாம்.

மாநிலி அடிமையாக அடிக்கப் வாங்கிவ ரும், கொட்டிப் படிப்பதற்கு வாய்க்க. அவன் நுயலிகள் வளர்வதாயினால், மறிக்கப் பட்ட வேண்டியவன். அது சமர்த்தியேனாக் கௌதம் கொட்டித்தந்தான்.

எனக்கின் இவையெல்லாம் கொடுத்த தாய் போனதும் சிவனாவி நந்து மாடுமேலே பேசினான்.

"எல்லாம் என் நோய் தாய்"

வாங்கிவந்தான் கமரிக் கொண்டு வந்து மாநிலி கொண்டுவிட்டது.

"மம்மம்" என்று பதிலுக்கு எதோ சொல்ல வேண்டியது அவசியம் என்று மா மே, கௌதம் ஓராக் தந்தான்.

"ஆகி நல்லவன் தான்" அவன் தாய்."

"ஒன்று மேதும் ஒவ்வொரு பணம் இரக் கோம். அவற்றுக்காக நான் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டிருக்கேன். எனக்குக் கவனம் எவ்வளவோ வாட்டி தந்தான்."

கௌதமக்குப் மேலும் கோக்குத் தான் வியது.

"எனக்கின் மேலே எவ்வளவு ஒவ்வொரு வத லெய்யோ நான் கொண்டு வந்தது மேலே நக் கோம் விடியக் காந்தான் மட்டுமே காணா" இரக்கமாய், தன்னை எவ்வளவு வந்தவன் மேலே நான் வாட்டி இரக்கமாய் மம்மம் இவ்வளவு எவ்வளவோ..

"அவ்வளவு பழகி" ஏ" என்று அடிக்கா மல் நிறுத்தினான் கௌதம்.

"அதான் சொல் நேரே... எல்லாம் மேலே சார். நெருத் தைத் தொளிக்கப் வாங்கப் போறான்து பேசக் கூடியவரேனோ, எங்கே அடித்துச் சொத் துக்காரரைப் போய்ப் பாதாந்து இவையெ ள்ளவா கொடுத்தான்."

"பாத்தியா?"

"பாத்தேன். அவற்றுக்கு விக்க வேன் டாமனா நீ வாங்கிவந்தாய் சொல்லு என்று கேட்டிருந்தான் என்ன பதில் சொல்லு வேன்?"

"என்ன வென்றே சொல்லுவா?"

"அக்கர் வட்ட ரூபா. பத்தாவது ரூபா வாங்கித் தந்தேன். நெருத்தைக் காணி பண்ணிட்டுப் போனிருக்கிறது கொல்லாரு. அதுமேல் ஆதிக்கிட்டு கொள்ளுவேன்."

"என்ன சொன்னாய். ஆதிக்கிட்டு?"

"போக வேண்டாம். நான் வக்கிவக்க, கலந்து பேச வேண்டிய சொல்லாய். அந்த தொளிக்கப் அடிக்கப் போய் வர எனக் கிள்ளை விட்டுப் பக்கம் வந்து போறாய். சமர்த்தா இருக்காய். வாதாடும் எனக்குப் பரியமே."

பேசிக் கிள நுப்பமாண் இரத்திக்கு ஒர் ஆவன இன்னொரு ஆவனப் பேச இவ்வளவு அபாயகரமான நெருக்கத்துக்கு வந்தவதை கௌதம் மனாத்தான். கேட்கப் பிடிக்க வில்லை. துரைக்கவும் முடியவில்லை.

"ஒரு சமயம் தொளிக்கத்துக்கிட்டே என் நெருத்து மேலே வந்தது ஒர்த்துக்கிட்டு வராதேய்க்கிறது. மேலே காக்கிவர சந்தம் போட்டிருக்கான்."

மாநிலி மேலே பேசவில்லை. அது வேண்டாம். நிறுத்தி விட்டு மாநிலி நிறுத்தி விட்டு, கௌதம் மனக்குகள் இவ்வளவுதான்.

"மம்மம். எங்கியோ வாட்டிக்குக் கா வ்வளவுப் பணம் குத்தித்தந்தான். அது சொம்ப நெருக்கடி போய் தந்தது. அதுவா குழறினான்."

பேசிக் தானாகத் தன்னை மாநிலி விட்டுத் தள்ளித்தந்தது நினைத்தி.

"மறுபடியும் தாழ்த்துப் பட்டிருக்கேன். சொல்லும் வக்கிவக்கமாயிருந்து, சிவனாகிவர கா லிதோதமாத் தோணிந்து, எங்கிவர மேலும் இரத்தா வந்தவனோவன் பண்ணி விட்டிருக்கான்."

எனக்கின் அவ்வளவுதான் விதித்தது. மேலேக் காத்தது. கலிக்கோடி வந்தது.

"அதோ கருவாய் எனக் கருவியுக்கே. அங்கே நிறுத்துக் காணீ, ஏறும் கிள்கிறான். கருவாய் எனக்கிட்டுத் தந்து மேலேவந்தான் காணான். தாத்திமேலே தாக்கிற்று."

"வாந்தது. ஆனால்" கௌதம் கேட்டான்.

"எவ்வளவு வந்திருக்கா? கருவாய் எனக் கிட்டுத் தந்து, கலிக்கிவர மேலேவந்தது கேள்."

"அவர்கா?"

"மேலேவந்தவர்கள் பதமா சந்தனா பிடிக்கிறார்கள். கொஞ்சம் ஊறுக்காய் வேண்டி. எவ்வளவு தாத்தாய் போவோம்."

ஆனவையோ தந்திற் கொஞ்சம் எனக்கினை நிறுத்தினான்.

வைபவன்

தடைப்பட்டு.

ஒடிப் போய் என்ன செய்யப் போகிறோம்? மடத்தையோ... போசிக்க வேண்டாம். ஒடு. ஒடு.

முனாமாந்து நெருங்கி விட்டது. முதலில் களிக் கூட்டத்தின் சத்தடி. அந்த ஈறிக் கொண்டுத் தகர்ந்திகிற ஒலி. என்ன இரைச்சல்! பம்புட்டு என்று ஸ்ரங்கிலோ உத்தரமோ வெடித்து விழும் ஒலை.

முனாமாந்து மேட்டுக்கு ஒற்றையடிப் பானை ஆற்றியிருந்து ஏறியது. ஓரத்தில் தாகதாளி முட்டி. ஏறிய பிவகத்தில் தறுக்கென்று ஒரு முன். போகுட்படுத்தாமல் பாய்ந்து ஏறினான் கௌதம்.

குடிசையைச் சுற்றி அனா வளையமாகக் கூட்டம் திவ்றது. ஆணும் பெண்ணும். சிறுவர்களும் பெரியவர்களும்.

காருக்குள் எப்போது தீப்பற்றினாலும், ஒடி வந்து விடும் வழக்கமான இளைஞர் பட்டாளம் ஒன்று. தாலடிக்கு தாலடியாக குடிசையின் இரண்டு மூலைகளிலும் வரிசையாய் ஆள் நின்று, பம்பு வெடி விவற்றுத் தள்ளிருந்து வரும் தண்ணீர்க் துங்குள்ளக் கைமாற்றியது.

நடுவில் குடிசையைச் சுற்றி அதற்கு மேலே திவன் ஆக்கோலும் இன்னும் உயர்ந்தது.

"சனியன் இத்தோத்திலே காத்து எடுத்துத் துச்சு!"

கௌதம் வளையமிட்டு வெடிக்கை பார்த்த கூட்டத்தை இடித்துப் பிளந்து முள்ளேறினான்.

கதவு கத்பூக் கட்டி எரிவது போல் கிழிஞ்சு மேலே தூவானை விட்டது. ஐந்து அங்கணம் என்று அளவு சுற்றப்படுகிற தீய வாட்டுக் குடிசை அது. மஞ்சு போர்த்தியது.

குடிசைக்கு மஞ்சம்புல் எறந்து போவால் மாரிலா வண்டி ஒட்டிக் கொண்டு மலை ஓரத்திற்குப் போய் விடுவான். அறுப்பு ஆட்கள் கொண்டு வந்து போடும் கணையைக் கட்டி வந்து அவனை கூரை போர்த்துவான்.

எரிவது அவனை போர்த்திய மஞ்சு தான். அது கத்தமாக இரையாகித் தீர்த்து விட்டது. வீசும் காற்றில் புல் கருகிய சாய் பல் பறந்தது.

தீ தெடுங்காதுக்கும், தறுக்குச் சூட்டமாகப் போட்டிருந்த சவுக்குக்கும் ஸ்ரங்கிலுக்கு இறங்கி விட்டது.

"எம்பா இப்படி சட்டி பானையிலே தண்ணி கொண்டாறீங்க. பம்பு வெடி மேட்டாளம் போடுங்கனே."

"நில் காரியனா எவ்வோ மிடுங்கிட்டிருக்கானே"

கீழ்ப்புள் காரியன் பிறங்கப்பட்டு விட்டதா? ஏதோ திட்டமிட்டு நகர்த்த மாநிர அவனுக்குப் பொறி தட்டியது.

அவனை இடித்துத் தன்மிக் கொண்டு தண்ணீர்க் குடம் எடுத்துப் போவவன் இப்

"மணங்களை வாழ்த்தச் சொல்லி ஜோக் எழுத்தாளரிடம் சொன்னது தப்பாய் போச்சு."

"ஏன்... என்னாச்சு?"

"போசிக்ம் மாறலும் போல, அர சியல்வாடியும் வஞ்சலும் போல, அரக ணதியும் தூக்கமும் போல... மண மக்கள் சேர்த்து வாழலும்னு சொல்ல ஆரம்பிச்சுட்டா!"

— வி. ரேவதி.

போது மற்றொரு காவிக் துத்துடன் திருமிடி வந்தான்.

"அவன் போட்டார ஒட்டிடக் கூடாதுன்னு தொளசிக்கம் போன வாரமே புடுங்கிட்டுப் போயிட்டாரே!"

தீவின் மேகம் அவர்கள் ஊற்றிய தண்ணீர் எல்லைக்கு மேலே சாய்ந்திருந்தது. காற்றில் ஓத்தான்.

"வழக்கமா எட்டு ஒம்பது மணி வரைக்கும். களத்துலே கவுத்துக் கட்டிலைப் போட்டுப் படுத்திட்டிருப்பான். இன்னிக்கு ஏழு மணிக்கே கதவைச் சாத்திட்டுப் படுத்துட்டாம்பா!"

பக்கத்தில் எவரோ பேசினார்கள்.

"அன்னவாசல்லே கீழ்க்லா தண்ணி போட்டுட்ட தள்ளாடித் தடுமாறிட்டே வந்தானாம்... நம்ப எதனாப்பிள்ளே பார்த்தானாமே."

"அவ தண்ணியடிக்கிறவனே இல்லைப்பா. எல்லாம் அவ போனதிலேயே இருந்தான் போய்ஞ்சு."

நிலா வெளிக்கத்தையும் மீறி எரியும் தீயின் துவானை சுற்றிகிருந்தவர் முகத்தில் சிம்பமிட்டது.

திடீராக சொன்னது சரி. அவனால் செய்யக்கூடியது ஒன்றுமில்லை. ஆறு மணி தோத்துக்கு முன் வந்ததியளந்து சைக்கிள் கேரியரில் ஏற்றிச் சென்றவன் இதோ உள்மே தகவமாகிக் கொண்டிருக்கிறான்.

மரணம் கௌதுக்கு மிகவும் பழகியது தான். எத்தனையோ சமயம் எதிர்பாராத முனையில், கற்பனைக்கு எட்டாத வளக்கில் அது அவனைக் கட்டிப் போயிருக்கிறது. சில முறை அவன். இந்த இனம் வயசில் பழமுறை.

எவ்ளும் ஊர் முழுதும் கூடி ஒருவன் உயிரை மீட்கத் துடித்துப் போராடி அதில் முற்றிலும் தோற்று விட்டு திற்கிற இம்முறை, அது வித்தியாசமாக அவனைச் சந்தித்திருக்கிறது.

(தொட. பு)

கோ

பேயும் ராதாவும் வினா பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டார்கள்.

இவம் தம்பதிதனான அவர்களைத் தன் வீட்டிற்கு விடுத்து சாப்பிடு அழைத்திருந்தான் கோபியின் நண்பன் முரளி.

சப்பிபாதல் சாப்பாடு முடியும், எப் போதா திரும்பப் புறப்படுவோம் எனத் துடித்துக் கொண்டிருந்தான் கோபி. என்னால் இந்த ராதாவின் வந்த வினா.

ராதா எம்.எம்.ஸி. வளர படித்திருக்கிறாள். பார்க்க அழகாக இருக்கிறாள். துள்ளாகப் பாடவும் சொல்லாள். என்ன பிரயோசனம்? வெளியிடங்களில் எப்படியாவது வேண்டும் எனத் தேடியவில்லையா? எனத் சொல்லலாம். எனத் சொல்லக் கூடாது என்ற யோசனை கொடுத்தாள். இல்லாமல், இப்படி எனத்தில் தோன்றிய வதவெல்லாம் அப்படியே கோபி னிருவான் என்று கோபி கொஞ்சம் ஏன் பார்க்கவில்லை.

கோபியையும் ராதாவையும் தானே மலர்செய்தான் வரவேற்றான். முரளியின்

வெள்ளையாத்தாற் போல் தெரிகிறது...

"ராதா ப்ளீஸ்... கமென்ட்" இல்லாமல் ஆல்பத்தைப் பாரேன்" என்றான் கோபி கொஞ்சம் கோபம் தோய்ந்த தரையில்.

ராதாவின் முகம் சிறுத்தும் போயிற்று. பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஆல்பத்தை அப்படியே கீழே வைத்தான். அங்கிருந்து "சா" என்று எழுத்து வரவில்லாததால் பக்கம் போனது.

புதுகித் தெரிய வேண்டும்

என்ன நிமிதம் -- அவர்கள் இருவரும் மடித்து விடும் பக்கங்கள்தான் இருக்கிற ராதாவை வரவேற்று. மலர்செய்யவில்லை. கோபி சொல்லி விட்டுத் தனியாயவனாவான் எஞ்சியிருந்த வேண்டுகளைக் கவனிக்கும் போல் விட்டான்.

ராதாவும் அவள் கூடப் போய் ஏதாவது உதவுவாள் என எதிர்பார்த்தான் கோபி. ஆனால் ராதாவை நாதகாலியில் நன்றாகச் சாய்த்தபடி மட்டுமிருந்து, எந்தோ புத்தகத்தைக் கையில் எடுத்தாள்.

"தேவன் நுமாரனாள் உள்ளே போய் அவர்களுடன் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறாள்!" எனச் சொல்லிக் கூடப் பார்த்தான் கோபி.

"அவர்களுடன் பேச எவ்வளவு என்று இருக்கிறது! தான் போய் அவர்கள் வேண்டியைக் கொடுப்பார்களா?" என்றான் ராதா.

மீரோஸைத் திறந்து, தங்கள் இருவரும் போட்டோ ஆல்பத்தை எடுத்து ராதாவின் கொஞ்சான் முரளி.

ராதா புரட்டைப் பார்த்தாள். "ஏதோ கத்துக்குட்டி எடுத்திருப்பான் போலிருக்கிறது. எல்லா மீட" ஓவர் எக்ஸ்போஸ்"

எழுந்தான் 1: 'ம்' அடிச்சாத்தான் எனக்கு
எழுதாது வரும்!

எழுந்தான் 2: 'காப்பி' அடிச்சாத்தான்
எனக்கு எழுதவே வரும்!

— க. செந்திரிழை செல்வன்.

"நான் தன்தானிப் பழம் தவிர வேறு
எனதயும் தொடக்க மட்டேன்!" என்ற
தான் தன்னை அப்படியே நகர்த்தி வைத்
தான்.

கமங்கிப் பெண் வந்திருக்கிறாள் என
வெற்றிவை பரிசுதான் ஒரு தயக்கைத்
துண்டு வைத்துக் கொடுத்தான் தந்தை.

"இது என்ன சம்பிரதாயமோ?" என
நாது ஆர்ப்பித்தாள் அவள். "இதை நான்
தும் சொந்தமாக என்னிடம் புலவனை
இன்னவ. இதற்காக நான் முத்துமயம் நானா
யும் போட்டியில் புனைவை வாங்க முடியுமா?
நீங்கள் என் தளவையில் கூடியது போல்,
நானும் யாரிடமாவது நான் வேண்டியது
காண..." எனச் சிரித்தாள்.

இதை வேடிக்கையாக எடுத்துக் கொள்
வதில் தத்தவாக என்னிடம் கொப்பிப்பது?

"சரி சரி... திரைமாதிரிது ஸார்!" என
அவசரமாக ஐயுறுத்து வந்தான் கோபி.

கோபி மாதிரியும் வீடு திறக்கிறான்
கள்.

வரும் வழியில் கோபி முகத்தை 'சரி'
சென்று எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். ஒரு
மாதிரிதான் கூட வந்தான் பின்புலம்.

"என்ன? ஏதாவது கொப்பமா?" வீட்டுக்
கூள் வந்தது: 'கோபி' என் வந்தா.

"கொப்பமா? கோபி எத்தனை வேருமை
யாக என்னவது கொள்கைமாக இருந்தது?
போன இடத்தில் வாங்கியது கொண்டு
அக்கமமாக இருந்து விட்டு வராமல்...
வெள. வெள. என்று என்ன பேசும்... மற்ற
வர்கள் மனம் புண்படுமே என்று கொஞ்சம்
கூட யோசனை இல்லாமல்..."

"நான் என்ன தப்பாகக் கொண்டேன்,
மனத்தின் பரிசுதான். கன்னது சன்னபடி..."

"பேசின பழச்செந்திரன் பார்ப்பார்...
சென்னையார் சென்னையாரும், மனத்தை
வாழப்படுத்திக் கத்தி வேண்டாம். இன்னொரு
கார்த்திகன் போதும்."

தந்தையின் கண்கள் கலங்கின.

"ஸாரி! நான் செய்தது தப்பானது... ஐ
யூம். இவ்வளவு என்னிததுக் கொள்ளுங்
கள். ஒரு சென்னை வேண்டுமோ, துறுக்கே
பிச்சாமை நான் பிச்சுவதை இப்போது
நினைவு. கேட்க முடியுமா?"

"சரி..."

"என் கண்ணத்தின் போது பந்தாரிற்
புறம் கொடுத்து சிப்பெஸ் தறியில்
எனக்கு நான் பிச்சுவதை எங்கள் வாங்
கினார்கள். அத்தனை மனவித் மத்தியில்
அதைப் பிச்சித் 'துண்டு' இன்னவ. கலா
மட்டம். பண்ட சாக்கு. எங்கெவ்வது
தன்னுபடி என்னிடம் வாங்கிவிட்டார்கள்.
என்று எங்கள் அம்மா சொன்னார்கள்.
ஒவ்வொரு சென்னிப் போதித்ததையும்,
துக்கிப் பிச்சித் 'தகாத்தி' செந்தாக் கூட
இன்னும் உலமாக இருக்கும்" என்றார்கள்.
மட்டவன் எல்லாம் என்ன என்னிடத்தில்
செய்தார்களோ, பார்த்துச் சாப்பிடுங்கள்
எனத் திருப்பித் திருப்பிச் சென்னார்கள்.

சென்னாவும் தெரியவில்லை. தூண்டி யா
கக் சென்னாவும் புரியவில்லை.

இதற்குள் தந்தை அவர்களைச் சாப்பிடு
அழைக்க வந்தான்.

"இதோ பாருங்கள், உங்கள் இடது
கன்னத்தில் திட்டாக பிச்சு கறுப்பு..."

நீமதா தன்னிடம் வாகக் கன்னத்தைத்
தன் புனைவைத் தன்னையால் துண்டி
போனார்.

"இதுதான் நமக்கு இருக்கிற கெட்ட
பழக்கம். என்னய்த் தான் கேட்க முகத்தைத்
துண்டி கேட்க ஒரு 'தாப்பின்' எப்போதும்
இருக்க வேண்டியது?" எனக் கோபி என்
ந்தான்.

நீமதா ஒன்றுப் பேசாமல் உன்னை திரும்
பிப் போனார்.

அவர்கள் சாப்பிடு வந்தார்கள்.

"எல்லாவற்றையும் நான் தான் பிச்சுவது
கொண்டு வந்து வைப்புகள். எல்லாவற்றாக
எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு சாப்பிடு
வான்!" என அழைத்தான் தந்தை.

"இல்லை. இல்லை... நீங்கள் முதுவில்
சாப்பிடுங்கள்... நான் அப்படியாக..."

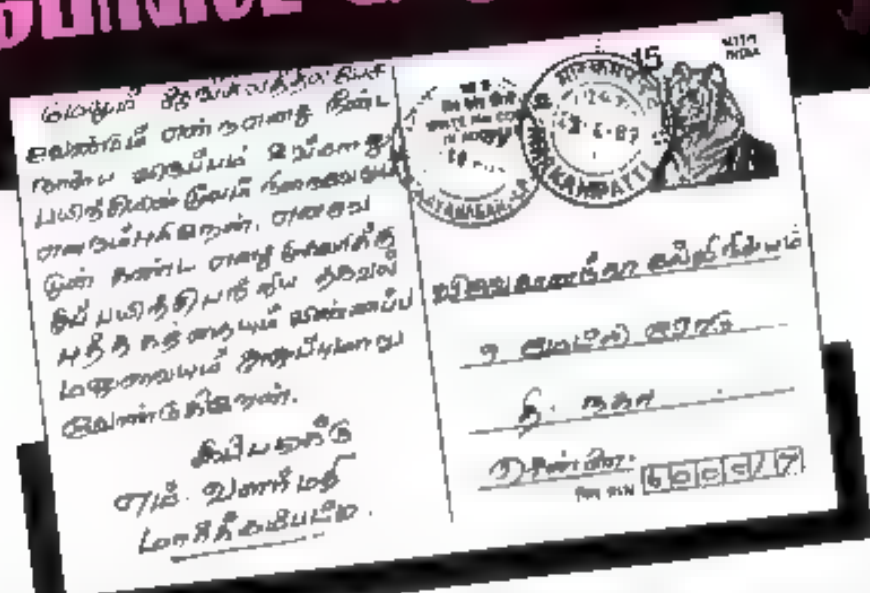
"சரி சமையக் உட்கார்த்து சாப்பிட்டால்
உங்கள் வீட்டுக்காரர் ஏதாவது சொல்
வாரா? இவர் அப்படி எல்லாம் சொல்வ
மாட்டார். நான் பித்திரால் சாப்பிட்டு
விடுவேன். யாருக்காகவும் காத்திருக்க
மாட்டேன்! ஏன் காத்திருக்க வேண்டும்?
வாரிசைக் காலம் போட்டுத்தான், பதி
பத்தியைக் காட்டி வேண்டாம். என்ன?"

கோபி ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தான்.

எத்தனை சிக்கிரமாகச் சாப்பிட்டு முடி
புறம் சாப்பிட்டு, எத்தனை விரைவில் வீடு
திரும்ப முடியுமோ அத்தனை விரைவில்
புறம்பு வேண்டும்.

சாப்பாடு முடிந்தவுடன் வெற்றிவை
பரிசுத் தட்டித் தவிரைப் பழமும்
கொண்டு வந்து வைத்தார்கள்.

ஓட்ட போஸ்ட் கார்ட் போதும்!

உங்களுக்குப் உங்களுது முன்னேற்றத் திற்கும் இடையில் இப்பொழுது உள்ள தூரம் ஒரு போஸ்ட் கார்டு தான் என்று நாங்கள் கூறினால் அது சற்று மிகையாகத் தோன்றும். ஆனால் உண்மை அதுதான்.

நீங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதற்கு ஆங்கில மொழியில் போதிய பயிற்சியின்மை ஒரு தடை யாக இருந்திருந்தால்.....

மற்றவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசும் போது அதை ஓரளவு புரிந்து கொண் டும், அதற்கு ஆங்கிலத்திலேயே பதில ளிக்க முடியவில்லையே என்ற குறை உங்களிடம் குடி கொண்டிருந்தால்,

பல புத்தகங்களைப் படித்தும் ஆங் லிலத்தில் பேச முடியவில்லையே என்ற சலிப்பு உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தால்.

நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற் றத்தை இப்பொழுது அடைய ஒரே ஒரு போஸ்ட்கார்டு போதும்...ஆமாம்!

ஆங்கிலத்தில் இலக்கணப் பிழை யின்றி கடிதங்கள் கட்டுரைகள் எழுத வேண்டும், தயக்க மின்றி சரளமாகப்

போவேண்டும் என்ற உங்களது விருப்பத்தை ஒரு போஸ்ட் கார்டில் எழுதி தமிழகத்தின் தலைநகரத் தலைநகரம் என்று போற்றப்படும் விவேகானந்தா கல்வி நிலையத் திற்கு இன்றே அனுப்புங்கள்.

நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய பயிற்சியைப் பற்றியும் மற்ற தகவல் களையும் உடனே உங்களுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள்.

வீட்டிலிருந்த படியே ஒய்வு நோத்தில் தபால் மூலம் இந்த எளிய பயிற்சி முறையை நீங்கள் மேற் கொள்ளலாம்.

“நேர்முகப்பயிற்சியும் உண்டு.”
என்ன?.....எங்கே கிளம்பி விட்டீர் கள்? போஸ்ட் கார்டு வாங்கத்தானே?

உங்களது முன்னேற்றத்தின் முதல் முயற்சி துவங்கிவிட்டது.

நீங்கள் கடிதம் எழுத வேண்டிய முகவரி

விவேகானந்தா கல்வி நிலையம்

9, மேட்டி ரோடு,

தி. நகர, சென்னை - 17.

பொன்னியின் பிசீஸ்வன்

அத்தியாயம் 57

விடுதலை

வந்தியத்தோன் திதிது நேரம் வாசற்படிக்குகில் கவலை யுடையவாங்கி நின்றுகூட புலிகளால் பார்க்கத் தவிர்ப்பம் பிளையில் ஊகைய வைத்து முறுக்கித் கொண்டு நின்று காவலன் மீது பாய்ந்து அவனைத் தீர்த்துக் காட்டிவிட்டு மேலே போகவாங்க என்று ஒரு கணம் போகித்தான். ஆனால் புலிக் கூண்டு களுக்கு அப்பால் அடுத்த வாசற்படிக்கு கில் மறும். இரு காவலர்கள் நித்பது தெரித் தது. அவர்களில் ஒருவன் இந்தக் காவல னுக்கு ஏதோ சமிக்ஞையினால் தெரிவித்து விட்டு அப்பால் போவான். ஒதுகோளை நன்வைப் பற்றித்தான் அவர்கள் ஐயா யாகப் பேசிக் கொள்கிறார்களோ? இந்தக் காவலனைத் தாக்கி வித்திவிட்டுப் போவா லும், அப்பால் இதுபோன்ற பல வாசற்படி களும் அவற்றில் காவலர்களும் இருப்பா ர்கள். அவர்களையெல்லாம் சமாளித்து விட்டுத் தப்பிச் செல்ல முடியுமா? அவதக் காட்டிலும் ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து சென்று புலிக் கூண்டுகளைத் திறந்து விட் டால் என்ன? அப்போது ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலையில் தப்பிச் செல்லது எளிதாக இருக்கும் அல்லவா?.....

இப்படி அவன் எண்ணிய போது, காவ லன், "ஐகோ! தப்பித்துக் கொள்ளலாம்

என்று பார்க்கிறாயோ!" என்று கூறியதைக் கேட்டு வந்தியத்தோன் ஒரு கணம் திடுக்கிட் டான்.

புலிகளில் ஒன்று கறுமியது. "ஐ! தப்பிச் செல்ல திடீ!" என்று அதட்டினான் ஊவர்கான்.

அவன் புலியுடன் பேசுகிறான் என்று அறிந்ததும் வந்தியத்தோன் சித்தான். ஊவர்கான் திருளிடப் பார்த்தான்.

"மீண்டும் பாருங்க, ஐயா! இந்தப் புலி என்னை மிரட்டப் பார்க்கிறது. இது மாதிரி வந்தனையோ புலிகளை நான் பார்க்கிறுக் கிறேன்! இந்தச் சிங்கத்திடம் அதன் ஜம்பம் சமாதா!" என்று கூறி மறுபடியும் பிளையை முறுக்கினான்.

வந்தியத்தோன், "கூண்டுக்குள் இருக் கும் காவலில் புலியும் எலியும் ஒன்றுதான்! அதன் ஜம்பம் வாப்படிச் சாயும்?" என்று சொல்லி விட்டுக் கையிலிருந்த பெரிய வேளாரித் இவச்சினைவைக் காட்டினான்.

"போங்க, ஐயா, போங்க! முதன் மந்திரி யின் ஆட்கள் வாசலிலே உங்களுக்குக்கக் காத்திருக்கிறார்களாம்! சீக்கிரம் போங்க!"

அறார் கல்சு

என்று கூறிவிட்டு, அவர்கள் வந்த பக்கத்தை நோக்கி, "அடே ஸபத்தியக்காரா! கம்யா இருக்க மாட்டே!" என்று கூறினான்.

சமயம் வந்தியத்தேவன் ஸபத்தியக்காரனின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் கைநடுகுத் தவணைத் தெரிந்து கொண்டு, கையை இறுக்கிப் பிடித்துத் தரையில் படுத்தினான்.

பிறகு, காவற்காரனைத் தாண்டி இருவரும் முன்னால் சென்றார்கள்.

"விடுதலை வேண்டாமாம், விடுதலை! எல்லாவையும் விடுதலை செய்து விட்டால், பிறகு எங்கள் பிழைப்பு என்ன ஆகிறது?" என்று அந்தக் காவலன் கூறிவது அவர்கள் காதில் வீழ்ந்தது.

வந்தியத்தேவன் எவ்வளவோ துணிவுள்ளவனாகியதும், அச்சமயம் அவன் நெஞ்சம் பக், பக் என்று அடித்துக் கொண்டிருந்தது. காவலில் முதன் மத்திரியின் ஆட்கள் காத்துக் கொண்டிருப்பதாகக் காவலன் சொன்னது அவன் மனத்தில் பதிந்திருந்தது. சிறைக்குள்ளே இருட்டாயிருக்கிறது; அகலால் இங்குள்ள காவலர்களை எளிதில் மொத்தி விட்டுக் செல்லலாம். வெளியில் வெளிக்கொண்டுவிட்டு முதன் மத்திரியின் ஆட்கள் இந்த ஆள் மாறாட்டத்தைக் கண்டு பிடித்து விட்டால் என்ன செய்கிறது? ஆவியும் பார்க்கலாம். ஒரு கூட எதற்கும் தயாராயிருக்க வேண்டியதுதான்! தல்வ வேளையாக இந்தப் ஸபத்தியக்காரனும் கெட்டிக்காரப் ஸபத்தியக்காரனாயிருக்கிறான். சமயத்தில் கைகொடுப்பான்!.....

பாதாளச் சிறையில் பல காவல்களையும் கடந்து பிறகு தங்க நாணய வாரிப்படச் சரிசுவலின் வாசல்களையும் கடந்து அவர்கள் விசைத்து சென்றார்கள். ஆட்களாகேயிருந்த காவலர்கள் அவர்களிடமிருந்த வேளாளின் இலக்கினையைப் பார்த்தும் ஒதுக்கி வழிவிட்டார்கள். இலக்கினையாரும் சந்தேகிக்கவும் இல்லை; உற்றுப் பார்க்கவும் இல்லை.

போதும்போதே வந்தியத் தேவன் பாபர்ப்படம் போகித்து ஒரு திட்டம் போட்டுக் கொண்டான். தீயம் அறை ஒன்றில் அவர்கள் போய்க் கொண்டிருந்தபோது அவனுடைய வதுணைவன் காதினில் "தீ முதன் மத்திரி வீட்டுக்குப் போகப் போகிறாயா? என்னுடன் வருகிறாயா?" என்று கேட்டான்.

"முதன் மத்திரி வீட்டுக்குப் போனால் மீண்டும் பாதாளச் சிறைதான்! உன்னுடைய வருவேன்! எங்கே போவதாக உத்தேசம்?" என்றான்.

"உடவுன் அருள் இருந்தால், சுழ தாட்டுக்கே போய் விடலாம்! முதன் மத்திரியின் ஆட்களுக்கு முன்னால் நீ என்னைப் பிராக பான்!" என்று கூப்பிடு!..... உன் பெயர் என்ன?"

"ஸபத்தியக்காரன்!"

"உன்னையாண பெயர்? உன் பெற்றோர்கள் வைத்த பெயர்?"

"ஆ! அதுவா! பெற்றோர்கள் எனக்குக் 'உதயதிமுமாய்' என்று பெயரிட்டனர். சுற்றத் தாருய் காராரும் 'குத்ததிமுமன்' என்று அழைத்தார்கள்!"

"தல்வ பெயர்தான்! குத்ததிமுமாய்! தல்வ விதனில் தாழ் போதும் போதுவன் தோளதைத் தொடுவேன். உடனே நீ என்னுடன் ஓடி வரக் கித்தமாயிருக்க வேண்டும், நன்றாக ஓடுவாய் அல்லவா?"

"ஓ! ஓட்டத்தில் சுழத்தரசன் மகிந்தன் கூட என்னுடன் போட்டியிட முடியாது!"

வந்தியத் தேவன் சிரித்தான்.

"தீ தல்வ ஸபத்தியக்காரன்!" என்றான். பொற்காக வாரிப்படச் சாவலையக் கடந்து அவர்கள் வெளியில் வந்தார்கள்.

வந்தியத் தேவன் பவந்தபடி அங்கே முதன் மத்திரியின் ஆட்கள் ஏமாப்பப் போக இல்லை. இரண்டே இரண்டு பேர்தான் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் தல்வ.

தன்டன். வந்தியத் தேவனுக்கு அகலனை எங்கேயோ எப்போதோ பார்த்த மாதிரி இருந்தது. தெளிவாக உதிரைவடிக்கு வரவில்லை.

"தீங்கள் தானே முதன் மத்திரியின் ஆட்கள்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"என்ன கம்யே, அதற்குள்ளேயா மறத்து போய் விட்டாய்?" என்றான் அவர்களில் ஒருவன்.

"இல்லை, இல்லை! தீங்கள் தானே எங்களை முதன் மத்திரி வீட்டுக்கு அழைத்துப் போகப் போகிறீர்கள்?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"ஆமாம்; தாங்கள்தான்! தீ முதன் மத்திரி வீட்டுக்குப் போதும் வழிசைக்க உட மறத்து போனாலும் போய்விடுவாய்!"

அப்போது குத்ததிமுமன், வந்தியத்தேவன் கூறியதை நினைவு கூர்ந்து, "அப்பா, பிராக பான்! எனக்குப் பயமாயிருக்கிறது! முதன் மத்திரி கறுபடிவும் என்னைப் பாதாளச் சிறையில் தள்ளி விடுவாரோ, என்னவோ!" என்றான்.

"அதெல்லாம் மாட்டார், அப்பனே! எங்கள் முதன் மத்திரியின் சமசாரம் உனக்குத் தெரியாது போயிருக்கிறது. ஆனால்,

தப்பித்துக் கொள்ள முட்டும் பார்த்தோடு அப்படி ஏதாவது செய்தால், நாங்கள் பாதாளச் சிவனாயிட்டு இருக்க நேரிடும்!”

இவ்விதம் சொல்லி விட்டு அந்த ஆட்களில் தண்டனாவிருந்தவன் முன்னால் நடந்தான். இன்னொருவன் வத்திவத் தேவனுக்கும் கருத்திருப்பதுக்கும் பின்னால் காவலாக வந்தான்.

தோ அந்தச் சத்த வழி, அவன் மூல் தப்பிக்கொன்ற வழி, வந்துவிட்டது.

வத்திவத் தேவன் கருத்திருமுன்னுடைய தோனைத் தொடலாமா என்று எண்ணி

னான்? ஆனால் இது என்ன? அங்கே பார்த்துக் கூட்டமாக வருகிறார்கள்? வினிகைகள்? குதிரைகள்? கைவில் வேலி பிடித்த காவல் வீரர்கள்!

இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டத்துடன் வருகிறவர்கள் அரசு தடுப்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவோ, பெருந்தா அதிகாரிகளாகவோ இருக்க வேண்டும்.

இதை உணர்ந்து முதன் மந்திரியின் ஆட்கள் கற்று முற்றும் பார்த்தார்கள். வத்திவத் தேவன் கவனத்தைக் கவர்த்த சந்தை அவர்களுக்கும் கவனித்தார்கள். உடனே அவ்விடம் சென்று ஒதுங்கி நின்றுார்கள். நாங்கள் அங்குத்து வந்த இருவரையும் தங்களுக்குப் பின்னால் திறுத்திப் பிறர் அநியாவாயும் அவர்களை மறைத்துக் கொண்டு நின்றுார்கள்.

எதிரில் கூட்டமாக வந்தவர்கள் விரைவில் அந்த இடத்தை அணைத்து அவர்களைத் தாண்டிச் சென்றார்கள்.

முன்னால் வேலி பிடித்த வீரர்கள் விரைபிறகு, மூன்று கம்பீரமான வெண் புரவிகளின் பேரில் மனவயமானும், கொடும் பாணியுடையவரும் அவர்களுக்கு நடுவில் ஒருவரும் வந்தனர். தடுவிலு வத்தவர்போன்றவின் செல்வர் என்பதை வத்திவத் தேவன் கண்டான்.

அவரால் எவ்வளவு சரிபத்தில் இருக்கிறார்? ஆனாலும், எவ்வளவு தாரமாய் போய் விட்டார்?

ஒரு கணம் வத்திவத் தேவன் எண்ணினான்: காவலர்களை மீறி ஓடிச் சென்று அவர் முன்னால் நிற்கலாமா என்று. உடனே அந்தக் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டான். நன்மையைக் கொன்றதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவனுக்குப் பொன்னினின் செல்வர்தான் எப்படிச் சுதானை காட்ட முடியும்?... அவ்வது சிபேக உரிமை கொண்டாட்ட முடியும்?... தன்னைப் பார்த்ததும் அவர் அருவருப்பு அடைந்தாலும் அடைவலாம், பக்கத்திலுள்ள மனவயமானும் வேளாகும்,

ஞாலவர் விதி க வி த் கவலப்பே இல்லை. ஐயைஞ் சாரமும் இல்லை. ஆதித்த கரிகாலரின் இறுதிச் சடங்குகளினால் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிகள் அடங்கி விட்ட பிறகு

கோட்டைக்குள் வசித்தவர்கள் அங்கு கருவைய அலுவல்களின் சடுபட்டிருந்தார்கள். கோட்டைக்கு வெளியில், கொடும் பாணியுடையவர்கள் கடுமையாகக் காவல் புரிந்து வந்தனர். கோட்டைக்கு வெளியிலிருந்து யாரும் உள்ளே வரவாதந்த அனுமதிக்கப்பட வில்லை.

வத்திவத் தேவன் இரு புறமும் கற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு நடந்தான். அந்த இடங்கு ஆட்களிடமிருந்து தப்பிச் செல்வது மிகவும் கவரம். ஆனால், மறுபடியும் பிடிபாடாமல் இருக்க வேண்டுமோ? கோட்டைக்குள்ளிருந்து வெளியேறுவதற்கும் வசதியாக இருக்க வேண்டுமோ? இந்த எண்ணத்தினால், வத்திவத் தேவன் விதியின் இது பக்கங்களை வரும் கற்று கற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு நடந்தான்.

பெரிய பழுபெட்டை, ரையருளைய அரண்மனை வாசலைத் தாண்டிச் சென்றதும், வத்திவத் தேவனுடைய பாய் பாய்ப்பு அதிகமாகிற்று. அடுத்தாற்போல், அந்தச் சத்துவரப் போகிறது! முன்னொரு நடையை விடவும் பழுபெட்டைவாயின் ஆட்களிடமிருந்து தான் தப்பி ஓடிச் சென்ற சத்துவான்! அனைத்தான் அவனும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். வளந்து வளந்து சென்ற அச்சத்தில் மூலம் முறிக்குகள் அதிகம் இருந்தன. இவ்ளரு புறமும் தோட்டச் சுவர்கள், கவர்தளின் மெலாக வெளியில் தாழ்த்து தொங்கிய மரங்கள், அங்கேதான் இக்காவலர்களிடமிருந்து தப்பி ஓடினான் இவ்வான். முன்போலவே பெரிய பழுபெட்டைவருவ குண்டை மாரிவகத் தோட்டத்துக்குள் நுழைக்கவும், அங்கே குதித்து விட்டால் அடர்ந்த மரங்களுக்கிடையே ஒளிந்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும். முன்போலவே, பொக்கிஷ நிலவளையப் பாளை மூலமாக வெளியேறவும் இவருவாயிருக்கும். வேறு வழியில் தப்புவது சாத்தியமில்லை.....

அத்தியாயம் 58 சுருத்திருமன் கதை

சு

ரீயத்திருமால் ஸ்ரீ ஸ்ரீ சுருத்திருமன் கொடிக் கரைக்குச் சிறிது வடக்கே கடற்கரை ஓரத்தில் ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோப்புத் துறை என்னும் ஊரின் அங்கிருந்து சூழத் தீவுக்குப் படகு செலுத்திப் பிழைப்பு நடத்திக் கொண்டிருந்தான். சுமார் இருபத்தைந்து ஆண்டு களுக்கு முன்னால் அவன் ஒரு முறை சூழத் தீவிருந்து தோப்புத்துறைக்கு வந்து கொண்டிருந்த போது புயல் அடித்துக் கடல் கொத்தளித்தது. படகு கவிழாமல் கரைவில் கொண்டு வருவதற்கு மிகவும் பிரயாசைப்பட்டான். கொடிக் கரைக் கலங்குதல் விளக்கில் அருகில் வந்து அவன் கரையை தெருவினபோது ஒரு பெண் அக் கொத்தளித்த கடலில் மிதப்பதைக் கண்டான். அவன் பேரில் இரக்கம் கொண்டு படகில் ஏற்றிப் போட்டுக்கொண்டான். அவன் அப்பொழுது உணர்வற்ற நிலையில் இருந்தான். உயிர் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று கூடக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. அங்கேயே படகைக் கரையேற்றப் பார்த்தும் முடியவில்லை. காற்று அடித்த திசையில் படகைச் செலுத்திக் கொண்டு போய்க் கடைசியில் திரும்புகாடு என்னும் ஊர் அருகில் கரையை அடைந்தான். உணர்வற்ற அந்தப் பெண்ணைக் கரைவில் தூக்கிக் கொண்டு வந்து போட்டுக் கவகவடிவம் கவனித்துக் கொண்டிருந்த போது சூழை அக் மேகவெறிக் சிவ பேரில் மனிதர்களை அப்பக்கம் வந்தார்கள். அவர்கள் உதவிச் செய்து அப்பெண்ணைச் சுவிர் வருவித்தனர். ஆனால் அவன் பிசுவும் இல்லை. மற்றவர்கள் பேசுவது அவன் காதில் விழுந்ததாகவும் தெரியவில்லை. "இவன் பிறவி ஊனாம் செவிடு" என்று அவர்களில் ஒருவர் கூறினார். அவர்களின் தலைவராகத் தோன்றியவர் சுருத்திருமனைத் தனியே அழைத்து ஒரு வித்தைவாண சம்பதியைக் கூறினார். புயல் அடங்கியதும் அந்தப் பெண்ணை சமீபாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று அந்த நாட்டினோர் அல்லது அருகில் உள்ள தீவு ஒன்றிலோ விட்டு விட்டு வந்து விட வேண்டும் என்றும். அதற்காகப் பெரும் பணம் தருவதாகவும் அவர் சொன்னார். அதன்படியே சுருத்திருமன் ஒப்புக் கொண்டு பணமும் பெற்றுக் கொண்டான். கடலில் கொத்தளிப்பு அடங்கியதும் அவனைப் பிடித்து ஏற்றி அழைத்துச் சென்றான். கடல்

தடுவீழ் கடலுடன் ஒன்றைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒருவன் மிதப்பதைக் கண்டான். மிகவும் கவனத்துப் போலிருந்த அவனை யும் படகில் ஏற்றிக் கொண்டான். முதலில் அந்தப் பெண் புதிய மனிதனைக் கண்டு மிரண்டான். பிறகு, அவனைக் கவனியாமல் இருந்தான். இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டுபோய் அவன் சமீப நாட்டுக்கு அருகில் உள்ள ஒரு தீவில் இறக்கி விட்டான்.

அந்த தீவில் ஒரு பெரியவர் இருந்தார். அவர் இந்தப் பெண்ணைத் தமது மகன் என்று கூறினார். முன்னமே அவன் ஊனம் என்றும், இப்போது தம்மைக் கூட அவன் அறிந்து கொண்டதில்லைபென்றும் கூறினார். பிறகு, அவனைக் கடலிலிருந்து காப்பாற்றியதைக் சுருத்திருமன் சொன்னான்.

ந

டுக் கடலில் படகில் ஏறிய மனிதர் சுருத்திருமனிடம் ஓர் ஓலை கொடுத்து அதை இலங்கை அரசரளிடம் கொண்டு போய்க் கொடுக்கும்படி அனுப்பினார். அதிலிருந்து அவர் நொம்பப் பெரிய மனிதராக விரைக்க வேண்டுமென்று சுருத்திருமன் தீர்மானித்துக் கொண்டான். இலங்கை மன்னனிடம் ஓலைவாய்க் கொடுத்த பிறகு அவனுடைய பேச்சிலிருந்து தன்னால் காப்பாற்றப் பட்டவர் பாண்டியநாட்டு அரசர் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டான். பாண்டிய மன்னரை அழைத்து வருவதற்கு இலங்கை அரசர் பரிவாரங்களை அனுப்பினார். சுருத்திருமன் மிக்க கவனத்திடுத்த படியால் அவர்களுடன் போனதில்லை. பாண்டிய அரசர் சிவ திணைக்குக்குப் பிறகு இலங்கை அரசரின் அரண்மனைக்கு வந்து சேர்த்தார். இரு மன்னர்களுமே சேர்த்து இலங்கைகளின் தென் கொடியில் மலைகள் குழந்திருந்த ரோஹண நாட்டுக்குச் சென்றார்கள். அங்கே சிவ திணைகள் தங்கியிருந்தார்கள். சுருத்திருமன் பேரில் பிரியம் கொண்ட பாண்டிய மன்னர் அவனையும் தம்முடன் அழைத்துப் போனார். ரோஹண நாட்டில் பல இடங்களுக்கும் இலங்கை அரசர் பாண்டிய மன்னருக்குக் காட்டினார். கடைசியாக, யாழும் எனிலும் தெருங்க முடியாத ஒரு பள்ளத் தாக்கிற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கே ஒரு மலைக் குகையில் அளவில்லாத பொற்காசுகள், நகரத்தினங்கள், விலை

மதிப்பில்லாத அபரணங்கள் முதலியவை வைக்கப் பட்டிருந்தன. அவற்றையெல்லாம் பார்வையிட்ட பிறகு, இவங்கை அரசர் ஒரு தங்கப் பெட்டியை எடுத்துத் திறந்து காட்டினார். அதற்குள்ளே ஜாதுவல்லமாகப் பிரகாசித்த மணி மகுடம் ஒன்றும், இரத்தின ஹாரம் ஒன்றும் இருந்தன. அரசர்களுடைய சம்பாஷணையிலிருந்து அத்தக் கிரீடம் பாண்டிய வம்சத்து அரசர்களின் புராதன மாக கிரீடம் என்றும், அந்த இரத்தின ஹாரம் பாண்டியருக்கு முதல்வனுக்குத் தேவெத்திரன் வழங்கியதாகச் சொல்வப் பட்ட ஹாரம் என்றும் தெரிந்து கொண்டான். அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு போகும்படி இவங்கை அரசர் பாண்டியனை வற்புறுத்தினார். பாண்டிய மன்னர் மறுத்து விட்டார். கோழிக்கரை அடிபோடு முறித்து விட்டு மதுரையில் தாம் முடி சூட்டிக் கொள்ளும் நாள் வரும்போது, இவங்கை மீன் அரசரே அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு மதுரைக்கு வந்து வலகம் அறிவத் தம்மிடம் அளிக்க வேண்டும் என்று கூறினார்.

பிறகு, பாண்டிய அரசர் கருத்திடு மணியும் அவன் எடுத்துப் போகக் கூடிய அளவு பொற்காசுகளைக் கொடுத்து அந்த ஊரையப் பெண்ணைப் பத்திரமாகப் பராமரிக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டுத் திரும்பப் பாண்டிய நாட்டில் வந்து தம்முடைய சேத்து கொள்ளும்படி அனுப்பினார்.

குத்திகுமம் பூதத்தீவுக்குச் சென்ற போது அங்கே அந்தப் பெண்ணைக் காணவில்லை. அவளுடைய தகப்பனையும் காணவில்லை. இவனையும் தேடிக்கொண்டு கோழிக்கரைக்குப் போனான். அங்கே அந்த ஊரையப் பெண்ணைக் கண்டான். ஆனால் அவன் அவளைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. அவளுடைய வீட்டாரிடமிருந்து சில விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டான். அவளுடைய தகப்பனார் உடல் ரஸியற்ற படியால் அவளை அழைத்துக் கொண்டு வந்து இங்கே விட்டு விட்டு உயிர் தீத்தார். வலங்கரை விளக்கின் காவலன் அவளுடைய சகோதரர் என்று தெரிந்தது. முதலில் அவளுக்குச் சகோதரன்-சகோதரி யாரையும் நினைவிற்குக்கவில்லை. மறுபடியும் ஒரு நடவளை கால் தவறிக் கடலில் விழுந்து காப்பாற்றப்பட்ட பிறகு அவர்களை யெல்லாம் அவளுக்கு நினைவு வந்தது. அவன் கூப்பவதியாவிருக்கிறான் என்பதை மற்ற வர்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள். அதை அவளும் உணர்ந்து பெரும் பீதியில் ஆழ்ந்தான். கோழிக்கரைக் குழைக் கோவிலுக்கு

அடிக்கடி சென்று அங்கே வகங்கரீரம் செய்து கொண்டிருந்தான். கருத்திகுமம் எவ்வளவுதான் முயன்றும் அவ்வாறு அவன் இப்போது கண்டு கொள்ளவில்லை.

கோழிக்கரையில் இருந்தப்போது அந்த ஊரையப் பெண்ணின் தங்கையை அவன் சந்தித்தான். அவளும் ஊரைய என்று அறிந்து அவன் பேரில் பரிதாபம் கொண்டான். அவளை மணந்து கொண்டு வாழவும் எண்ணினான். அதற்கு முன்னால் பாண்டிய மன்னரிடம் போய்த் தகவல் தெரிவித்து விட்டு வர விரும்பினான்.

இக் சமயத்தில் சோழ சக்கரவர்த்தி கண்டராத்திரியர் பட்டத்து அரசியும் சிவ மத்தியில் திறந்தவருமால் சொப்பிணை மாதேவி கோழிக்கரைக் குழைக் கோவிலுக்குக் கவாமி விரைந்து வந்தார். அங்கே அந்த ஊரையப் பெண் மத்தாநிலிளைக் கண்டு அவளதைத் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றார். அவளும் அவன் தங்கை வானியும் போய் விட்டார்கள்.

குத்திகுமம் பாண்டிய நாடு சென்றான். அங்கே பாண்டிய மன்னர் இவர்களைப் சென்றிருப்பதாக அறிந்தான். போர்க்களத்தில் போய் பாண்டிய மன்னரை சந்தித்த போது, அவர் அவளை இவங்கைக்கு விளக்கும் போல் இவங்கை அரசரிடம் ஊரை கொடுத்து விட்டு வரும்படி கூறினார். திரும்பி வரும் போது மறுபடியும் அந்த ஊரையப் பெண்ணை அழைத்து வருவதற்கு ஒரு முயற்சி செய்யும்படியும் தெரிவித்தார்.

குத்திகுமம் இவங்கைவிலிருந்து திரும்பிப் பழையாறைக்குச் சென்றான். வானியின் திணைவு அவன் மங்கைத் திரை அகல வில்லை. முக்கியமாக அவளைச் சந்திக்கும் ஆசைவினாலே அவன் பழையாறைக்குப் போனான். ஆனால் அங்கே அவளைக் கண்டபோது அவன் திடுக்கிட்டுத் திடுக்கிட்டுப் பிரமித்துப் பங்காமனையுடைய தேறித்தது. அருணோதய நேரத்தில் அவன் அரசவாற்றங்கரை வழியாகப் பழையாறை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தபோது, ஆற்றங்கரை ஓரத்தில் பெண் ஒருத்தி துனித்து தழி தொண்டிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அது கட அவனுக்கு அங்கையு விப்பன்க்கவில்லை. அவளுக்குப் பக்கத்தில் துணி ஓட்டை ஒன்று விடத்தது. அதற்குள்ளே இருந்து ஒரு மிக மெல்லிய குரல், - சினைக்கு சிறு குழந்தை மீன் அழுகக் குரல் கேட்டது!

எத்தக் கண்டாளப் பாதகி கவிரோடு குழந்தையைப் புதைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்

ஸ்திரீயார் காரணம் காட்டி கிரிடினைஸ்
செய்வதில் தப்பேயில்லை. விதண்டாவாத
மாகப் பண்ணினால்தான் தப்பு. நியாயமான
காரணங்கள் பாரிவிட்டால் தோன்றும்
போது தரமும் மற்றவர்களை கிரிடினைஸ்
செய்ய வேண்டியதுதான். அதே மாதிரி
அவர்களுக்கும் தம்மைச் செய்ய வேண்டியது
தான்.

(கண்டனம் செய்வதில்) தப்பு இரண்டு
விதத்தில்தான் இருக்கிறது. ஒன்று, ஸ்திரீயாகச்
காரணம் காட்டாமல் விதண்டை பண்ணு
வது. இன்னொன்று, தம் மனஸிக் தவேஷத்
தோடு கிரிடினைஸ் பண்ணப் போவது.
மற்றது அபிப்பிராய முன்னாள் வர்
களிடமும் தவேஷம் என்பதெயில்லாமல்
பிரேமைபோடு, அபிப்பிராயங்களையும்கூடும்
கிரிடினைஸ் செய்ய வேண்டும். 'அவர்கள்
புத்திக்கு அப்படித் தோன்றுகிறது. நமக்குத்
தோன்றுவதை அவர்களுக்கு ஏதென்று சொல்
வோம். அவர்களுக்குத் தோன்றுவதையும்
கேட்டுக் கொள்வோம். இரண்டு பேரும்

இரண்டையும் அகற் ஆலோசித்துப் பார்ப்
போம்' என்ற மனோபாவத்தோடு நடக்க
வேண்டும். இந்த பிரேமைலிதான் ஸமரசம்
இருக்க வேண்டுமே தவிரக் கொள்ளையில்
இல்லை. கொள்ளையில் அப்படி (ஸமரசம்)
என்று கம்மயிருந்தால், மற்றவர்கள் தம்
தனவையில் ஏதென்கார்த்து கொண்டு தம்மை
ஏமாற்ற சோனெடுகொடுத்துவதில்தான் முடி
யும். மனஸிக் அன்போடு, தமக்கு வந்தயமாகத்
தெரியும் கொள்ளைகளுக்காகப் போராட
வேண்டுமென்பதே முறை.

— ஐகத்தக்கு காஞ்சி காமகோடி
ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சாரிய கவாமிகள்.

கிறாய் என்று ஆத்திர அருவருப்பா ன்
அவன் அருகில் தெருங்கியபோது, குறி
தொண்டிய பெண் நிமிர்ந்தாள். அவள்தான்
வாணி என்று கருத்திருமன் அறிந்து
கொண்டான்.

கு ம்மி! எனக்கு அப்போது
என்ன இருந்திருக்கும்? நியே
கனகித்துக் கொள்!" என்
றான் கரிய நிருமால்.

"அதை கனகித்துக் கொண்
கிறேன். அப்படியே கனகையைப்
பெயர்!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"அப்படியும், நுத்ததைச் சொல்ல இவ
ளாது. அரச குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் காதி
வேதான் சொல்லலாம்! நான் மட்டும் அப்
போது பண்டாஸாஸாக்குப் போயிரா விட்
டால் எனக்குப் பின்னால் நேர்ந்த
கஷ்டங்கள் ஒன்றும் நேராமற் போயிருக்
கும்!" என்று கனகித்திருமன்.

"அப்படியானால், கிளம்பு! நேரே அரச
குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் போய்ச்
சொல்லலாம்!" என்று கூறி நகைத்துக்
கொண்டே வந்தியத் தேவன் அங்கிருந்து
எழுந்தான்.

கருத்திருமானையும் அழைத்துக் கொண்டு
பெயர்கிற நிலவளையை அணுகினான்.
அங்கே அப்போது வாரும் இல்லை. நில
வளைக் கதவு பெரிய பூட்டினால் பூட்டப்
பட்டிருந்தது. ஆனால் தெரியாதவர்கள்
கண்டு பிடிக்க முடியாதபடி அமைக்கப்
பட்டிருந்த அதன் கட்டகத்தை வந்தியத்
தேவன் அழுத்தியதும் திறந்து கொண்டது.
இரவரும் உள்ளே புகுந்து உட்புறம் தாண்டி

டுக் கொண்டார்கள்.

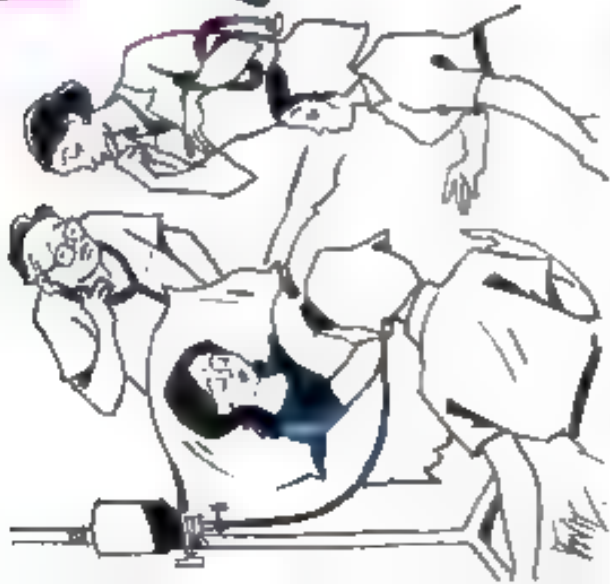
வழியில் பொன்னும், மணியும், முத்தும்
நிலரத்தினங்களும் குவித்து வைத்திருந்த
இடத்தில் வந்தியத் தேவன் பிரவேசித்தான்.
கருத்திருமனிடம், "உன்னுடைய ரோதனை
தாட்டு மனஸிக் குகையில் இங்குளவு செல்
வங்கள் உண்டா?" என்று கேட்டான். "இதை
விட நான் மாக்கு உண்டு!" என்று சொன்
வான் கரியநிருமால்.

வ ந்தியத் தேவன் கிலதங்கக்
காகத்தை எடுத்து மடியில்
வைத்துக் கட்டிக் கொண்
டதும் மறுபடியும் கிளம்பி
னார்கள். நிலவளைப் பாதை
வழியாக வந்தியத் தேவன்
முன்னால் சென்றான். யதில் கவரில்
ஏனையிருந்த இரகசியக் கதையையும் திறத்
தான். அங்கே இப்போது காலவன் யாரும்
இருக்கவில்லை. வெளிச்சேய் முதலில்
தனவைய மட்டும் தீட்டி எட்டிப் பார்த்தான்.
வட வரதிரில் வெள்ளம் இரு களையையும்
தொட்டுக் கொண்டு சென்றது. வெகு தூரத்
தில் திரைத் திரைச் சைத் தெரிந்தது. அந்த
இடத்தில் அருகாமையில் யாரும் இல்லை
என்று தெரிந்து கொண்டே நேரு வந்தியத்
தேவன் வெளிச்சேய் வந்தான். கருத்திருமனும்
வந்த நேரு கதையைச் சாத்தினான். வட
வாற்றைய எப்படித் கடப்பது என்று யோசித்
துக் கொண்டிருந்தபோது பக்கத்தில் சாயத்
திருந்த மரத்தடியில் படகு ஒன்று மரத்தின்
வேர்களில் மாட்டிக் கொண்டு நின்றது
தெரிந்தது.

(தொடரும்)

உள்ளமை திரைப்படம்:

[illegible]

பார்ந்ததைத் தாமதம் செய்யுமாறு அவர்கள் அனுப்பத்
தாமதமாகியிருக்கிறது. வாய்நிறைவு.

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றித் தனியாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதைப் பற்றித் தனியாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

[illegible][illegible][illegible]

2000-2001

Journal of Management Education

வல்லமை துறையே?

போலீஸ் ஸ்டீ: வந்துக்குள் அரவிந்த் அமைதியாக நடந்து வந்ததும், குனிந்து எழுதிக் கொண்டிருந்த இன்ஸ்பெக்டர் திழுவனசலிஸ் கண்காந்து நிரிர்ந்து பார்த்ததும், "கு" மார்ஸிங்சாரி, வாங்க" என்று தன்விசைசையாக எழுத்து கொண்டார் ஏற்கெனவே அறிமுகமுள்ளவரின் வணக்கமாக.

அருகில் மற்றொரு நாத்காலியில் கோபமாவப் புகுத்துடன் அமர்த்திருத்த வந்தவரை வைப்பார்த்து விட்டு, உடனே விழிகளைத் தாழ்த்திக் கொண்டார் அரவிந்த்.

சக்காருங்க சார்."

அரவிந்த் சற்றுத் தள்ளி, நயிப்பாக இருந்த நாத்காலியின் அமர்த்தார். மின் விசிறி தான் தயத்துடன் சுழன்று கொண்டிருந்தது. மேனஜரின் மேற்பாரப்பின் ஓர் ஓரத்தில் மகிளாஸ் வைத்து வைத்து, வட்ட வட்ட மாய் அழுக்கு இருந்தது. புதிய காவண்டரில் முக்குகள் ஆசீர்வதிக்க. தெதிகள் துடித்தன. நூல் தடி பளபளவென்று பிழம்பளவினடைப்பிரதிபலித்தது. ஸ்டீ, வந்துக்குப் பின்புறம், மார்த்தின் பிறுவர்கள் சப்தம் போர்டுக் கொண்டு கிளையில் அமர்த்து காவலட்டிக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. துப்பைப் பத்தொட்டிக்குள் இன்ஸ்பெக்டரின் காவலட்டிபலிஸ் மிச்சம் மற்றார இவை எத்தியில்.

இன்ஸ்பெக்டர் வல்லவராக மிகவும் தவறவி, "சார், நான் ஒரு தடவைக்கு நாலு தடவை கொட்டுபென். பிடிவாதமா புகார் எடுத்துக்கிட்டுத்தான் ஆகலும்னு இவங்க சொன்னார்கள். அதனால் எழுதி வாங்கி போன். இன்னும் என்சிரி போடலை, உங்க தாய், பழக்க வழக்கம் எல்லாம் எங்குத் தெரியுமா, நீங்க அப்படிப்பட்ட வரி இல்லை. ஆனா புகாரிலு வந்துட்ட தாவ விசாரிக்க வேண்டியது...."

"உங்க ஸ் எமதான் சார், தப்பே இல்லை. நீங்க கூப்பிட்டு விட்டீர் தேர், விசாரிக்கிறதோ நியாயமாறால், என்னை புகார் கொடுத்திருக்க வாங்க அலங்க?" என்றுள் அரவிந்த் என்களைக் கட்டிக் கொண்டு.

வந்தவரவுக்குள் சீதிரம் எழுந்தது. கூட்டுப்படுத்திக் கொண்டான். என்ன ஒரு தடிப்பு இரவு காட்டுத்தனமாய் கத்திவிட்டு, இப்போது சாத்தசொருபியாய்... வேலைக் காணீ!

"கசமுசாண்டு என்னைன்னவோ எழுதிருக்காங்க.

"மரலாவில்லை, சொல்லுங்க. அவங்க வளையம் போய்யா எழுதிருக்க மாட்டாங்க கங்கிறு மட்டும்தான் நிச்சயம்."

"தெத்து ராத்திரி அவங்க வேலை மார்த் கிற இடத்துக்கு போன் பண்ணி ஒரு பொய் வரண தகவல் சொல்லி வரவாழ்த்திச்சு களாம்."

"சார், நான் அப்போத்சில சாய்பீட்டிருத்தேன். ஒரு மர்னாவான் விசுவம் அவங்ககிட்டே சடனை பேசலும்னு கிரும்பினைன். இது உண்மை. நப்பாள தகவல் கொடுத்து வரவாழ்த்து என் அபிராண்டி குண்டானோய் வேலை, ஆனா அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு நான் பொறுப்பெடுத்திருக்கேன்."

"அடுத்தது அவங்க உங்க முழுக்குள்ளே வந்ததும், வெளியேற முடியாதபடிக்குக் கதவால் சாத்திப் பூட்டினீங்களாம்."

"நான் சொல்லவிரும்புவதைச் சொல்லி எழுதிக்கிற வளாக்கும் அவங்க வெளியே போகாம இருக்கலும்னு அப்படிச் சொல்சேன். தேரக்கம் எதுவோ இருத்தாலும், அந்தத் குற்றச்சாட்டையும் நான் ஒத்துக் கிறேன்."

"அப்பறம்... வந்து... வந்து...."

"சொல்லுங்க இன்ஸ்பெக்டர் சார்."

"அப்பறம்... பவவந்தப்படுத்த முயற்சி செய்து கட்டிப் பிடிச்சி உதவ வலுக்காட்டாமல் முத்தம் கொடுத்திருக்களாம்."

உதவங்க கடித்துக் கொண்டு மெனவமாக இருந்த அரவிந்த் சிரிந்து, "இந்தக் குற்றச் சாட்டையும் தான் விளக்கம். சொல்லாமல் ஒப்புக்கிறேன். இன்னும் எதாவது இருக்கா?"

"அவ்வளவுதான்."

"இன்ஸ்பெக்டர், இவ்வளவையார் ஓர் புகாரில் நான் ஒவ்வோர் ஓன்றை அடித்திருத்தமால் சொல்லிடறேன். இவங்களை நான் சீதிக்கிறேன். போய்யா வெளியே தெரிக்கிறேன். தேத்து நான் நடத்துக்கிட்ட தெல்லாம் முறை தவறின் செயல்கள்தான். ஆனா என் வல்லமை வெளிப்படுத்துவதும்னுப் புரியணாக்கலும்னு, எத்துக்க வைக்கலும்னு எதிர்பார்த்துச் சொல்லு"

மட்டுக்காட்டை மறபாகர்

போலீஸ்: ஏம்பா, இப்படி காத்து இல்லாமல் போறியே. கைக்கெள் விளாப் போயிடாதா?

இவர்: ஆமா சார்...

போலீஸ்: சரி... ஒரு பத்து ரூபா மாறும் எடு: அப்பத்தான் உங்களுக்கு அடுத்த நடவடிக்கை பொறுப்பு வரும்!

— ஓ. ரேவதி.

பட்டினம், சத்தியமங்கலம் போன்ற பகுதிகளில் நேரம், கற்புக்கைக் கொடு செய்வதும் நேரம் எனக்கு எவ்வளவு இல்லை. இப்பவும் நான் இவர்களை மனப்பூர்வமாகத் தேடிக்கிறேன். அதை இவர்க்கு புரிஞ்சுக்காம போனது, இல்லை சரியாப் புரிய வைக்க முடியாமல் போனது என்னோட துறதிர்ப்புடம். இவர்களுடைய புகாரை நீங்கள் ஏதேனும் பண்ணிக்கலாம். இதுக்காக என் மேல என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறதுமோ எடுத்துக்கலாம். அரெஸ்ட் பண்ணினாயா, பண்ணிக்கங்க. மூக்கப்பல் இருக்கலாமா. இருக்கேன். கொடுத்திருக்கலாமா. எப்போது என்றேன். அந்த அரவிந்த், "எதிலாவது கையெழுத்துப் போட ஹாமா. போட வேண்டும்" என்று பாக்கெட்டில் இருந்து பேனாவை எடுத்துக் கொண்டான்.

வாய்க்கு புண்ணை செய்தார். தெரப் பிணைக் கழுத்தி விட்டுத் தம் தனையுடையக் கொதி விட்டுக் கொண்டார்.

"நினைச்சேன். இப்படித்தான் ஏதாக்கப் இருக்கும்னு. இது வலர்ஸ் ஷாட்ஸ் பிரச்சனை? ஏன்? இதைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடாதா?"

"நான் செவ்வர்" என்றான் வந்தனா. "வலர்கையில்லை, ஷாட்ஸில்லை, நான் சொல்வது சரியல். நேத்து நடந்தது உங்களுக்குத் தெரியுது இன்ஸ்பெக்டர். திட்டிப் போட்டு வம்பு செஞ்சுட்டு இப்ப என்னமோ சர்ச்சை எப்போது யூக்கிற பாபிரியர் மாநிலி. பதவிசாரா பேசி நாடகமாடறார். ஒரு விஷயத்தை எதிர்க்கிறதை விட, ஒத்துக்கிறப்போ சரியலென் குறைஞ்சு போய்டும். அந்த டெக்னிக்கைத்தான் செய்றார் இவர்."

"இவ்வளவுக் கூத்தனா, நான் சொல்றதைக் கொஞ்சம்... என்று ஆரம்பித்த அரவிந்தன் இடைபறித்தான். "தோ! நான் உங்கிட்டே பேச விரும்புமில்லை. இன்ஸ்பெக்டர் சார், நான் கொடுத்திருக்கிற புகாரைப் பதிவு பண்ணிக்கப் போறீங்களா."

இவ்வளவா?"

"இதுமே... சொல்பக் கொடுக்காதே. இது சின்ன விஷயமில்லை. கேஸ்ஸைப் பதிவு செய்தா பின் விளைவுகள் என்னன்னு யோசிக்கலாம்மா. அதான் சொல்றாரே... உன் சொல்பக் ஆய்கலை நம்பப் படுத்தவேண்டாம். சேசி முருத்தருக்கொருத்தர் கார்ட்டை என் கைத்துடன் இரண்டு பேருக்கும் தந்தது. அவர் ஸ்டேட் செய்து இதை கேஸ் பண்ணப் சொல்ப அமைமாவம். வயக்கப் போன்னு - உன் மேலும் நம்பா அடிபடும். இதெல்லாம் புரிஞ்சுக்காம போய்டியே."

"இது என்ன விஷயம், இவ்வளவு கிராமத்துப் பஞ்சாயத்தா? புகார் கொடுத்தாப் பதிவு சொந்தி. உங்களை எடுக்க வேண்டியது உங்க கடமை."

"அதெல்லாம் யார் இவ்வளவுன்னது? தாண்டி பத்து வருஷமா நான் தியாயம், அநியாயம் தெரிஞ்சுவயத்தானே? பரக்கல்லாமல் பிரச்சனைகளைச் சொல்பேறன். உங்களுக்கு என்னவா சொன்னும் அவர் எதிர்ப்பு ஒரு மன்னிப்பு விட்டே மாநிலி எழுதித்தாச் சொல்லட்டுமா?"

தேவையில்லை. சட்டப்படி இந்தத் தப்புக்களுக்காவ தண்டனை அவருக்குக் கிடைச்சாப் போதுமே."

இன்ஸ்பெக்டர் வல்வரக பெருங்கு வில்டர். அரவிந்தன் பார்த்தார்.

"சார், நான் தான் சொல்லிட்டேவே, எனக்கு எந்த அப்பெருக்கையும் இல்லை. நான் தெரியச் ஆசாமியாச்சேய்னு பாக்க வேண்டாம் இன்ஸ்பெக்டர். புகாரைப் பதிவு செய்வதாது சொல்வோம்."

"இதப் பாரும்மா வந்தனா. இப்ப நீ பாதிக்கப் பட்ட ஆதாரத்தில இருக்கே. எது சொன்னாலும் தப்பாத்தான் படும். சித்திகிற புத்தி ஒளிஞ்சுக்கிட்ட சிறிப் பரவா புத்தி தான் இப்ப முன்னாடி நீக்கிது. சாணைக்கத் தல்லாமே தெரியும். இந்தப் புகாருக்குப் பயந்து எங்கவர் ஓடி. நாட்டார். இந்தப் புகார் எங்கிட்டேயே இருக்கேடும். ஒது நான் பூரா யோசினன். கொஞ்சம் பதறாய் தனாஞ்சு மவக் நிதாவத்துக்கு வரும். நான் என்னென்னுக் காவலை மார்ட்டா. அப்பவும் இவர் மேல ஆக்கவுன் எடுத்தே ஆகறும்னு நீ திரிமாவமா இருந்தா. நீசாணா நான் இவரை அரெஸ்ட் பண்ணேன். இவரும் குற்றத்தை மறுக்கலை. இதை நான் ஒரு போலீஸ்காரனாப் பேசலை. ஒரு விஷயம் விஷயப் பேசுறேன்."

"ஹாரோ வெல்விஷா?"

"உங்களை விஷயம் விஷயத்தான்மா." வந்தனா பாக்கென்று எழுந்து கொண்டான். "நான் என்னென்னுக் காவலை வருவேன். அப்பவும் இதே திரிமாவத்தில்தான் நிப்பேன். அதில மாற்றா இருக்காது. நீங்கள் புகாரைப் பதிவு செஞ்சுக்கலைன்னா நான் கூமிஷனர் ஆபீசுக்கே நேராய் போய்டுவேன்." என்றான், வேடிக்கா எழுந்து சென்றான்.

வல்லரசு அரவிந்த் பக்கம் பார்த்து.
"புயல் மூக்குமா மாநிலி இருக்கு. இந்தப்
பொண்ணைவா வய் பண்ணிங்க?" என்
றார்.

"இப்படித்தான் சாய் வய் பண்ணேன்."
எழுந்து கொண்டாள்.

அதென்ன காது வாஜிக்கோ! எனக்
துப் புரியலாம். ஆனால் மிஸ்டர் அரவிந்த்
விஷயம் விளையாடா சம்பதிலிணம். அந்தப்
பொண்ணைச் சமாதானப்படுத்துப் பாருங்க.
புகாரை ரெஜிஸ்டர் பண்ணினா... இது
பெரிய விஷயம். இப்ப உங்க வெவ்விஷ
ராய் பேசுனா, பேரலீஸ்காரவாசு கட்டிக்
காமிக்கிறேன்."

"அந்தப் பொண்ணை
மாநிலி போட விளை
வையுப் எடுத்துக்கற
தவாய் திணைவாசு விதி
மாதிரி நானும் இருக்க
கோன் இன்னொருவர்,
வாரேன்."

அரவிந்த் வெளியே
யோறியதுப் வல்லரசு
சாய் - இன்னொரு
வார்ப் பார்த்து.
"பொம்ப சிரியலாசு
விஷயம். இவ்வளவு
அசைக்கா! எடுத்துக்
கொடுப் போறா போ."
என்றார்.

"அந்தப் பொண்ணைச் சமாதானப்படுத்த
கிடலாங்கிற தம்பிக்கைவதான் அப்படிப்
பெரிட்டுப் போறார். கேஸ் போட வரைக்
கும் விட்டுவார என்ன? பேர் எவ்வா
கறது? கூலித் துப்பற விஷயமில்லையா
இது! நானாக்கு இவர் ஆயிஸ்ல எவ்வாசு
கம் மதிப்பாணா? எவ்வாய் டிராமாண்டு
தான் எனக்குப் படுது. வய் டிராமா."
"இவங்க டிராமா பண்ணுக்குத் தம்ம
ஸ்டேஷன்தான் கிடைக்கதா?" என்று
ஒலித்த போலீஸ் எடுத்தார் வல்லரசு.

வெளியே வந்த அரவிந்த் பஸ்
ஸ்டாண்டில் காத்திருந்த வந்தனா அரு
கில் வந்து நின்றுள்ளார்.

"வந்தனா" என்றான். இவன்
யாரோ எவ்வாது போல் கவனிக்
காதுது போல தின்றான்.

"தீ புகாரை வாய்ப் வாங்கு
கிக்கோண்டு ரொடறதுக்
காக இப்ப வானில் வந்தேன்."

தனா. இந்தத் துணிச் சிறும, இந்த ரோஷமும், இந்தப் புலிக்குணமும் எவ்வளவு இயல்பும், இன்னும் அன்புத் தூண்டத்தான் செய்வது. கடிவல் வளர்வு, நீ என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும் சரி, எவ்வளவு என்ன தண்டனை விளக்காலும் சரி, இது மாறாது. இன்னும் அதிகமா தெளிப்பேன். உன் பிம்பை போய் மட்டுமே வரவே வராது. நீ என்னவா, என் அன்பைப் புரிந்துகொண்டிருக்காததுமட்டுமே. புரிய வைக்கிறதுக்காகக் கடைசி வளர்த்தும் நுயலிடுகிற செஞ்சுக்கிட்டுத்தான் இருப்பேன். நீ எந்த முடிவு எடுக்கிறாயோ என்று என்னை சொல்லித் தெரிவிப்பேன்..."

அரவிந்த மெல்லிய குரலில் இவ்வளவும் சொல்லிவிட்டு அருகில் நின்று ஆட்டோவில் ஏறிக் கொண்டு சென்றது, கிடைத்து நின்றுள்ள வந்தனா.

எவ்வளவு நேரம்? இவன்! இந்தக் கெஞ்சு கெஞ்சுகிறாபோ! எவ்விதது வருவதா காதல்! இதை விவசயத்தைத்தான் தெரிந்து முடிந்தது நம்மளவு வலியுறுத்தினான். இந்த உருக்கம் உன்னையாவது ஏதோ, இவ்வளவு நேரத்தில் தனம் உன்னையாவது நேரம்? எது நினைவோ?

தெரிந்தது நினைவு. அன்பு சொல்லக்கூடிய இவ்வளவு நினைவு! எவ்விதது சொல்லிச் சொல்லித்தான் ஒரு வகை. பணித்து சொல்லித் தன் ஒருவனாக. ஆக இவ்வளவு ஒரு சொல்லித்

தந்தான். அப்படியும் எவ்விதமும்.

பன் பிடித்து இறங்கி. தழைப்பதுடன் துடித்துத் தன் விடயத்தை வந்தபோது, "நின்றுடி. நீ போனில் விடயம் போனது தெரியும். நான் என்ன சொல்லிட்டு வந்தேன்? என் வார்த்தையை மீறிட்டு இப்போ விட்டுப் படிப்பை மீதிக்க எவ்வளவு வேகமா இவ்வளவு என்றான் அம்மா கிட்டிடமாக.

"உன்னை வாய்மா. எதுவா இருந்தாலும் அப்பறம் பேசிக்கவான்" என்றான் கோபி. "என் வார்த்தையைக் கேட்காதவருக்கு இப்போ என்னவா வேணும்?"

"இப்போ என்ன நடத்துவதென்று?" என்றான் கோபி. "மாமனே போகப் போகிறது. எனக்குக் கைகாட்டிப் போகப்போறாங்க. ஒரு குடும்பத்துக்கு வேற என்ன வேலையம் வேணும்?"

வந்தனா அமைதியாக நள்ளே வந்து தன் அறைக்குச் சென்று குட்டிகளை எடுத்து, சமைக்க. புத்தகங்களை அடுக்கிக் கொண்டு. "என்னவா எந்தக் கெவலமும் வேணாம். எனக்குச் சிவந்த பட்டையானது உன் பட்டை. அதுக்கு அனுமதி கொடுக்காதே. உன் இருக்கைக்குத் தனம் போடிக் கொடுத்து இருக்க வேணாம். நான் போய் நேரம்" என்றான் உறுதியாக.

(தொடரும்)

கவிதைகள் 9-ம் பதிப்பு.

அவன்! இவ்வளவு நினைவோ!

"தேரோடு சொல்லக்கூடிய நிலைப்படியும் தெளிந்தாலும் செலவையிலாதது துணிக்கொடியும், மலரவிட்டுத் தரை உதிர்க்கும் பூச்செடியும் கிணற்றடியும், வானியும், கைப்பிடிச் சுவரும் வறளுகின்றன என்னையப்போய்— அவனியிலா வெறுமையாகல்."

எப்போதோ படித்த பாவமுதாளினிள் கவிதை. எதில் படித்தேன் என்பது நினைவில்லை. மனைவி, சேகாதி, தாய்— வாராகவும் இருக்கலாம். ஒரு பெண்ணின் பிரியமாக அறுபதுமாகச் சொல்லிவிடுக்கிறார்.

அவன் விட்டிருந்ததால் திணைப்படி கழுவிக்கொண்டிருவான். அவன் உடுத்துவது

செலவாகக் கொடி முழக்கக் கிடந்து அவனின் மனைவரைப் பார்ப்பும், அவன் நினைவும் எழுந்து கோபம் பூப்பறியுமான்.

அவன் இவ்வளவுதான் நினைவு பூப்பறியுமான் கிடக்கிறது. பூக்கள் பறிப்பாரின்மீதுத் தரைமீது உதித்து கிடக்கின்றன. அவனைப் பிடித்ததால் ஏற்பட்ட துயரத்தின்மீதுத் தரைமீது போலவே அந்த நிலைப்படியும், கொடிச் சுவரும், கிணறும், செடியும்— என், கைப் பிடிச் சுவர் கூட எதிரொலிப்பதால் சொல்லி அந்தக் குழந்தையையெல்லாம் நமது கைவிடுகிறார்!

அந்நினைவுப் பொருள்களின் வேதனைகளைச் சொல்லி. "அவனியிலாமல் நானும் அவற்றைப் போலவே சொல்லிவந்து கிடக்கிறேன்" என்று தயம்படச் சொல்கிறார்.

இந்தப் பிரிவு தாந்தாலிகமா, தித்திரமா என்பதும் பாடலில் தெரியவில்லை. எவ்வாறாயினும் அந்தப் பெண் விட்டால் இருக்கும் போது உன்ன குழந்தை, இவ்வளவுதான் உன்ன குழந்தை இரண்டுமே நம் உன்ன குழந்தைத் தோன்றி, நம்மை ஒரே சமயத்தில் மகிழ்விக்கவும், வாட்டி வதைக்கவும் சொல்லிவந்தன.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த அனுபவம் ஏதேனும் ஒரு சமயம் நிச்சயம் விட்டிருக்கும்.

என் மனைவியில் நிற்கும் பசுமையான கவிதைகளில் இவையும் ஒன்று.

— க. அன்பழகன், செத்துர்.

**தீங்கள் அலுவலகத்திலிருந்து ஓய்வு பெறும்
நாளன்று உங்கள் மனைவியின் முகத்தைப் பார்த்து.
"நமது வாழ்க்கை இனிமேலும் வசதியாகவே
இருக்கும்" என்று கூற முடியுமா?**

எல்.ஐ.சியின், பென்சன் திட்டங்களான
ஜீவன் நாரா மற்றும் ஜீவன் அக்ஷய தீங்கள்
ஓய்வு பெற்ற பின்னும் உங்களுக்கு
முறையான வருமானத்தை உறுதியளிக
கின்றன. அது மட்டுமல்ல! உங்களுக்கு
வருமான வரிச் சலுகைகளும் உண்டு. இன்றே
ஒரு பாகிசி வாங்கி உங்கள் வருமான
எதிர்நாலத்திற்கு வழி செய்திடுவீர்.)

**உத்தியோக ஓய்வு ஒரு
மறுக்க முடியாத உண்மை.**

கூப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா

CLARION & LIC 1

சாயல்

இப்போதுதான் டிரைவர் தட்டி எழுப்பிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்.

சீனியாசனாக்குள் இன்னும் கருண்டு படுத்துக் கொள்கிற உறக்கம். கண்ணியை களை விவக்க மனசில்லை. இமைவில் உட்பகுதியில் திருதிருவெனக் காத்தல். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் தூக்க கசக்குத்து எங்கிற் தவிக்கிற உடம்பு. அத மாதப் பன் துளியைத் துளைக்கிறது. நெருக்கத்துள் யுகப் புதைத்துச் கருட்டி மூடும்பித் கொள்ள ஏங்க வைக்கிற பவி.

காதுமாம். மனசையப் பார்த்தான். 5.13. இன்னும் ம தடிக்கணும். பாக்கும் போகணும். டான் மாதத்தனும். கண்ணாடி பார்த்துத் துளையெனும். கையெழுத்துப் போட்டு. கணக்குப் பார்த்து. மிக்மெட் கட்டு களை வாங்கணும். இவ்வாய்ஸ் பேப்பர் வாங்கணும். 5.30 க்கெல்லாம் டயப்போனை விட்டு பஸ்வை நகர்த்திப்பாடணும்.

5.40க்கு பஸ் நிலையத்திலீ. ஏமெடுத் தாகணும்.

துரிகப்படுத்தி திரிப்பதப் படுத்துகிற தொழில். மடங்க மறுத்து அடப் பிடிக்கிற மனைச வாக்குகிற தொழில். ராட்சிஸ் விருப்பங்களைக் காலில் போட்டு மிதித்து. மனிதனை மெஷினாகச் சிறுமையப்படுத்துகிற கண்டக்டர் உத்தியோகக் கண்டிஷன்.

மனசெயலாம் நெருத்தி மூட்கன். உறுத்தி வலிவெடுக்க வைக்கிற கூரெ மூட்கன்.

ராவும் பசுவமாய்க் கனத்த கனத்த புத் தகங்களைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு. உற்று உற்றுப் படித்து. மாயதன்மையையும். ராபர்ட் ஓவரையையும் இன்னும் பிற பொரு னாதா அறிஞர்களைச் சிங்கமாய் எக்கா மிக்க இளர்களைக் கணத்துக் குடுத்து... வாங்கிய பி.டி. எங்கிற இரண்டெழுத்திற்கு என்ன அர்த்தம்? என்ன கொளவம்? கண்டக்டர் உத்தியோகம் தான். அதற்கான அந்தஸ்து?

காக்கிச் சட்டை போட்டுக் கொண்டு. எச்சிலைவத் தொட்டு யுக்கல். சிழிக்கிற தொழிலா? புறாருப் பூனைக்கு எலிப்பிக்கிற உத்தியோகமா? லாண்ட்ரீக் கடைவில் அழுக்குத் துணிக்களைக்கு எழுதுகிற காரியத் திற்கு ஒரு கவிஞனா?

வாருஷங்கமளையும் வாடிபததைவும்

அவ்வி கிழங்கிக் கொண்ட படிப்புக்குரிய உத்தியோகம் கிடைத்திருந்தால்.....

ஏழு மணிவரை உறங்கலாம். மழலை போடு வினையாடி மகிழ்த்து. மனைவி போடு பேசி மகிழலாம். ஆற அமரக்குனித்து, பேப்பர் படித்து விட்டு, மனைசத் துளிக்கிப் படுத்துகிற குறம்புகளோடு, கொஞ்சுகிற சத்தோலத்தோடு டிபன் முடித்துவிட்டு. பந்து மணிக்கு ஆயிஸ் போய். ஹந்து மணிக்கு விடுதிக்கும்.....

ஹலிம்.... எல்லாம் பாழ்! வாங்கிய பட்டம் பொருட்படுத்தப்படவில்லை. பி.டி. கண்டுக்கொள்ளப் படவில்லை.

"என்னப்பா சீனி. இன்னும் எத்திருக் கவிசா? காவெஜ் ஆண்டய் இவ்வெப்பா... இது பன் டயிப்போ.

புறவார்தான். பனியனை உன்னை தள்ளிக் காக்கி பேண்ட் கொக்கிகளை மாய்ப்புக் கொண்டிருந்தார். படுத்த நிலை விடுவிய இவன் கால்களை தீட்டினான். உடம்பை திரித்தினான். விற்றாத்தான். தெட்டி முறித்து அலுப்பை உதறி விட்டு எழுந்தான். மூகம் கழுவித் துடைத்துவிட்டு, உ தடிக்க கொண்டிருக்கும் துறைத்தான்.

பீஸ் நிலையத்திலிருந்து 5.40 க்கு பஸ் புறப்பட்டது. பனியின் கவிசப் பாய்ச்சல். எலும்பு வரை கட்டுருவிப் பாய்ந்து நடுங்க வைக்கிற எதமாதப் பன்.

ஏழு மணி நெருங்கிக் கொண்டிருக் கையில், ஆமர்தாடு நெருங்கிக் கொண் டிருந்தது. இவ்வான், இத்தப் பன்னின் எல்லை.

"என்ன சீனி, டிபனுக்கு ராசபாளையம் போயிருவா?"

"இங்கேயே முடிச்சிருவோம். சட்டனி சாய்பார் டெண்டாலிருக்கும். நம்ம வீட்டுலே மாதிரி."

அந்தச் சின்ன ஓட்டலுக்குள் துறைத் தளம் தடபுடலாய் வரவேற்பு. உபசரிப்பு. ஓடி ஓடிக்கவனிக்கிற கடைக்காரர்.

திருப்பதியுடன் டிபன் முடித்துவிட்டு, சீக்கோ பற்றவைத்தான். சீனி, புனைவை கனிக் கொண்டே நினைசிப் பத்திரிக்கை கனிக் பருவப்பாக ஒரு மெய்ச்சல். அடிக்கடி கைக்கட்டாத்தைக் கவனித்துக் கொண் டான்.

"வேலை கிடைக்காமல் பட்டி. தரி வாலிபர் தற்கொலை" என்ற செவ்வி அறிவுடன் இவன் கவனத்தைக் கண்டுகிறிருக்க, சிறி திறறும்பு எழுத்துக்களைக் கூர்ந்து வாசித் தான். முடிப்பதற்குள்..

சமீப் பெற்று உறுமுற பங்கலின் சத்தம் திருக்கிட்டு நிமிர்ந்தான். புனைவர் வைபவத் துக் கூப்பிடுவது கண்ணாடி வழியாக மங்க வாய்த் தெரிந்தது. நிமிர்ந்த இவன் வீழி கனிக் வெளிப்பாளையான கண்களாம்.

ஸலாண்டை பொன்னுச்சாமி

கண்டக்டர் விசிலடிக்காமல், டிரைவர் எப்படி வண்டியை ஸ்டார்ட் பண்ணினான்? இது அஸ்சியம், கண்டக்டரை தொடர்பு படுத்தாததுக்குத்தான். டிரைவரை போய்ச் சந்தம் போட வாரா?

மகாளைப் பிடி, கண்டயிழுத்துக் கூட்டுப் படுத்து. உயர்ச்சிகளை வார்த்தைகளால் சிதறிலிடாதே. வார்த்தைகள் காயப்படுத்தும். பிறரைப் பிடிமல், உன்னையும்தான்! சீவி சாந்தம் உன்னைக் கொள்!

சமாளித்துக் கொண்டு அவரையே ஒரு வந்து பஸ்ஸில் ஏறினான். விசிலடிக்க நினைப்பதற்குள் -

"கண்டக்டர் ஏறிட்டாரு. போகலாம்" என்றே ஒரு பயணிகள் சப்தத்தில் வண்டி நகர்... சீவி சாந்தம்கூட கவனப்பட்டான். இப்போதும் அவர் சிலப்படுத்தப்பட்டார்.

கண்டயி. அத்து மீறலுக்காளான நமைச் சம்.

வண்டி நியூலாகியிருந்தது. இரண்டு ஹெலிகூல் ஸ்பயன்கள் ஸ்டான்டியத்தில். விழுவிருவென டிக்கெட் கொடுத்தான்.

"ஒன்று தெண்ணாறு குடுங்க."

"ஒன்று அம்பது ஒண்ணு."

"நாளை ராசாளையம்."

"அவ்வளவுதான் ஸ்டாப். ஒன்று ஸ்டாப் குடுங்க."

"ஆலங்குளம் முக்கே கோடுக்க. ஓடி"

"பாபர் ஒண்ணு."

மகல் போகிற பெண்கள் மிகத்

தூலியாய் சில்லறை தந்து. ஒரு வார்த்தை கூட சித்தாமல் டிக்கெட் வாங்கினார்.

சில பெண்கள் மென்மையான பாஸ்புக்கை

நிமிர்.

கிழக்கு இராணுவம் தடிப்பைப் போட்டு!

காயப்பட்டினம், முஸ்லிம்கள் பெரும் பரக்கம் பெற்ற ஊர். இங்கு இந்தியன் ஒவர்கீஸ் வயதிலில், பெண் உள்பேசை செவ்வத் தனிப் பகுதி, ஆண் உள்பேசை செவ்வத் தனிப் பகுதி.

உள்பேசை இரண்டாகக் கிடைத்து ஒரு பகுதி விஜயநகரம் கையாண்டு மறுபகுதியில் இரண்டாகப் பரக்க முடியாதபடி அமைந்துள்ளார்கள்.

மையத்தில் ஒரு கவுண்டர், அதில் இந்து அல்லது சிறிதுவர்ப் பெண் பணியாடர் ஒருவர் அமர்ந்து கொண்டு இடமும் வலமும் ஆண்டுகள்கும் பெண்களும் மும் பணம் பட்டுவாடா செய்வார்களே!

— கைலாஸ்.

இவனுக்குச் சலிப்பாக இருந்தது. மனத்தில் இடாயம் வேலையின் தரம் விலகி வியலி ஒடுவது போலிருந்தது.

என்ன இது! சகலத்தையும் அவர்களே கீர்மணித்து முடித்து விட்டனர். பழக்கப் பட்ட சூட்டில்... பழகிப் போன பணிகள். கணம் கணம் இவ்வளவு அதிகாரத்தைத் தளவாயை, பிடுங்கிக் கொண்டு, அவர்களாகப் பகிர்ந்து கொண்ட மாதிரி. ஓர் இழப்புவை இவன் கீர்மணிப்பதற்கும், இவன்மீடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் மூன்றுமில்லாமல் போய் விட்ட. ஒரு வேறுபாடு.

சீட்டுக் கிழித்துக் கொடுக்கிற மிஷினாக, தன் தரம் தாழ்த்தப்பட்டு விட்டதாகப் போல, மனத்குள் மெய்விய அவமதிப்பு... பல் முழுக்கச் சலசலப்பு. பேச்சு சப்தம். அவரவர் கனதகள்! அவர்களுக்கும் பரம் பாய்மர்க்கெண்டல்கள், சிரிப்புகள். இவன்மீடம் பேசுவதற்கும் விசாரிப்பதற்கும் கூடுவாருக்கும் எந்தத் தேவையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

சம்பென்றிருந்தது.

அவர்களால் இன்னவாய்ஸ் குறித்துக் கொண்டான்.

அடுத்த ஸ்டாப்பில் ஏறிய கிராமத்துப் பெண்கள், அவர்களுக்குக் கூட இவன்மீடம் விசாரித்து அறிந்து கொள்ள ஒன்றுமில்லை. இவ்வளவு ஒரு மனிதனாக அல்ல... கண்! கட்டி என்பதாகக் கூட பொருட்படுத்திக் கொள்ளவில்லை.

இவனுள் ஏதோ ஒன்று குழிக்குக் கொண்டு இருந்தது. நிதானத்தைச் சலசலப்படுத்துகிற நணமச்சல், முகத்தைச் சிடுசிடுப்பாக்குகிற உள் குணமச்சல்.

ஸ்டாப்புகளில் கூட, விசிலடிப்பதற்கு முன்பே பிழைப் போட்டு விடுகிற டிரைவர், எந்த நிறுத்தத்தில் இருக்கும் இருக்கும், இருக்காது என்பதெல்லாம், அனுபவப்பட்ட டிரைவர்களுக்கு அத்துப்படி.

சாடு கண்ணாடியில் பார்த்தே... ஏறுபவர்களையும், இறங்குபவர்களையும் கண்காணித்து... விசிலுக்கு முன்பே நகர்த்தி விடுகிறார்.

நான் எதுக்கு? கண்டக்டர் கூடுவதற்கு எதுக்காக? அவனுக்கு என்ன அதிகாரம்? ஒண்ணுமில்லையா? அவன் அவசியத்தில் எல்லாம்? நான் ஒரு மனுசன். மனுசன் கூடுகிற அத்தத்துவே மதிக்காட்டாலும் பரவாயில்லை... கண்டக்டர் கூடுகிற திதாழியையாகக் கப் பொருட்படுத்த வேண்டாமா?

தனது இருப்பின் அவசியமில்லாமையை உணர்வது கண்கள் கொடியவை.

மனக் படபடத்தது. முகம் சிவக்கிற கோபக் கங்கு. அனல் பரத்துகிற திணவுகள், 'நான் மீது பாயலாம், குதறிப் பிழங்கலாம்' என்று பம்மில் பதுங்குகிற அளவுக்கு, திரும்ப மாறுகிற மனம்.

'மனஸைக் கடி, மனஸைக் கட்டுப்படுத்து, பொருட்படுத்தா விட்டாலும் நீ கண்டக்டர் தான். மதிக்கா விட்டாலும் கூட... நீ உணக்கு மனிதன்தான். உணர், ஆறு அமர்வோசி, போசனவழித் தீட்சியில் வெம்மை எய்த தனி. சேன், நீ மனிதன்... மனிதன்...'

போதிக்கத் திராணியற்ற மனம், அடங்க மறுத்துத் திரிவுகிறது. பாயத் துடிக்கிறது. பன் ஆவங்குளம் கடந்து போகிறது.

"ஒரு ராசபாளையம் தருங்க," - பத்து ரூபாய் தோட்டை ஒரு வெள்ளைச் சட்டை தீட்டியது.

"சில்லறை இல்லையா?"

இவனையும் மீறி வெளிப்படுகிற கடுப்பு தூவிய, இவனுக்கே அளாவசியம் என்று தோன்றுகிற கடுப்பு.

"இல்லை."

"இல்லாம எதுக்காக வண்டியிலே ஏறு? சகல வாய்த்துதுக்கா?"

எடுத்த திசைவிசிறுத்து கோபம் மிளம்ப வில்லை. சிரிக்கிறார். 'பெருந்தன்மையான புண்ணைக் கொம்பச் சகலமாகச் சொல்கிறார்'.

"டக்கெ" மட்டும் தருங்க. ராசபாளையத்துவே வந்து பிச்சத்தைய வாங்கிக்கொடு வேன், சார். நம்ம துட்டு ஓடியா போகிறும்?

சேவித்துச் சப்பென்று ஆவிவிட்டது. கண்டக்டர் என்னை தோரணையைக் காட்டுவதற்குக் கிடைத்த சிரிய வாய்ப்பையும், புண்ணாகையால் தட்டிப் பறித்து விட்டான், பாவி!

சீங்கம்புட்டியைக் கட்டி, அய்யனா புரத்தில் ஆட்களை உதிர்த்து விட்டு, டிக் கெட்களை ஏற்றி விட்டு பஸ் நகர்த்தது. சேன், டிரைவர் பக்கத்தில் நின்று 'இன் வாய்ஸ்' எழுதிக் கொண்டிருந்தான்.

ஸ்டாப்பில் இவ்வளவு ஓர் இடத்தில் பட்டிக்காட்டுக் கிழலர் கையை நீட்டினார். அவர் காலடியில் கொண்டு சிறகுகள், அதில் ஒரு சிறுவனுக்குப் புது மொட்டை போட முந்தினது.

என்ன திணைத்தாரோ... டிரைவர் திறந்த

இனார், சட்டையிவ்வாத அந்தக் கொலைச் சிங்களத்தில் சிறுக்களை ஒற்றி விட்டு, அவரும் ஏறினார். சிமப்பட்டுத் தன்னாடினார். சிறுக்களைப் பாதுகாப்பாத சிறுத்து வதிலேயே சிரித்த காட்டினார்.

இவனுள் திடுதிடுவெனப் பற்றிக் கொண்டு ஓரித்தது. சிங்களத்தில் ஏறிக் கொண்ட சிறு. இந்தக் கூட்டத்தில் நண்டி வடித்துக் கொண்டு, தீத்திப் சிங்களம் சென்றாக வேண்டிய அனாவசியச் சிரமம் இவனுக்கு, சேச!

‘ஸ்டாப்பிங் இவ்வாத இடத்துமே தன்னு ள்களைக் காட்டுவதுக்குக் கடிக்கக் குதறிட ணும். அந்த மொட்டைக்கும் ஒரு பூக் கொண்ட போட்டுத் தீட்டினும். விடக் கூடாது. இப்பவாக்கம் கண்டக்.1 இருக் கிறதை உணர்த்திடணும்..’

‘பாவம்!’ சீனீ... தப்புச் செய்வாடு!’ உள்ளுக்குள் ஒலித்த குரலைப் புறம் தள்ளினான், நீதி தெளிந்து சிங்களம் ணர்த தாம்.

இவன் கருவதை எதிர்பார்த்து அந்தப் பெரிபவர், இவன் முகத்திலேயே அவரது பார்வை, பார்வையில், பிடிபட்டுப் போன பறவையின் பரிதாபம். கருவையை எதிர் பார்க்கிற அதிவாமை.

“ஹம்... பாசபாணயத்துக்கு பூக்கம் எப்படி வாயா?”

பாணவனத்தில் ஒரு தீர்ற்று முதல் குரல். கண்டக்.1 இருப்பைப் பொறுத்த நில குரல். இவனுது இருப்பை இவனுக்கே உணர்த்திய அசலான் குரல்.

மனசெல்லாம் பாய்ந்து பரவுகிற அனீ...+

சிலின் இதம்.

“தொண்ணூறு பைசா.

ஒண்டு ரூபாய்த் தானை தடுக்கத்துடன் தீட்டினார்.

“இத்தப் புண்ணைக் தகப்பனைப் பறி குத்துட்டுக் கதிவத்து திக்குது. எம்பெரப் புண்ணை. வளர்க்கிறதுக்காகக் கூட்டிட்டுப் போறேன். இதுகளுக்குப் பூக்கப் போடணு மாய்வா? போடணும்தான்... போட்டுக் கட்டு.”

இவனுள் சிவ்ரெனப் பாய்விற குனிச்சி மின்னல்! சகை! சாஸாங்கனும் அகவத் திறத்து கொண்டன. உள்ளுக்குள் குப் பென்று காற்றும் ஒலியும் புகுந்தது... மனசே பூரிப்பும் பெருமிதமுமாய்த் ததும்ப...

கண்டக்டராக மட்டுமல்ல... அதற்கும் அப்பால்... இவனை ஒரு மனிதனாகவும் பொருட்படுத்தி விட்டார். இரக்கப்பட உரிமையுள்ள மனிதனாக... சிவ்வாசன் எவ்விற தனித்துவ கயமாக... கலாநா மனிதனாக...

தலைலிக் கொட்டி மனவத்த மாடுரி... பயணிகள் மத்தியில் இவனுக்கு மாணவ போட்டு கொள்கிறத மாடுரி... ஒரு பிரமை! சீனீவின் கடைக் கண் ஓங்கலிக் ஈர மிணுமிணுப்பு.

“பைனுக்கு பூக்கப் வேண்டாமாய்வா. கம்பிவை நல்லாய் பிடிக்கக்கோங்க.”

அவனை அவனை தரிசித்து விட்ட கன் மனக் கம்மாணப் வாரித்தனலில் பிடி டாட சத்தோஷமும் திருப்தியும் மனவதைத் தத்தலிக்கச் செய்வா... இவ்வாய்க் எழுதி ளோன்.

கோகுலம்

இதழில்

கதை: ஆனந்தி
படம்: வினா

நாட்டுக்கு உகிழ்த்த காட்டு ராகா!

பக்க வண்ணப்
படக் கதை

[illegible]

சுயம்பு வெற்றாய் வி. தி. சூர். பரமசிவ
மாணவராய் கழறையாய் வீட்டு வரதனாய்
வரத. சூரதி எடுத்த அடையாளம் சென்
வரத சூரதியாய் மனையாய் அந்தண
சூரதித்தொடு வரதெய்து. அப்பா
வினியெல் தியமதி. என்ரு சூரதி வெ
மரதாய் பரம, தொட்டும் கலகலாய் கல

இந்த ஆதாரத் தரப்புகளில் அந்நேரத்
பத்திரனாம் பிரபு. சிறுத்த பன்னிவாதி:
ராம லிங்கத்த தலைவர் மூலத் பண்ணு
கிறார். பாவம். மகா அநாதைத்தலை
விரை சாதகங்களைப் பற்றிக் கவலையுர் தம்
புலனமயெல்லாம் கொட்டி எழுதித் தந்த
வாழ்த்து பால் ஆயிவந்ததுடன் பன்னிச்
சிறுவர்களிடம் ஒப்பிடுத்துக் கொடுத்தது.
அதற்கு எவ்வகாத ஒது கையம். "சா.
பாம்பு" என்று கத்த. பன்னிக்கூட ந்தி
மு: 30 உயரமாக இடத்துக்குத் தாய் அவர்
பிரதிபிதுக்குத் தம் காசெருட நுக்குத் சச்சு
மத்திரா தத்திரிக்குறட்ட.

இலு. பணி வா. நிறு. பன். சி. சி. உ.

[illegible]

தமிழகப் பாணிக் குற்றிக் கொண்டு
தமிழகத்திற்குள். சென்ற விக்ஷன்,
சென்ற விக்ஷன், அங்கு சென்றதில்
பெரும் பொருள் குறைவைக் காணும்.
தமிழக அங்கு சென்றதில் பெரும்
தமிழக அங்கு சென்றதில் பெரும்

திரோஷத்தைப் பற்றி முதலாவது தகவல்
தமிழ் இலக்கிய நூல்களாகிய, இதுந்தா
மார் தடியின் தி சோர்ந்துவிட்டார்.

தலைக்குப் பிடி - மனசைக் கசக்கிப் பிழியும் கரடிகளில் ஊடரட்டி, சந்தான பரதிபல, சந்தான பரதிபல என்று போக வருகிறார்.

‘சாதனை புரிந்த காவல் அதிகாரிக்
குதல்வர் கருணாநிதியை பதக்கம் தந்து
வழி வதார்த்தம் எய்தல், சில காவல்
அதிகாரிகள் தகாத போக்குகளையும் படம்
பிடித்து காட்டுகிறதே’ என்ற கேள்வி பிறக்க
பாட. அதனாடித்தர்ப்பை என்னபோ, ‘அத்
தகாலவர் மீது தண்டங்கள் சட்டம் பாலும்’
என்று சட்டமன்றத்திலேயே பேசி விட்டார்
குதல்வர்?

— ௧9. எஸ். எஸ்.

ஒரு வழியும் புரிகவில்லை. கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட்ட மாதிரி இருக்கிறது. ராமானுஜனும், கட்டிலில் புரண்டு படுத்தான்.

கூடத்துத் தவரிக் கடிக்காரம், ஒற்றைக் காலாய் நடக்கும் ஒசையை நினைப்பான இரவில் இத்தப் படுக்கை அறைலிக் இத்தத் துல்லியமாய்க் கேட்க முடிந்தது; பன்னிரண்டு மணி அடித்ததை எண்ண முடிந்தது. அவனுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை.

இப்போதெல்லாம் தூக்கத்தைத் தொலைத்து விட்டு, இப்படி மொத்த மொத்தமாக விழித்திருப்பது என்பது கனமாய்க் கூடுவது விரிந்தது. முன்பெல்லாம், படுக்கையில் அடித்துப் போட்டாற்போல் தூக்கம் வந்து விடும். படுக்கையில் தூங்கி விடுவது களைக்க கண்டால் இப்போதெல்லாம், பொறுமைதான் வருகிறது.

பிரச்சனைகள் அவனைத் தூக்க விடுவதில்லை. ஒரு மனுஷனுக்கு, அவன் வென்றுதான் பெருமானாய்ப் பிரச்சனை வருவது...?

போகா செட்டம்பரில், பெரிசுக்கா புருஷன், முதலில் ஒரு கட்டி என்று ஆள் பத்திரியில் சேர்த்துவிட்டான். ஆம்புலன்சில், நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு, மீண்டாய்த் தான் கொண்டு வந்தார்கள். எம்மோ செவ்வும் சேர்த்து இத்துக்கு வந்து விட்டது.

நவம்பர் மாதத்தில், சின்ன அக்கா மாமாளை மண்டைமையிற் போட்டு விட்டாள். அக்கா, மாமா, பின்னால்கள் துணிமணி செலவெல்லாம் சேர்த்து புண்ணானவத் தானடி விட்டது.

டிசம்பரில், தடு அக்கா பெண், பூப் படைத்ததை முன்னிட்டுத் தாய்மாமன் எங்கிற முறையில் நடந்த செலவு - புண்ணை விட்டு விட்டதே!

போதாததற்கு, இதோ இப்போது அமத்துனி விமலாவின் கல்வானம் வேறு: 'வருகிறேன் வருகிறேன்' என்று, ஆறு மாதத்திற்கு முன்பே நிச்சயமானது இப்போது வந்தே விட்டது!

நவம்பர் மெல்முருகன் கல்வானத்துக்குக் கையோடு சொல்லி இருத்தான்! 'மீண்டா விரும்பானே? தருகிறேன்' என்று கை விலி இப்படித் தையை விடுத்து விட்டானே! கல்வானத்திற்கு, இன்னும் ஆறு நாட்கள் தானே கன்னம்...?

பக்கத்தில், அழ்ந்த கறக்கத்தில் இத்த மனைவியி் கல்லானவப் பார்த்தான். ஒத்ததை முகம், கவரக்கள் அவருக்கித் தூக்கமோ...? அதனால்தான், எதிரகலிக் இத்தப் புன்முறுவமோ...?

எயத்துனி விமலா கல்வானத்திற்கு, முதலில் ஒரு பவுஸ்தான் வரிசை வைப்பதாக இருந்தது. அக்கா விடுகளில் விசேஷக் கணக்கென்று வாங்கிப் பித்திரியைக் கொள்வக் கூலிகள்; அவற்றுக்குரிய வட்டிகள்; அதற்கும் முன்பே, அத்து வைத்த நகைகள் எல்லாம் சேர்த்து ஆண்டைய 'கல்வான' செலவு விடும் போல் ஆகி விட்ட நிலைமை

செவ்வும் கண்ணும்...

வெ.சேஷராசலம்

மிக் இரண்டாயிரம் ரூபாய் வைக்கலாம் என்று மனைவியிடம் சொன்னான்.

"ஆமா, எங்க மனுஷனுக்குத் சொல்ல துக்குத்தான். ஆயிரத்திலே நிக் கணக்குப் பார்ப்பீங்க. இன்னா, கடமையென்னா கை வைப்பீங்க. போன வருஷம் என் தக்கச்சிக்கு ஒரு வாய் பார்த்தப்போ, எம்மோ சொன்னீங்க? குராமம் இருக்கா? ஒரு பவுஸ் வாங்கி வைக்கிறதா? சொன்னீங்க இப்போ? இப்ப, சொன்னாயிம். இன்னும் அந்தாறு தான்டி இது, ஆயிரமாவுதோ? இத்தாறு வுதோ...? ம், எம்மாம் என் தனை எடுத்து, எங்க விட்டு மனுஷான் முன்னாடி என் வைக்கித்தான் தான் தனைவிட்டுந்து து க்கப் போறனோ...?"

"சரி சரி, என் சத்தம் போடிறே?" என்று இவன் ஒருவழியாக அவனை அடக்கித் தான் விட்டான் என்றாலும், அவனின் விமலமான ஆசைகளைக் கூட நிறைவேற்ற முடியாமல் இப்படி ஒரு வாழ்க்கை, நமக்கு விடுக்கப்படுகிறதே என்று சொல்லு போலாம்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்த் தூக்கம், அப்போதெல்லாம்.

"ஏங்க, மணி எழுகிறது. இன்றுமாய் தூக்கறீங்க? காங்கினான். டிபிள், எலிப்

புரட்சிப் பெண்ணுக்குப் பொன்னோலையம்

* ஆன்மகனத்தால் சூரியனுக்கு உதாரணம் காட்டுவார்கள்; இது உட்பு. ஆன்மப்பாவமுதலான பெண்ணைச் சூரியனுக்குச் சமமாகவேதோடு. "இரண்டாவது சூரியன்" என்று வாசகம் பட்ட மும் சூரிய விட்டாரோ! மரபுகளையெல்லாம் தூதனை புரீததலர் என்ற பெயரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு விட்டார்!

மாணவர்கொட்டிட, சென்டர் ராஜசேவி.

* பாலமுதலான சாதி உய்கள் இரண்டாவது சூரியனையும், அதற்கெதும் ஒலியம் வாய்ந்த மாகுதி அவர்களைவும் தான் கட்டும் பாரட்டில்லை. எங்கும் குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு கரும் உய்கள் இயல்புதான் பாராட்டுகிறார்கள். தக்கோலம், அ. குலந்தபா

* அபிராமி பட்டர் "உதிக்கின்ற செங்கதிர்" என்று பாடியது போலத் தங்களை எரித்துக் கொண்டு - பெருக்கிக் கொண்டு உயிரிழந்து ஒலிக்கும் சூரியன் போன்றவன் பெண் என்பதை மூலம் மாற்றத்தை மனப்பதை உய்கும் என்பதை அழகாக உணர்த்தியுள்ளார் பாலமுதலன். பாராட்டுக்கம்.

செலுதல், காணாட்டு எத்தியநாராயணன்.

* சதாசி மனிதர்களை விடச் சித்தனையில் செம்பட்ட, பாணமதியும் பரத்தும் அவர்களின் சித்தனையில் காரணமதபவ வாகைகளில் மதிப்பைப் பெற்று விட்டார்கள். அல்லப்போது தலைகாட்டிய தாகம்மாவுக்கும் வாகைகளில் நெருங்கி இடமுண்டு!

உடலுள் - 2, ஆர். பாலமுதலன்.

* என்வதான் பாணமதி காரணம் கொண் ணாலும், அவள் மேற்கொண்ட முடிவு ஏற்க முடியாத ஒன்று. திரைக்கு சொர்க்க நிலைதான். அவள் போய் பரத்தைத் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மதுரை - 1, என். சங்கர நாராயணன்.

* விவாகரத்துக்குப் பிறகு பாணமதி தன்னைப் போன்ற நிலையில் கண்ணாளுக்கு வழிகாட்டிய வாக அமைதல் வண்ணம் - புரட்சிமாமாள் தெறி முறைகளை பாணமுதலியோடு எதிர்பார்த்த வாகைகளுக்குப் பாராற்றம்.

செலுதல், ஆர். க. மயேசகான்.

* புரட்சிப் பெண்ணுக்குப் பெண்ணோலையம்: திட்டி விட்டார் பாலமுதலன்.

இருமையம், புலவர் குந்தவேங்கடே சன்.

பொதியில் ஒரு எலி அம்புட்டுக்கிச்சிங்க, அதன் பண்ணுதுங்க. பார்க்கப் பாவமா இருக்குதுங்க. எந்திரிச்சி வாய்க்...!" என்று கசீலா இவளை உலுக்கினான்.

இவள் எழுந்தான். ஜன்னலுக்கப்பால், சூரிய ஒளி சிசித்தபடி சித்திக் கிடந்தது.

எலிப்பொறியில், எலி, கம்பிவைக் கம்பி மையப் பிறாண்டிக் கொண்டிருந்தது. ஒரே சப்தம். மிரண்ட பார்வை; ஐயோ, என்னன் விட்டு விட்டேன்! என்று கெடுகிற பார்வை. பொறியில், நேற்றிரவு கட்டுச் செருகி வைத்த தெங்காயப் பந்தையில் இன்னும் கொஞ்சம் மீதி இருந்தது.

இவள், விட்டோர் குயில் ஒரு சாக்கைத் தேடி எடுத்துக் கொண்ட வந்தான், கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டே, கண்களில் இன்னும் கொஞ்சம் துக்கம் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது.

பார்த்து, சமீபத்தாக் கொல்லுங்க. பாவம் பார்க்கக் கூடாது. என்ன அதன் பண்ணுதுங்க. என்ன அட்டூழியம் பண்ணுதுங்க! நானும் ஒரு பூனை வளர்க்கணும்னு பார்க்கிறேன் எங்க முடியுது?" என்றவன். "பார்த்துங்க பார்த்து" என்றான் மீண்டும். 7ாமாஸ்துக்கு எரிச்சலாய் இருந்தது. "எனக்குத் தெரியாதா?" என்பது போல் அவளைப் பார்த்தான்.

சாக்கின் வாய்ப்புறத்தில் எலிப் பொறியை வைத்து, மூடிவைத் திறந்து, சாக்குக்குள் எலியைப் போக விட்டுப் பொறியை மனைவியிடம் கொடுத்து விட்டுச் சாக்கை வாய்ப்புறத்தில் இருக்க மூடித் தளையிட நச்சென்று தலைக்கு மேல் தூக்கி அடித்தான்.

சாக்கில் கண்களில்லை.

"அதோ, அதோ, அதோ தப்பிப் போயிடுச்சிங்க...!" சபே, என்னங்க இப்படிப் பண்ணிட்டுங்க. ஒங்களுக்கு சாமர்த்தியமே போறாதுங்க...!" என்று சரடிமீசை வழுவினான்.

இவன், சாக்குப் பையை ஆராய்ந்தான். அட, ஒரு மூலையில் சின்னப் பொத்தல்! ஒரு கண நேரத் தேடுதலில் அந்த எலிக்கு, இது எப்படித் தெரிந்தது? ஆச்சரியம்தான்.

ஒண்ணு கொல்றேன். கொக்கிக் காட்டி மங்கனே? இப்ப, இந்த எலிக்கு, சாக்குவ இருந்த துவாரம் முன்னாடியேவா தெரியும்? இல்லையோ! ஒரு கணத் தேடுதல். கண்டு பிடிச்சிருச்சே...!" ஆனா, மனுஷாந்தரங்க ஒரு வழியும் புரிவதையென்னு புலம்பறோம்! சொந்தது ஒக்கார்த்திடறோம்...! இந்த எலிபோட சம்போசிரிதம் இருந்திருச்சிண்ணா ஒவகத்தையே தெய்ச்சிடலாம் இல்லைவா?" என்றான் கசீலா.

இவன் ஆச்சரியப்பட்டான். இவனுக்கு எதுவே ஒன்று புரிவது மாடிரி இருந்தது.

விமலாவின் விமல, ஒரு பிரச்சனையே அவ்வ என்று இவனுக்குப் பட்டது. இன்னும் ஐந்து நாள் அவகாசம் இல்லைவா? யோசிப்போம். ஒரு வழி புலப் பட்டமலா போல் விடும?

2

அ

றுதவச் சிவிகைக்காக நியூயார்க்
க்கு அனுப்பும் செல்லப்பட்டார் அண்ணா
துரை. ஆபரேஷன் வெற்றிகரமாக நடந்து
முடிந்ததாகச் செய்தி கிடைத்ததும் வீ. ஆர்.
அவருக்கு எழுதினார்:

"டாக்டர் மில்லருடைய ஆற்றலும் கவ
னீப்பும், ஆண் - பெண் அடங்கலான பல்
லாபிர்க்கணக்கான பக்களின் பிரார்த்தனையு
ம், உடல்நலம் பெறும் பாதையில் நீங்கள்
செல்ல உதவினீடுக்கின்றன. ஆனால் உங்க
ளுடைய தினசரி வாழ்க்கை முறையை
நீங்கள் சீரமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
பகலை இரவாகவும், இரவைப் பகலாகவும்
செுதி. நீங்கள் செயலாற்றக் கூடாது. புனை
யினலின் எல்லாவற்றையும் உங்களுடைய
நீங்கள் விலக்கிவிட வேண்டும். மூக்குப்
பொடி, புனையினல மெல்லுதல், புனை
யிடித்தல் போன்ற எதுவும் கூடாது. மூக்குப்

* இத்திராசாமி

நிலைமை குறித்து அல்லப்போது எனக்குக்
கவலை ஏற்பட்டாலும் நீங்கள் அங்கே
என்று ச க ர க க ரு க் கு வந்திட

தொண்ணூறு வயதில் வாழ்க்கையின் ஆரம்பம்!

பொடி பழக்கத்தை விட்டுவிட, ரதாவது
காரமான பொருளை மென்று பார்க்க
வாம்."

அண்ணாதுரையில் பதில்:

"உங்களுடைய அன்பான வார்த
தைகளை என்றும் நினைவில் வைத்தி
ருப்பேன். மூக்குப்பொடி விஷயத்தில்
உங்கள் அறிவுரையின்படி நடக்க முயற்சி
எடுத்து வருகிறேன். சிக்ரெட்மே அத்முயற்சி
யில் வெற்றி பெறுவோன் என்ற நம்பிக்கை
இருக்கிறது. நமது நாட்டின் அரசியல்

வும் மக்களது தலைமை தாங்கி நடத்
திக் செல்லவும் இருக்கிறீர்கள் என்ற
எண்ணமானது எனக்கு நம்பிக்கை அளிப்ப
தாக உள்ளது. நீங்கள் பொறுமைபுடன்
விதைத்துள்ள சித்தனைகள், திக நிறுத்திய
விடுதலை வீடவியலை; பகையான வினைச்
சனைக் காண்போம் என்ற நம்பிக்கை
எனக்கு இருக்கிறது."

இத்தியா திரும்பிய நில காவத்துக்குள்
அண்ணாதுரை மீண்டும் உடல் நலமீன்றிப்
படுத்தார். புற்றுநோய்க்காக இன்னொரு
ஆபரேஷன் நடத்தது. 1962 சிப்ரவரி.
முன்றாம் தேதி அவர் காலமானார். தமிழகம்
தயாரத்தில் ஆழ்ந்து போனது. இதற்கு
முன்பும் பின்பும் கண்டிராத அளவில் இறுதி
அஞ்சலி செலுத்தத் தமிழக மக்கள் தலை
நகரில் திரண்டார்கள்.

இரவு ஒரு மணிக்கு ராஜாஜியை எழுப்பி,
செய்தி சொன்னார்கள். அநில இத்திய
ரேடியோ அவரை அழைப்பி போது. "நான்
யவ்வளவு சோகத்தில் ஆழ்ந்து போயிருக்கி
றேன் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்"
என்றார் ராஜாஜி. "என்னுடைய சொந்தத்
தயர் ஒருபுறமிருக்க, தமிழ்நாடு தனது வலது

* செல்லப்பட்டார்

காத்தை இழந்துவிட்டது!"

கார்டினாஸ் மத்திய ஆப்சிஸிலிருந்து அகற்றும் தமது மகத்தான திட்டத்தில் தி. மு. க. எவையும் சேர்த்துக் கொள்கிற வாய்ப்பு அளிப்பதற்குரிய நடவடிக்கை போன்ற விட்டதாகக் கருதினார் லி. ஆர். அக்கட்சியில் உள்ள வேறு யாரும் அவர் அளவுக்கு உயர்ந்து அந்தத் திட்டத்தில் பங்கேற்க முடியும் என்று அவருக்குத் தோன்றவில்லை.

1957 ஏப்ரலில் தமது வாழ்நாளிலேயே முதல் தடவைமாக லி. ஆர். அறுவைச் சிகிச்சைக்கு உட்பட்டார். ஓரோரையாக கொண்டு செரிப்பதற்குப் பட்டது. எண்பத் தொட்டு வயதிலும் அப்பரேனை நல்லபடியாகத் தாங்கினார். ஆயினும் அறுவைச் சிகிச்சையைத் தொடர்ந்து ஹிக்கல் உபயோகத்தை அவர் உள்ளனர். இது உயர்ப்பிப்பதையும் உண்பதையும் உறங்குவதையும் சித்திரவனதயாக்குவதாக அவர் கயராத்யா - ஹிக்லாசை கவனக்கு எழுதித் தெரியப்படுத்தினார். பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு இந்த உபயோகம் நீங்கியது.

என்பதொன்பது வயதில் புதுதில்லி பத்திரிகையாளர்களை ராஜாஜி பிரசுரிக்க வைத்தார். அவர் பத்திரிகையாளர்கள் சந்தித்துப் பற்றிப் பேசுவதற்கு இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் (18.11.57) எழுதினது.

"நினைவுகளான ராஜாஜி முன்னையாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டார். வதாரத்தையான சித்தனான்களை மதித்தார். தங்கியும் விசைப் பட்ட சில கேள்விகளை ஆணைத்துக் கூறியும் செய்தார். வேறு கேள்விகளுக்குச் சரியாகிவிடாமல் பதில் கூறினார். சில சமயம் தன்னால் தாமதமாகியும் செய்து கொள்ளவும் செய்தார். "இந்தச் சந்திப்பைப் பற்றி எழுதும் போது என் பதில்களைத் தயவு செய்து இன்னும் அபிவிருத்தி செய்து சிறப்பாகப் பிரசுர செய்கள்."

மேற்கு வங்கத்தில் நிலவிய வன்முறைகளில் கமயூனிஸ்டுகளை இளைத்துப் பெரிய அவர். இந்தப் பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில் அக் கட்டுவதற்குத் தனது விதிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார். கூடவே ஒரு பத்திரிகை சிற்பர். "அடுத்த தேர்தலின் போது கங்குலிகள் தான் பெரும்பான்மையுடையவர்கள். நாடாளுமன்றத்துக்குத் தேர்தல் தொகுக்கப்பட்டு வந்தால், குடியரசுத் தலைவர் உள்ள சேவை வேண்டும். என் கிறீர்கள்? அக் கட்டுவின் நாடாளுமன்றத் தலைவரைப் பிரதமராகக் வேண்டுகிறேன். அவ்வது ராஜாவத்தை அளவுக்க வேண்டுகிறேன்" என்று கேட்டார்.

வினாபு கூடத் தாமதியாமல் ராஜாஜி பதில் கூறினார். "இப்படி ஓர் இக்கட்டான நிலைமை குடியரசுத் தலைவருக்கு ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அந்தக் கட்டுவக் குழு உட்கட்ட வேண்டும் என்கிறேன்!"

ராஜாஜிக்குப் பிறகு பத்மாலயா தான். ராஜாஜி அவரது இல்லத்தில் பெட்டி கண்ட பொது கேட்ட ஒரு கேள்வியும் ராஜாஜியின் பதிலும்:

இத்தியாஸ் ஆள்கின்ற பொறுப்பு ஒரு நிப்பந்தமாக உங்களுக்கு வந்து சேர்த்தால் என்ன செய்வீர்கள்?

"முதல் காரியமாக ஒரு டாக்டரிடம் போய் இளைப்பை இரும்பு ஏதாவது வழிவிடக் கிறதா என்று பார்ப்போம்!"

ராஜாஜியின் டூரீச் சிரிப்பில் கேள்வி கேட்டவரோ தங்கு தடை யின்றிக் கயந்து கொண்டார்.

ராஜாஜியைச் சந்தித்த பெரிய புள்ளி களும் கிராவுட் பிரபும்குமார், பிரிட்டிஷ் ராஜா துருப்பத்தைச் சேர்ந்த இவர், ராஜாஜி ஆர்விலாததைக் கவனமிட்ட. அழகைக் கவனித்து அதைக் குறிப்பிட்டு எழுதிவிடக் கிறார்.

இந்த வயதிலும் லி. ஆர். நிறையப் படித்தார். கய்க்குக்கும் கயராத்யாவுக்கும் விடமல் எழுதினார். அவருடைய தொன் னையான பிறந்த நாளின் போது அவரு டைய பதிக்க தரிசனத்தைப் பாராட்டிய பவர் எழுதினார்கள். பெரினார்கள். அவருடன் முன்பு கருத்து மாறுபாடு கொண்டிருந்த வர்கள் அதற்குப் பதில் அவர் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் எல்லாவது நன் மையம் இருந்திருக்கும் என்பது போல் பல சம்பவங்கள் பாராட்டு எழுதிக்கூட்டினார்கள் கவனமிட்டார்கள்.

இந்திரா காந்தியும் அவருக்கு எழுதி வார். "நீங்கள் முன்வினப்போதையும் போல் கறுகறுப்பாகவும் சித்தனான்களும் செயலையும் உகப்பி விடுகிறவராகவும் விளங்குவது கருது பொதுவாய்க்குத் தல்பது. துறாண்டுகள் நீங்கள் எங்களை அபிவிருத்தி செய்கிறீர்கள்!"

இந்தச் செய்தியை ராஜாஜி வெளியிட்டார். அத்துடன் தமது குறிப்பையும் சேர்த்தார். "இந்திராவுக்கு தான் தன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். ஆனால் உன் அருளால் அவருக்குத் தோஷமாய் அளனத்தும் கிட்டட்டும் இந்திராவின் செய்தியானது அவர் தகப்பவனாரைப் போலவே அவரும் பல சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருப்பதை உணர்த்துகிறது."

பாராட்டு இந்திராவின் நலனுக்காகப் பிரதித்தனை, கூடவே காங்கிரஸுக்கு எதிர்ப்பு! "கந்திரிக் கட்டுவின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் என்று அதன் உறுப்பினர்கள் உறுதியாக சிறப்பிப்பேயாவார்கள். தொண்டுகள் வயதில்தான் வரக்கூட ஆரம்பமாகிறது என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ள நாள் தயாராயிருக்கிறேன்!" என்று எழுதினார் லி. ஆர்.

(தொடரும்)

“சீனிமாவே தேவையில்லை” என்கிறாரே பி.ஹெச்.பாண்டியன்

“சீனிமா தேவையில்லை”

• செ. அனந்தராமன், மதுரை.

7 ‘சீனிமாவை சங்க மாதாட்டில் சிலர் காரமாகப் பேசியதை எதிரொலிதான் இ.க. வினாள் எதிரை’ என்று தராக பதிலளித்துள்ளார். சீனிமாவை சங்கம் அமைவதற்கு முன்பே இ.க. வினாள் அவ்வப்போது பூண்டு அறுப்பது, ஆபாச போஸ்டர் ஒட்டிவது போன்ற கைங்கிரியங்களில் ஈடுபட்டிருந்ததை ஏன் மறைக்க வேண்டும்?

1 பதிலின் இரண்டாவது பகுதியைக் கவனமாகப் படித்திருந்தால் இந்தக் கேள்வியே எழாது. ‘முட்டை முதலில் தோன்றியதா? கோழியா?’ என்ற சர்க்கரைவீக்கி, பாஸ்பாய் அம்பு சேலாத்தி, தேசப் பாண்டியன் வாழ்வதுதான் எப்போதும் நல்லது. ‘வாழ், வாழ்விடு’ என்றது இதைத்தான்.

• ஆர். அப்துல் சலாம், திருச்சி.

7 ‘சீனிமாவே தேவையில்லை, சீனிமாவிற்கு மானியம் தருவது அவசியமில்லை’ என்று, பி. ஹெச். பாண்டியன் பேசியது பற்றி?

1 சீனிமா இலகுவெனில் எம். ஜி. ஆர். முதல்வராகியிருக்க மாட்டார்; திருவாரூர் சபாநாயகராகியிருக்க மாட்டார்; இவருக்கு வானொலிய அதிகாரம் (தற்காலிகமாகக் கூட) கிடைத்திருக்காது!

• பி. செல்வகுமார், ஆழிமார்.

7 ‘ஏன்வொரு பக்கத்தைப் படித்துப் பார்த்துப் புத்தகங்களைத் தேர்வு செய்து கொண்டிருக்க முடியாது’ என்று கல்வி அமைச்சர் கூறியுள்ளாரே?

1 பேராசிரியர், கல்வி அமைச்சர் இப்படிப் பொறுப்பில்லாத் பேசினால் என்ன செய்வது? ‘ராமபெ, குற்றம் செய்தால் வாரிய முறைவிடுவது’ என்ற கதைதான்!

• ஜி. குமேசன், சங்கராபுரம்.

7 ‘நிர்வாகவசூலிக்காவிடெறியமாநிலங்கள்

அமைவதைத் தெரிவுமுன்னாலி அரசு ஆதரிகமும்’ என்று வி. பி. சிங் கூறியுள்ளாரே?

1 ஏன், அவருக்கு இருக்கிற தலையலிகள் பொதவிலக்கையோ?

• வி. எம். வரன், சென்னை - 33.

7 ‘ஜூனிக்கட்டைத் தடை செய்ய வேண்டாம்’ என்ற தராக பதிலை நீர்வினாக்கமுடியவில்லை. இது காரணம் எந்திரவதைக்குள் ளாவது தெரியுமா? பலர் காவமடைவதும் சிலர் உலர் போவதும் வரவுக்காவாவினிட்டதே?

1 சட்டபூர்வமான விதிமுறைகள், பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் என்று நான் குறிப்பிட்டிருப்பதை நீங்கள் கவனிக்கவில்லைவா? அது மனிதருக்கு மட்டும் அல்ல; காளைக்கும்தான். ஜூனிக்கட்டு கூடாது எனில் பாக்விங், ஸ்பென்ஸர் போன்ற பல விளைவாட்டுக்களும் தடைசெய்யப்பட வேண்டியவைவிய. என்னைமீறும் போது எந்த விளைவாட்டும் அதாகிரகம்தான். ஜூனிக்கட்டைக் கட்டுப்பாட்டோடு நடத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதே சரி.

• என். வி. உச்சிமாகரவி, தச்சத்துறர்.

7 புதித கசப்டனுடன் புதித அனீசை இந்திய கிரிக்கெட் கண்ட்ரோல் போர்டு தியுசிவாந்துக்கு அனுப்பியது எந்த விதத்தில் சரி?

1 சீரிலையை எப்பதைக் கிரிக்கெட் கண்ட்ரோல் போர்டு ஒப்புக் கொண்டு விட்டது?

விதமருகத சலாம்

• செங்குதல்லை

தீங்கக் கேட்டவை — தராக

ட்டே! இல்லாவிட்டால் வெவ்வேறான
ஏன் அலாதி அடித்துக் கொண்டு திரும்ப
அவழ்த்திருக்க வேண்டும்? குழுவில் உள்ள
'ரிஸர்ச்' ஆசாமிகளைக் காயப்பட்டு
சித்துவாக்குப் பதில் பயன்படுத்திக் கொள்
வதற்கான? பழிவாங்கும் உணர்வு.
பலவினமான மனம் தேர்ந்தெடுத்து
அனுப்பியது என்பதையே முதல் வெள்
பின் முடிவும் உணர்ந்துகிறது.

* எஸ். எஸ். மணி, திருவனந்தபுரம்.

? உங்களுடைய ராஜ்ய விபரோதப் போக்கு.
"ராஜ்ய தலைக்குமேல் பறந்த செருப்பு"
என்று முதல் பக்கத்தில் தலைப்புப் போட
வைத்து விட்டதே! இதுதான் பத்திரிகை
தர்மமா?

? தமிழ்நாட்டில் பண்பாட்டுக்கு ஒவ்வா
காரியம் நடத்திடுப்பதை அடிக்கோடிட்டுக்
காட்டுவதே நோக்கம். தமிழக மக்கள்
அடிமையான பண்பாடு என்பதில்
என்பதை உணர்ந்தபின் அதற்கு முக்கியத்
துவம் தரப்பட்டது. இதைவெல்லாம் அடி
மையானது அல்ல பத்திரிகை தர்மம்.
தலைவர்களே, தொண்டர்களே செய்
வும் தவறுகளை வெளிக்கீழ் போட்டுக்
காட்டுவதுதான் பத்திரிகைப் பணி.
ராஜ்யின் சில செயல்கள் தமக்கு வகுத்த
மனத்தாலும் நமக்கு ராஜ்யிடம் விசேஷ
மில்லை. எதிர்ப்பு வேறு; விபரோதம் வேறு.

* என். லக்ஷ்மன், திருவள்ளூர்.

? பிரதமருக்கு அபிதாப்பச்சல் சவால்
விட்டிருப்பது சிறிதா?

? 'இந்தப் புனைக்குப் பாலைக் குடிக்கத்
தெரியாது' என்பது மெய்யானால் அபிதாப்
புக்குக் கறுப்புப்பணம் என்றால் என்ன
என்பதே தெரியாது! விட்டுவிடுவாத்தில்
காணப்படும் வெள்ளைப் பணம் அபிதாப்
பச்சல் மனமும் வெள்ளை!

* விஜயர், குருகி.

? வி. பி. சிவலிங் சொன்ன விஜயம்
பற்றி?

? கடற்கரைப் பேக்க, ஐந்தா தள ஊழி
யர் சகளை முதலியன இருக்கட்டும். அவர்

* அனா அனாபு * விசேஷத்தனக்குப்பு

தொப்பிலில்லாமல் வந்தது. இதில் ஆர்
வந்தவரும் நிறை - காணம் அறிந்த
பின் - மனநிறைவையும் அளித்தது. அவர்
இதுவரை அளித்துவந்த தொப்பு? அடி
குட்டி உரோமத்தினால் செய்யப்படுவது
என்றும், அத்தகைய தொலைப் பெற
ஆட்டுக்குட்டிகள் சித்திரவதை செய்யப்படு
கின்றன என்பதையும் அறிந்த பிந்தனர்,
இதுவரை தாய் அறிவாமல் செய்த
பிழைக்குப் பெருத்தன்மையின் வந்ததும்
தெரிவித்து, இனி செயற்கை உரோமத்தால்
ஆன தொப்பினையே அணிவார் போவதாக
அறிவித்துள்ளார்.

* அனாபு, சென்னை.

? குழுவையும் ஐந்தாய்க் நாடாவினிடும்
போலிருக்கிறதே?

? தாய் அனுப்பிப்பது போன்ற ஐந்தாய்க்
நாடா அது இருக்குமா? நமக்குள்ளே
போன்ற அடிப்படை சினைகள் எல்லாம்
அவ்வம் மக்களுக்கு வழங்கப்படுமா?
என்பது சந்தேகமாகத்தான் உள்ளது. கம்யூ
னிஸ்டுக்கு தாய் கொடுக்கிறீர். நமக்கு
வகைவிட்டு அடிக்கு முடிவு கட்டி, பதிக்
வகைக்குள் இயங்கும் ஏதாவது இருக்க
கூடும். இதுவே பெரிய, புரட்சிகரமான
மாறுதல்தான். ஐந்தாய்க்குக்குப் பின்னா
யாகத் தாய் போடப்பட்டிருப்பதாகக் கொள்ள
கூடும். அந்த அளவையே போதின ஆர்
முறை எத்தகையதானாலும் அந்தத் தாய்
போல் என்றும் எத்தி நிக்கதாக, இதிக்
கண் கணையும் நண்பனாக விளங்கார் தம்.
வாழ்த்துவோம்.

* கு. 29 பரிக் பெறுபவர்:

என். லக்ஷ்மன்,
கட்டுறவு வங்கிச் சென்னை,
32-க, தப்பால் சாலை,
திருவள்ளூர் - 605 603.

கிஸ்பாணத்திலே பிடங்கிது...

மாமா செய்த தமாஷ்!

OO எங்கள் கனடா மாமா மிகவும் தமாஷ் பேர்வழி. சதா விண்ட்ரஸ் கேலியுமாகத் தான் பேசுவார் என்று கல்யாணத்தில் போது மாமாவுக்கும், மாமிக்கும் புதிய வேஷ்டி. புடைவைகளைக் கொடுத்தா. "உடனே இரண்டு பேரும் கட்டிக்குங்கோ" என்று சொன்னபோது, மாமா கொடுத்தபடிட்ட. வேஷ்டியைக் கீழே வைத்துவிட்டு, மாமிமையப் போலக் கட்டிக் கொண்ா! சிரிப்பைகளுக்குக் கட்டிப்போனம்!

- ஸமீதினி குமாரசுவாமி, சென்னை - 1

காரில் வந்த காரிகை!

OO ஐரானவாசத்தில் மாப்பிள்ளை காதிக் கைவலமாக வந்து போது, பெண்ணையும் எதிரே ஒரு காரில் ஏற்றிக் கொண்டு வந்து காண்பிப்பது பழக்கம். எனக்கும் என்று ஐரானவாசத்தில் அப்படியே பெண்ணைப் பாரிக்க ஆனா. என்று ஆனையைப் புரிந்து கொண்டது போல் என்று (இப்போதைய) ஸ்டீட். கா. அந்தகான் ஏற்பாடுகளைச் செய்யச் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு எனக்குள் ஓரே பதிலுச்சி. எக்கச் சக்க சந்தாசத்தோடு எதிர்ப்பக்கத்தில் நான் மணமகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்தக் காரும் வந்தது. காதுகளுல் அவங்காரத்தோடு உட்கார்த்திருத்த காரிகையின் முகத்தை யாரோ என் பக்கம் திரும்பி, "இப்படி தங்கவாந் திரும்பி மாப்பிள்ளையைப் பாரேண்டி" என்றாகண், மணப் பெண்ணைப் பார்த்த நான் அதிர்ந்தேன். ஆம், துட மிகவும் மூக்கும் ஆத்தைக் கண்களும் கரேவென்ற முகத்தைக் கண்டால்,

அப்படியிருக்கும்? தீர்வம் நான் பார்த்த பெண் இவளின்மையே! ஏதோ குது நுத்திருக்கிறது என்று நான் நினைத்தபோது, கைப்பட்ட சிரிப்பைகளோடு அந்தக் காரர் தகிந்து விட்டது. உதாசகிமீதும் - மணமகனாகவே நான் கல்யாண விட்டோட. அடைந்தபோது, அப்போ என் 'ராஜி' அவங்க காரத்தோடு காலையில் காத்திருந்தான். அப்போதுதான் எனக்குப் போன காரித் திரும்பி வந்தது. பிறகுதான் புரிந்தது. பெண் பெரும் போது என்னதை நினைந்ததான் என்று அப்போதுதான் என்பது!

- ஸி. பாஸாஜி, சரோடு - 1

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோவ...

OO என் தங்கையில் கல்யாண விருத்து, முதல் பத்தி நடந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது இளைகளை எடுத்துக் கத்தம் செய்வும் எப்பவங்களில் ஒருவன், தெருவில் ஏதோகார்டாசெய்தானென்றுபோனளில் பிடித்துக் கொண்டு போக, மற்ற எப்பவர்களுள் கோபமடைந்து அவன் கூட்டுவென்றேறி விட்டார்கள். முதல் பத்தி முடிந்தது, கத்தம் செய்யாமல் அடுத்த பத்தியை அப்படி ஆரம்பிக்க முடியும்? தவிர்ந்து கொண்டிருந்த போது தன் மனம் மைய கண்டது கொண்ட என்று நண்பர்கள் கொண்டவ பார்த்தாயல் ஒடிவந்து கத்தம் செய்தார்கள். அதை இன்று நினைத்தாலும் புகார்சென்று!

- இராம. திலாசேகர், வேலூர் - 8

டிப்டாப் இளைஞன்!

OO கமார் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு என்று உறவின் திருமணம் நடந்தது. பெண் விட்டுக்காரி ஒருவர், வெள்ளிக் சத்தைத் தும்பாவில் சத்தனம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவரை விடுத்து பரியாற அழைக்கவே, அவராகும் டிப்டாப்பாக இத்தத் இளைஞர் ஒருவர் அந்த வெள்ளிக் சத்தைத் தும்பாவை வாங்கிக் கொண்டு, "நான் கவனித்துக் கொண்டிருேன். நீங்கள் போங்கள்" என்று சொல்லி அவரை அனுப்பினார். மாப்பிள்ளைக்கு மிகவும் வேண்டியவன் போல் இருக்கிறது என்று நானும்

நினைத்தின், சாப்பிட்டு விட்டுத் திரும்பிய போது அந்த இளைஞரைக் காணவில்லை! அன்றாடிகே காரர் ஆவிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள வெள்ளிக் கத்தைக் கும்பா போனது போனதுதான்!

— கே. சுப்பிரமணியம், திண்டுக்கல் — 2

பத்தியில் சிலேடை!

00 என் சித்தப்பாவின் திருமணம். சித்தப்பாவின் தண்பர்கள் அடித்த கும்மாளம், வேலிக்கை மயந்தாவம்! பத்தியில் போடப் பட்ட இளை காரத்தில் இயைகாகப் பறந்த போது, "பறக்காதே, பறக்காதே. போடு வாய்க் பறக்காதே!" என்றுர் ஒருவர். அந்தச் சிலேடை, என் எங்கள் பரிசையும்கிறது சிரித்தோம்.

— லி. உமா, சென்னை — 92

கல்கண்டா, மணமகனா?

00 நெருக்கமான நண்பர் வீட்டுத் திருமணம். அவர்கள் வழக்கப்படி ஒரு கூங்கில், மணமக்களை எதிரெதிரே அமரவைத்துக் கொண்டு, மணமகளிடம், "கல்கண்டு இனிப்பாவதா அல்லது மணமகன் இனிப்பானவனா?" என்று கேட்டார்கள். அந்தத் மணமகன் கூற வேண்டிய பதில், "மணமகன்தான் இனிப்பானவன்" என்பது. ஆனால், குறுப்புக்கார மணமகனோ, "இன்னையும் கொடுங்கள், களைத்துப் பார்த்த பிறகு சொல்கிறேன்" என்றாரே பார்த்தவரால்!

— சத்தி எ. ஜே. ஜப்பார், சத்தியமங்கலம்.

போலீஸில் மாட்டிய மாப்பிள்ளை!

00 எங்கள் உறவுப் பெண்ணின் திருமணத் திறகு முதல் தான், தனது தம்பியும், மணமகனுமான இளைஞரைப் பெண்ணின் தாய் அழைத்து. அவரோடாய்க் கடைவீதிக்குச் சென்று பூவாங்கி வரச் சொன்னார்கள்.

மாப்பிள்ளையும், பெண்ணின் தம்பியும் சைக்கிளில் 'டபுன்ஸ்' கிளம்பினார்கள். அப்போது 'டபுன்ஸ்' சொல்லக்கூடாது என்பதால், போலீஸ்காரர் ஒருவர் அவர்களை வழியிலேயே மடக்கிப் பிடித்துக் கொண்டார். மாப்பிள்ளை என்ன சொல்லியும் விடவில்லை. "என்னடா உயர்த்திறார்?" என்று ஒரு தட்டுத் தட்டி விட்டேனுக்கு இருத்துச் சென்றுவிட்டார். பூ வாய்க் போன மாப்பிள்ளை திரும்பாததால் கல்யாண வீடு நிமிஷமாகப் பட்டது. கடைசியில் யாரோ வந்து விஷயத்தைச் சொல்ல, கல்யாணத்திற்கு வந்திருந்தவர்கள் கூட்டமாகச் சென்று மாப்பிள்ளையை மீட்டு வந்தனர்!

— திருமதி கே. சுந்தரா, சென்னை — 44

தலைக்கு வந்த ஆபத்து!

00 நமது தோழியின் மகள் திருமணத் திற்காக என் அம்மா சென்றிருந்தான். மாப்பிள்ளை ஊர்வலம் நடந்து கொண்டிருந்தது. எங்கள் உறவினர் ஒருவர் டாக்டர். அவர் என் தாயைப் பார்த்துப் பேசுவதற்காக அங்கு வந்திருக்கிறார். மாப்பிள்ளை எய்யப் பார்த்ததுமடாக்கட் என் தாயாரிடம், "உங்கள் தோழியின் மகள் திருமணம் என் பதால் சொல்கிறேன். இந்த மாப்பிள்ளைக்கு டி.பி. தீவிர நிலையில் இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஆயுட்காலம் மிகவும்

குறைவாகவே இருக்கலாம்" என்று சொல்லி விட்டுச் சென்று விட்டார். என் தாய் மிகவும் யோசனை செய்து கடைசியில் தம் தோழியிடம் சொல்ல, திருமணம் தடைப்பட்டது. மாப்பிள்ளை விட்டார் உண்மையை மறைத்ததும் வெளியானது. பிறகு பெண்ணுக்கு வேறொரு மாப்பிள்ளை யுடன் திருமணம் நடந்தது. முதல் மாப்பிள்ளை, அந்த டாக்டர் கூறியபடியே ஆறு மாதங்கள் தான் உயிரோடு இருந்தான்

என்பது குறிப்பிடத்தக்கது!

— என்.வி.ரமணி, சென்னை — 92

பிடிவாதம் பிடித்த பின்னை விட்டார்!

00 1930 இல் நடந்தது. காகியாத்திரைக்குப் பின்னை புறப்பாடு போனதும், சிறிது நேரத்தில் வெள்ளிக் கூலா துறைவதால் காகியாவில் கல்பாணம் நடக்காது என்று பின்னை விட்டு மாயமா கூறிவிட்டார். சமய தானா முயற்சிகள் பலிக்கவில்லை. பெண்ணின் மீது தாப்பில் 'பாடி பெரியப்பா' என்று அழைக்கப்படும் முதியவரே எழுந்தார். கல்பாணத்திற்கு வந்திருந்த இளைஞர்களில் சிலர்ப்பாகவும் அழகாகவும் இருந்த பதிவெட்டு வலது இளைஞர் ஒருவரை அழைத்தார். ஐக்கை வேண்டியைக் கொடுத்து உடுக்கச் சொல்லி, 'நீதான் மாப்பிள்ளை; காகியாத்திரைக்குப் புறப்பாடு' என்றார். அவ்வளவுதான். ஸ்ரீஜிவம் மாப்பிள்ளையே பிடிவாதத்தை தூக்கியெறித்து விட்டு ஒடி வந்து விட்டார்! திருமணம் இனிதே நடக்க, பின்னை விட்டாரின் அந்த மாயா மட்டும் தலைமறைவாகிவிட்டார்!

— ஸ்ரீமதி பட்டம்மாள் ராஜா, சென்னை — 94

ஜாணகியும், எஸ். பி. பி.யும்!

00 என் னைத்துனியின் திருமணம், கைஞ்சலாடிய சமயம் பெண்ணின் நங்கை பாடிக்கொண்டிருந்தான். அவளையே வைத்த கண் வாய்காமல் பாடித்துக் கொண்டிருந்த

மாப்பிள்ளையின் தம்பல் ஒருவன், 'அடேங்கப்பா, ஜாணகி கெட்டார்' என்று நினை மடித்தான். பாடிக்கொண்டிருந்த என் னைத்துனி முகம் சிவக்க, 'இவர் பெரிய எஸ்டி.பி. சாட்டிமிகேட் கொடுக்கிறார்' என்று சலக்கென்று கூறியதும், அந்த இளைஞன் வெகு இவல்பாக எவ்விதத் தயக்கமும் இல்லாமல் ஒரு சினிமாப் பாடலைப் பாடினான். கேட்டவர்கள், 'ஓபென்ட் என்டக்! எஸ்டி.பி. மாதிரியே பாடறாரே!' என்றார்கள். ஓராண்டுக்குப் பிறகு அந்த இளைஞனே எதை எமத்துனி வயத் திருமணம் செய்து கொண்டான்!

— ஆர். கோபாலன், ஸ்ரீரங்கம்

எம். ஜி. ஆர். கொடுத்த பரிசு!

00 கமர்ஸ் ஸ்டப்பதாண்டுக்கு முன்பு கோவில்பட்டி ராமசாமி தியேட்டரில் நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில் கவந்து கொள்ள எம்.ஜி.ஆர். வந்திருந்தார். பத்திரிகை நிருபரான நானும் அங்கிருந்தேன். எம்.ஜி.ஆர். பேச எழுந்தபோது, மேடைக்கு அருகில் ஏற்பாடு சலசலப்பைக் காட்டு விராரித்தார். 'வாரோ ஒரு பையன் உங்கள் தலைமையில் கல்யாணம், பண்ணிக்கொண்டும் வந்திருக்கிறான்' என்றார்கள். 'அப்படியா!' என்ற எம்.ஜி.ஆர். உடனே அந்த இளைஞரையும் பெண்ணையும் மேடைக்கு வரவழைத்தார். 'இந்தத் திருமணத்தில் அனைவருக்கும் சம்பந்தம்தானே?' என்று கூட்டத்தில் கேட்டு விட்டுத் தாலியைக் கொடுத்துக் கட்டச் சொன்னார். அபிமானம், நமது கழுத்தில் அணிந்திருந்த ஆறுபவுள் நங்கச் சங்கிலியைக் கழற்றி மணமகன் கையில் கொடுத்துப் பெண்ணின் கழுத்தில் அணிவிக்கச் சொன்னார். மணமக்கள் மகிழ்ச்சியோடு சென்றனர். இது மறக்க முடியாத திருமணம்.

— ஜி. கதிரேசன், கிறிழுளை

காணாமல் போன சங்கிலி!

00 திருமணம் முடித்து சாப்பிட்ட சத்தோஷத்தில் அவரவரும் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். மணப் பெண் திடீரென்று ஓடி வந்து தன் கழுத்திலிருந்த சங்கிலிகளில் ஒன்றைக் காணவில்லை என்று சொன்னாள். எல்லோருக்கும் தெரிக்கென்று ஆகி விட்டது. அனைவரும் தேடி ஆரம்பித்தார்கள். ஆகிலும் கிடைக்க வில்லை. மாலையில் ஊர் திரும்பும் சமயத்தில், கூடத்தில் கழற்றி வைக்கப்பட்டிருந்த மணமாலைகளை எடுக்க வந்த போது, காணாமல் போன சங்கிலி அதிலிருக்கக் கண்டோம். ஆம் மணமாலைவையைக் கழற்றிய போது சங்கிலியையும் சேர்த்துக் கழற்றி விட்டான் மணப்பெண்!

— ஆர். நாகலட்சுமி, திருவையாறு

ஏழாவது இரவு

17

கதை:
சிபர்னா நாயடு
சுத்திரம்:

துப்பாக்கி வெடித்த ஒலியைத் தொடர்ந்து, விளக்குகள் மீண்டும் ஒளிரத் தன. ஏதிரே மேடையில் பாடிக்கொண்டிருந்தவன் மைக்கைப் பிடித்தவரே கீழே விழுந்தான். அவன் தெருவினிருந்து ரத்தம் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்க. நினைவு மையை உணர்ந்து கொள்ளச் சில நிமிடங்கள் பிடித்தன. பு ரி த் து கொண்ட போது -

அந்த ஊரில் பத்தாறாம் பரபரப்பும் சூழ்ந்தன. உட்கார்ந்திருந்தவர்கள் எழுந்து மேடையை நோக்கி ஓட. ரஞ்சனாவும் மாலினியும் அப்படியே அமர்ந்திருந்தார்கள். நிகழ்ச்சியின் தீவிரம் அழுத்திக் கொண்டிருந்தது. நெடுமொனத் தாக்கிய அந்த அஞ்சலியினிருந்து மாலினிதான் முதலில் விடுபட்டாள். கொண்டாள்.

இன்னமும் இங்கே இருக்கறதுல சிரித்தம் இல்லை. உடனே சிபாய்யாது இல்லது. எழுந்தது.

அங்கேயிருந்து வலையேறலார்கள்.

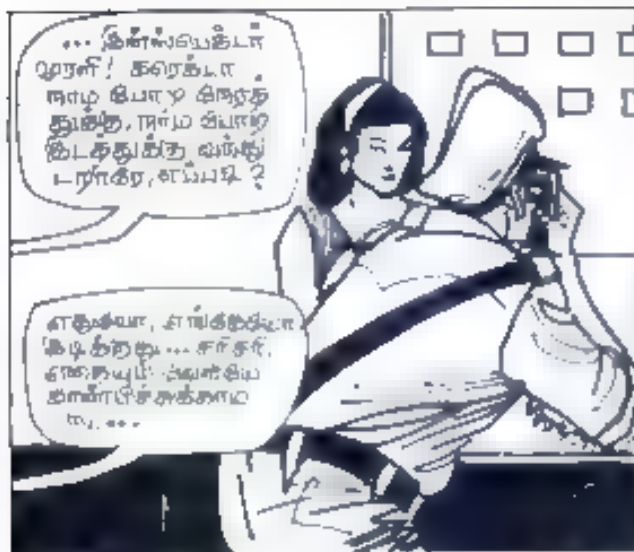
தொடர்ந்து நடந்தல்... நாம் தண்டு பிடித்திருக்கிற கறா சித்திர அராமியும் அழகானவன்தான். துணை... பயமா? பின்வாங்கிய சிபாய்யா?

இல்லை. சிபாய்யா நினைவை மாற்றின மீது சொந்திரன். எப்படியோ நாம் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் சிவனுக்காக இருந்தன சிபாய்யாது!

நிதம் தான். இப்போ நாம் வந்துது சிவனுக்கு முன் கட்டியது எதிர்த்திருக்கிற காரணம் இல்லை. சிவனும் சிவனுப் பாதகனை நாம் பார்க்கப் சிபாய்யாது...

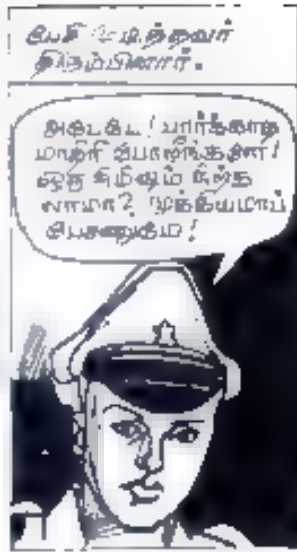
மாலினி! சிவனா சிவனா...

... திராவிடர்கள்
முரளி! கரெக்டா
நாடி போடி கிரகத
துகிற, நாடி போடி
கிடத்துக்கு வந்து
டர்னாக, எப்படி?

எதுமாயா, எங்கிருப்பா
கிழக்கு... சந்தர்,
எனதாயும்: அங்கேய
தாக்கீதாக்காட
... ..

போகி அடித்துவர்
திருமயிலார்.

அகடகிட! பார்த்து
மாநிர் திராவிடர்கள்!
ஒரு கிழவன் கிழக
லாமா? முதலியமாப்
பிசனாகிட!

நாசுக்கொ
திராவிடாப்
பார்த்துது மா
கிடாந்ருகொ
குமல, மாடி
என்ன நடந்தது
பார்த்துங்க
தில்லை?

உங்க...
உங்களுக்கு
எப்படி அது
உள்ளே
திராவிடா?

எவ்வா திடத்துவயும்
என்கிறும் துண்டாயும்
தாதும: உன்...
தொழுகு அதுமாயா
கிழக உன்ல எதுவும்
நடக்க 'அடியாது'
அது கிழகா? கலகத்
தடவையாச்சொல்கிற...

நாசுக்கொ
கிழக உன்ல
நடக்க உன்
கிழக...

உங்ககிடா
யமா உங்களை
அதுமாயாக
கிழக கிழக
யு... ..

பிராவிடர்?

தொடரும்

“ஸ்ரீ”

அம்போன்று விட்டுட்டாரே! பெட்டோல் கொண்டு வரச் சொல்வேன்!” என்றார் நண்பர். நின்றயிலை அணுப்பும், கொஞ்சம் நக்கலும் வாசித்தனகளில் தொவித்தன. ஸ்ரீதாஸுக்கு அந்தக் துளிரிலும் “தப்” பென்று விபர்த்து விட்டது.

இரவு பத்து மணிக்கு மேல் நண்பரின் மோட்டார் எசக்கின் பிலியனில் அமர்ந்து கரிகாட்டுக் குப்பம் போவார் சாஸி பக்தர் ஸ்ரீதாஸ். சென்னை புறநகர்ப் பகுதியில் உள்ள ஒரு கிராமம் அது. சத்ய சாஸி சேவா சமிதியால் தந்து எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது. அங்குள்ள மக்களுக்காக பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாஸிப்பாபாவின் சிறப்புத் தரிசனத்துக்கு ஏற்பாடாகியுள்ள சந்தோஷச் செய் தினை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கத்தான் சென்னை ஸ்ரீதாஸ்.

காவியம் முடிந்து சென்னை திரும்பும் போதுதான் இருபத்தைந்து வயது ஸ்ரீதா ஸுக்கு இப்படி ஒரு சோதனை. பெட்டோல் கீர்த்து போய் நதி கரையில் வண்டி நின்றது ஒரு பொருட்டில்ல. தவறு நம்முடையதாய் இருக்க, தாய் போற்றி வணங்கும் மலித தெய்வத்தைவயல்வரை பழித்து விட்டான் நண்பன்! அடுத்த ஏழுநாடு கிலோ மீட்டருக்குப் பங்கு கிடையாது!

முணுக் முணுக் கென்ற விளக்கொளிர வுடன் ஒரு பெட்டிக் கடை. தூங்கி வழித்து கொண்டிருந்த கடைக்காரிடம் விஷயத் தைச் சொன்னதும் முடிவிலிருந்த பக்கத்துக் கடையில் சொந்தக்காரரை அவர் வீட்டுக் குப் போய் அழைத்து வந்து, கடைசையத் திறக்கச் செய்தார். அவர் டிஸ்கரில் வாங்கி வைத்திருந்த பெட்டிராஸைக் கொடுத்து உதவினார்!

வாயடைத்துப் போவார் நண்பர். “சாஸிராம் சாஸிராம்” என்று உச்சரித்த வாழை சென்னை திரும்பினார் ஸ்ரீதாஸ்.

சாஸி பக்தர்களைக் கேட்டால் ஓய் வொருவரும் இதுபோன்ற பெய்சிலிக்க வைத்த அனுபவங்களைக் கூறுவார்கள்.

சத்ய சாஸிப்பாபாவின் இவ் வகுட சென்னை விஜயம், வழக்கம் போல ஐஸ் சமுத்திரத்தை சாித்தது. திசுமும் ஆபட்டம் பரி னாமதானத்தில் தரிசனத்துக்காக ஐயா விரம் பேர் போனக் கூடியர். அவர்கள் வசதிக்காகப் பல இடங்களிலும் டி.வி. பெட்டிகள் நிறுவப்பட்டிருந்தன.

செங்கல்பட்டு, மற்றும் சென்னை நகரத் தின் சாஸி சேவா சமிதிகளைச் சேர்ந்த ஐந்துபுக்கும் அதிகமான ஆய்ம் பெண் தொண்டர்கள் கூட்டத்தையும் போக்கு வரத்தையும் ஒழுங்குபடுத்தினால், ஆபட்டம் பரிணைச் சுத்தம் செய்வது போன்ற காவியக் களைச் சிறத்தையோடும் மலிஞ்சியோடும் செய்தார்கள். கேண்மனில் சிறிதுண்டியையும் கூட்டாலில் புத்தகம், கேஸட், பட விற்பனைகளையும் கவனித்துக் கொண்டார்கள்.

“சாஸிராம்”
என்றாகிது
செஞ்சிது
பென்றாகிது!

திசுமும் காலைகளில் பகவான் தங்கி விருந்த. சுத்தம் - கோவில் பகுதியில் வீதி பஜனை. அது முடியும் சமயம் சத்யசாஸி யின் திரிய தரிசனம், ஆபட்டப்பரியிலும் காணலிலும், மாணவிலும் தரிசனம். தவிர பஜனைகள், கலாசார நிகழ்ச்சிகள்.

சாஸி சமிதிகளில் ஓர் அங்கமான “பால விகாஸ்” அளயப்பைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் பஸ்வேறு மத. இன, கலாசாரங்களின் ஒருங் கிணைப்புக்கு முக்கியத்துவம் தந்து அளித்த நிகழ்ச்சியை, பகவானும், குழந்தை போல ரித்துப் பார்த்தார்.

சத்ய சாஸி சமிதிகளால் தந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ள அயம்பாக்கம், திருமங்கலம் போன்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று, அந்த மக்களுக்குத் தரிசனம் தந்து உபதேசித்து அருளினார் பாபா.

ஆன்மீகத்தையும், சமுதாயச் சேவை மையம் இரு கண்களாய்க் கருத வேண்டும் என்று அருளும் பாபாவின் இவ்வொரு பொன் மொழி: “பிரார்த்தனை செய்யும் உதவுகளை விட, பிறருக்கு உதவுகிற எகவல் சிறப்பானவை.”

— மெனனி

4 "சிந்து வரதில் காணாமல் போன கோவிலுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?" என்ற கேள்விக்குத் தாய் குத்திவிட்ட பதிலும் பேட்டி கணினியின் குறிப்பித் தகவல்கள் மொத்தமும் பேட்டி கண்டு சிவாங்கரை வெளியிட்டிருக்கிறார்களா? வெள்ளையர். இரா. கந்தசாமி

* விட்டு வரத் தராமையினால் வேறாய் பழை குறைந்தது. என்து கட்டுறையில் குறிப்பத் தகவல் களில் மேட்டி கவனமாக இருத் தது. இதன் மூலம் இந்தக் கால குறி தராமையின் காரணம் குறித் தது. பொய்க்கண ஏதும் செலுத் தியிருக்கல் என்பது நிச்சயம்.

செய்திகள் - 43. ஏ. துரைமணி
1999

[illegible]

2 கம்புநகரைச் சென்றதற்குப் பாராட்டுகிறார். வி. பி. சிவசுந்தரத்தின் தூதிகளாகப் போகிறார்கள் என்ற செய்தியைக் கொண்டு போன்க் போன்க்!

சென்னை - 18. வி. ஏ. அனந்தசாமி

3. இதுபற்றி நான் பங்களிப்பில் கொள்கிறேன். இதுமே அமைச்சரவரின் சிந்தனையை மேலானதொன்றையும் கொண்டு வரவேண்டும். சென்னை - கொச்சி தேசிய நெடுஞ்சாலைகளில் டி.எம்.என். தேசியப் போட்டு அருகில் ஸ்தலங்கள் கட்டப்படுவன. அறிஞர் அண்ணா சிவன்குடி மாணவர்கள் அமைதிக்காக இதை ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இது ஒருவாறு அங்காடிகளில் போனவர்களை கமர்டி பத்திரங்கள் பதவிகளாகத் தருகிறார்கள். இதை விரைவில் பற்றி விட்டது.

30.11.2017 - 27.11.2017

* இது அபிமானப் பற்றில் கூடாது.

கனகா கொய்காசாங்கம் போகாத
மருத்துவமனையே அருகையாக்கி, சீர்த
ருவிகாசாங்கம் அப் பழக்கத்திலேயே
இருந்த தந்தையும் ஏராளமான
இளைஞர்களைத் திருத்த வேண்டு
மானால் 'கிராமியே' போம்
காங்கம் துறையில் உள்ள ஒன்றியமா
தான் அநிகாசேகர உறுதிமொழி
எழுதித் கொடுத்த கொய்காங்கம்
போல்தும். அப்படிச் செய்தால்
இந்தியாவின் போகாத மருத்த
வந்த வளர்ச்சிதான் இவ்வாறு
கொய்க் கிட்காங்கம்!

1993年12月1日，即1993年12月1日，即1993年12月1日

க. இது அகாலத்து அனுபவம் படித்ததன். மிக, பிரதம போன்ற அகாலத்து விஷயங்களில் துரதிருஷ்டம் பிழைக்க இயலா அமீட்டரையும் கட்டுதலாமை படித்த போது அந்த விதம் கிணியப்படித்த தீர்மானமும் இவ்வாறு கிணியக் கூடியதா?

[illegible]

* மேலாண்மை பொருள்துறைகளில் மேலாண்மை வகுப்பு தாழ் அடிப்படையாக இருக்கக் கொடுக்க மட்டுமே இந்த இலாபம் துள்ளாண்டுகளில் அதிகமாகப் பூர்த்தி செய்யப்படத் தகுமா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

[illegible][illegible]

12. 7-01-017 000

* கவனிக்கத் தகுந்த பணம்

ஒவ்வொருவருக்கும் பயன்பட வேண்டிய வசதிகளை உருவாக்க வேண்டும் என்ற துக்களின் தீவிரமான ஆதரவுக்கு தமையங்க வசிகளின் தங்கமாய் ஒளிர்ந்திருக்கிற ஒவ்வொரு இத்தியலின் கண்ணில் கண்ணாறு தெரிகிறது. மேலும் என்று தெரியவரக் கொள்ளியதற்கு அங்கம்.

பேரகநாயகர். அ. பிரதீபன்.

[illegible][illegible]

_____

பரதன் அரசத்தில் அங்குலவர் வி. நூதி, பரதன் பப்பிசேஷனாக பிதரேஷன் மிமிடெட் கார்பரேட் டொமினியர்ப்பார் வி. கயத்திசேநாதன், அலெக்சர். வி. ராஜேந்திரன்.

முதுகி: திருவோரல் தலை, மீனாடி, சென்னை - 600 032. தொல்: திருவோரல் தலை: 431943.
431457, 431460, 431461, 431462, 431463, 431464, 431465.

ஆகஸ்ட் மீதம் - உள்நாடு: ரூ. 130/-; வெளிநாடு: கம்பல் தயார் ரூ. 300/-; விமானத் தயார் ரூ. 700/-.
செப்டம்பர் - உள்நாடு: ரூ. 150/-; வெளிநாடு: கம்பல் தயார் ரூ. 150/-; விமானத் தயார் ரூ. 350/-.

ஆறு மாதச் சந்தா - உலகநாடு: ரூ. 25/-, மலையாள: உலகநாடு ரூ. 150/-, கன்னட நாடு ரூ. 250/-

புத்துணர்ச்சியும் பொலிவும் வழங்கும்
ஹமாம்!

கண்டுகொய்லீர் ஹமாம் புரியும் ஜாஸ்ததை,
இதுவரை காணாத கூடுதல் புத்துணர்ச்சியும்
பொலிவும் உமக்கு. புதுமை குன்றமல்
நீடித்துக் கமழும் நறுமணம். சொகுசான
துளர்வணம்—வழங்கும் என் தும் புதுமையான
ஹமாம். புத்துணர்ச்சியையும்
பொலிவையும் உணருவீர்.

ஹமாம்

குடும்ப சோப்

பட்டா தயாரிப்பு

ரத்தி 'RATHI'

உய்கை சமைவகமாறு இட தெருக்கருவகை
சமாளிக்கவும், அலங்கரிக்கவும் ஏற்ற
அற்புதமான சமைவகமாறு ஜாடிவை.

4 அங்குது 6 அங்குது அகலமுள்ள அலங்காரிப்பிங்கு
அடுக்கிட்ட பதுமையான வாடிவத்திற்
தலாறிக்கப்பட்டவை. பக்கத்திலுள்ள ஜாடிகளை
தலாறித்தாமல் எளிதாக எடுப்பதற்கும், அலங்கரித்து
தழுவியிடாமல் களித்தலாகப் பதிக் கொள்வதற்கும்
ஏற்றவகையில் தலாறிக்கப்பட்டவை. அரிசி,
சர்க்கரை, மாவதா, மாவு, பருப்பு வகைகள், சமைவக
எண்ணெய் போன்றவைகளை வெரித்து
பதிர்ப்படுத்த விகவும் ஏற்றவை.

ரத்திப் பாட்டில்களும் ஜாடிகளும்
எண்ணெய்போல் உண்ணித்தப்பதகு பரிச்செய்து
காணிய்ப்பவை. உடைபாதுவை. உணவுப்
பொருட்களைப் பதிர்ப்படுத்தவதற்கு ஏற்ற
திறமையும் தாழும் வாய்த்தவை. தெய்வற்றவை.
கணியில்லாதவை. உபயோகிக்க வந்திப்பானவை.

50 டுகிரி சென்டிசிரிட் வரை எவ்வளவுதத்
தாங்கக் கூடியவை.

பெட் இண்டஸ்ட்ரியல் எண்ட்லூம் பாக்கெட்ஸ்
பிளாஸ்டிக், பிம்பெட்,
3வது மாடி, ஸ்காம்பிலா கார்ப்பொரேஷன்,
4, மேயர் தெரிசாச்சரி சாலை,
மலிவாப்பூர், சென்னை - 600 064.
போன்: 73768, 74960.